

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிரிஞ்ஞான இதழ்

விலை : 200/-

யூலை-டிசம்பர் 2024

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

பழியும் பழமரமும்

தீழைக்கவில்லை என்பதற்காய்க்
காய்க்கவில்லை என்பதற்காய்க்
கனிமரத்தை ஏசாதீர்
செழிக்கவில்லை என்பதற்காய்
மரத்தைக் குறை கூறாதீர்
மற்றவரைப் பழியாதீர்
உம்மையே நீர் கேளும்
நீரென்ன செய்தீர்?
ஒரு பொழுது நீர்மொண்டு
உன் கையாற் பெய்தீரா?
மண்ணில் உரம் இட்டீரா?
குனிந்து களை எடுத்தீரா?
புல்லுருவி தொற்றினங்கள் பரவமுனம் களைந்தீரா?
அனைவரிலும் குறைகண்டு பழியுரைத்தல் தவிர்ந்து
எதனிலுமே ஒட்டாமல்
தாமரையின் இலைமேலே நீர்த்துளி போல் நின்றீர்

மரம் மட்டும் எவ்வாறோ
கடுங்காற்றைக் கொடுவெய்யிலை
விலங்குகளின் கடி மிதிப்பை
மீறி உயிர் பிழைத்து
மெதுவாய் மிக மெதுவாய் வளர்கிறது உயர்கிறது
வேளை வரும்...
அப்போது யாவினையும் மேலீ யெழும்
யாவர்க்கும் கனிவழங்கும்
கம்மா இருந்து குறைசொன்ன உமக்குந்தான்

- சீ. சீவசேகரம்

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்

THAYAKAM

Art, Literature and Social science Magazine

இதழ் 111 யூலை-டிசம்பர், 2024

பிரதம ஆசிரியர் :

க. தணிகாசலம்

ஆசிரியர் குழு :

சோ. தேவராஜா

சிவ. இராஜேந்திரன்

பி. முத்துலிங்கம்

மு. அநாதரட்சகன்

க. சிவகரன்

ந. பார்த்திபன்

அழ. பகீரதன்

தெ. ஞா. மீநிலங்கோ

சி. கிருஷ்ணப்பிரியன்

ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார்

மோகனதர்சனி

செம்மலர் மோகன்

அட்டைப் படம் :

இணையத்திலிருந்து

வடிவமைப்பு :

ஆசிரியர் குழு

உள் ஓவியங்கள் :

இராஜநாயகம்

அச்சுப் பதிவு :

குரு பிறிண்டேஸ்,

இருபாலைச் சந்தி, கோப்பாய்

தொடர்பு :

ஆசிரியர்,

ஆடியபாதம் வீதி,

கொக்குவில்.

தொலைபேசி : +94 76 528 3003

மின்னஞ்சல் : thajaham@gmail.com

வலைப்பூ : thajaham.blogspot.com

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

62, கே.கே. எஸ் வீதி, கொக்குவில் சந்தி

கொக்குவில், இலங்கை

உள்ளடக்கம்

கவிதைகள்

சி. கிருஷ்ணப்பிரியன்	04
தம்பா	04,33
அழ.பகீரதன்	54,
ஆ.ஆரான் ஆ. சின்னராசன்	26,39
ச. அருண்	36,43

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள்

ஜீசஸ் சான்ட்ரிச்	55
யுவான் மனுவல் ரொக்கா	55
ஜுவான் குஸ்டாவோ கோபோ போர்டா	56
கார்லோஸ் அகுவாசாகோ	56
மார்கரிட்டா லோசாடா வர்காஸ்	56

சிறுகதைகள்

இ. திருநாவுக்கரசு	10
சை.கிங்ஸ்லி கோமஸ்	19
வைத்தீஸ்வரன்	34
ந. பார்த்திபன்	42
தணிகையன்	44
க. சிவகரன்	49
ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார்	52

கட்டுரைகள்

இயல்வாணன்	05
திருமுகன்	24
ரக்ஷானா ஷரிஃபுதீன்	27
தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ	37
பி. முத்துலிங்கம்	40

நூல் அறிமுகம்

சோ. தேவராஜா	14
சு. முரளிதரன்	17

இனத்துவ அரசியலில் இருந்து

வாருளாதார அரசியலுக்கான ஒரு மாற்றம்

பிரித்தானிய கொலனித்துவ ஆட்சியாளர்கள் இலங்கையின் அதிகார வர்க்கங்களிடம் கையளித்துச் சென்ற பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகப் பாராளுமன்ற ஆட்சி முறைமை பேரினவாத, குறுகிய இனநலவாத அரசியலாகவே கடந்த 76 ஆண்டுகளாக நீண்டு தொடர்ந்து வந்தது. அந்த அரசியலின் நீட்சி போரின் பேரழிவுவரை இட்டுச் சென்றும் தீர்வுகளை எட்டாத நிலையே இங்கு தொடர்கிறது. இந்நிலையில் நடந்து முடிந்த தேர்தல்களின் முடிவுகள் இலங்கை மக்கள் அனைவரையும் இன, மத வேறுபாடுகளின்றி தாம் நாளாந்தம் எதிர்நோக்கி வரும் பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கும், ஏனைய ஒடுக்குதல்களுக்கும் எதிரான பொருளாதார அரசியல் மாற்றத்தைக் கோரும் பெரும்பான்மை மக்களின் விருப்பங்களை வெளிப்படுத்துகிறது. மக்கள் அனைவரினதும் அடிப்படைத் தேவையாக அமைந்துள்ள பொருளாதார பிரச்சினைகளுக்கான இவ் அரசியல் தேர்வு மாற்றம் வரவேற்புக்குரியது மட்டுமல்ல, இது மேலும் செழுமைப்படுத்தப்பட்டு தொடர்ந்தும் மக்கள் மனங்களில் நிலைநிறுத்தப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

இப் பொருளாதாரப் புள்ளியில் ஏற்படும் அனைத்து மக்களின் ஐக்கியமும், ஒருமைப்பாடும் இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு தடையாக நீண்டு தொடரும் தேசிய இனங்களின் பிரச்சினைகளை மட்டுமல்ல, மக்கள் எதிர்நோக்கும் ஏனைய பிரச்சினைகளையும் இலகுவாக தீர்ப்பதற்குரிய வழிகளைத் திறந்துவிடும் வாய்ப்புக்களையும் கொண்டுள்ளது. எனவே இம் மக்களின் மாற்றத்துக்கான உணர்வை வெறும் தேர்தல் கால வாக்களிப்பு ஜனநாயக உணர்வு எல்லையுடன் மட்டுப்படுத்திவிடாமல் மக்களின் நேரடியான பங்களிப்பு ஜனநாயக வழிமுறை உணர்வாக வளர்த்துச் செல்லப்பட வேண்டும்.

இதுவரை கோலோச்சிய பேரினவாத குறுநல அரசியலின் தொடர்ச்சி தமிழ் மக்களுக்கு பெரும் உயிர் இழப்புக்களையும், பேரழிவுகளையும் தந்திருந்தது. அது போலவே ஏனைய சிங்கள, முஸ்லிம், மலையக மக்கள் அனைவருக்கும் பல்வேறு வகையான இழப்புக்களையும் ஏற்படுத்தி இருந்தது. அத்துடன் நாட்டின் இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கும் அவை காரணமாக அமைந்தது என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

நீண்ட இனத்துவ அரசியல் இத் தேசத்தின் செல்வ வளத்தின் மூலாதாரமாக விளங்கும், அனைத்து இனங்களையும் சேர்ந்த உழைக்கும் மக்களை இன்றுவரை பிளவுபடுத்தி அவர்களது உறவுக்கு விலங்கிட்டு வந்துள்ளது. இதனால் முழு நாட்டையும், மக்களையும் ஏகாதிபத்திய மூலதனங்களுக்கு அடகு வைத்து, நாட்டின் இறைமையையே கேள்விக்கு உள்ளாக்கும் நிலை இன்று உருவாகியுள்ளது. இலங்கையில் இன்று நிலவிவரும் பொருளாதார அமைப்பு சுதந்திரமான சுபீட்சமான வாழ்வை நாட்டு மக்களுக்கு அளிக்கவில்லை. ஏகாதிபத்திய முகவர்களான ஐ.எம்.எஃப். இடம் அவர்கள் இடும் கட்டளைகளுக்கு இணங்கி தொடர்ச்சியாகப் பெற்றுவரும் கடன்களுக்காகவும், வட்டிகளுக்காகவும் வாயை, வயிற்றைக் கட்டி, தமக்கும் தமது சந்ததிகளுக்காகவும் உழைத்து மடிவதே நாட்டு மக்கள் அனைவரினதும் வாழ்வாக இன்று ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய இடர்களும், துயர்களும் நிறைந்த வாழ்க்கையிலிருந்து விடுபடும் உணர்வே மக்களின் பொருளாதார அரசியல் தேர்வு மாற்றத்துக்கான அடிப்படைக் காரணமாக அமைந்தது எனலாம். அதிகார வர்க்கங்கள் எவ்வளவுதான் இன, மத ஒடுக்கல்களை முன்வைத்து தமது நலன்களுக்கான தேசிய அரசியலை முன்னெடுத்தாலும் எல்லா இனங்களின் மத்தியிலும் ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு உட்படுபவர்களும், பெண்கள் உட்பட தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், மீனவர்கள் என பல்வேறுவகைகளில் ஒடுக்கப்படுபவர்களும், உரிமைகள் மறுக்கப்படுபவர்களும் இருந்து வருகின்றனர். எனினும் இவற்றை மூடிமறைப்பதற்காக அதிகார வர்க்கங்களால் ஒங்கி ஒலிக்கப்படும் இன, மத, பண்பாட்டு மேலாதிக்கத்தின் பலமான குரல்களுக்குள் இவர்களின் குரல்கள் ஒடுங்கி நசுங்கி அமிழ்ந்து வருகின்றன.

ஆனால் வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாத இயங்கியலின் வழித்தடம் இவர்களது குரல்களுக்கு மட்டுமல்ல, அனைத்து மக்களின் விடுதலைக்கான செயல் முனைப்புகளுக்குக் கூட வழிதிறந்து செல்லும் என்பதை உலகியல் யதார்த்த நடைமுறை மீண்டும் மீண்டும் வெளிப்படுத்தி வருகிறது. உணவு, உடை, உறையுள்

என்பன இன, மொழி, மத, பால், நிற வேறுபாடுகள் கடந்த மானுடத் தேவைகளாக எங்கும் இருந்து வருகின்றன. மேலும் மக்கள்மீது அதிகார வர்க்கத்தினரால் திணிக்கப்படும் இன்றைய நுகர்வுப் பண்பாட்டின் தேவைகளும், சூழலியல் தாக்கங்களுடன் பல்வேறு வகைகளிலும் கட்டுக்களின்றி விரிந்து சென்றாலும், கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, சுகாதாரம், மருத்துவம் என அத்தியாவசியத் தேவைகளும் அதிகரித்துச் செல்கின்றன. இவை இன்று அனைத்து மக்களும் இன்றைய இளம் சந்ததிகளும் நாளாந்த வாழ்வை பொருளாதாரத் தேவைகளுக்கான போர்க்களம் ஆக்கி வருகின்றன.

இவர்கள் எதிர்நோக்கும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கு இன்று உலகமயமாகிவிட்ட முதலாளித்துவ நவகொலனித்துவ திறந்த சந்தைப் போட்டிப் பொருளாதார ஆட்சி அமைப்புக்குள் தீர்வுகளை அளிக்க முடியாத நிலை தோன்றியுள்ளது. இதனால் (கோப்நேர்) ஜனநாயகத்தின் உலகக் காவலர்களாக தம்மை வரித்துக் கொண்டவர்கள் தமது பொருளாதார அதிகார நலன்களை மறைத்து அதனைத் தக்கவைப்பதற்காக இன, மத, கலாசார வேறுபாடுகளை மக்களிடம் தூண்டி வளர்ப்பதுடன் அதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட போர்முனைகளை உலகெங்கும் திறந்து வருகின்றனர். இதனால் அவர்களை ஆதரிக்கும் ஆயுத வியாபாரிகளுக்கு பெருலாபங்கள் கிடைத்தாலும், அவைகளுக்காக, அப்போர்க்களங்களில் பெரும் எண்ணிக்கையான மக்களின் உயிர்கள் உலகெங்கும் காவுகொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. பெரும் எண்ணிக்கையான மக்கள் புலம்பெயர்ந்து உறவுகளைப் பிரிந்து உலக நாடுகள் தோறும் அகதிகளாக அலைந்து வாழ்வதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றனர். இதற்கான நவீன அடிமைமுறைகளின் பெருக்கத்துக்கான கதவுகள் நவகொலனித்துவ பொருளாதார அமைப்பால் உலகெங்கும் அகலத் திறக்கப்படுகின்றன.

இத்தகைய சூழலில் 2022ல் இலங்கையில் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடியின் போது எழுந்த 'அறகலய' போராட்டத்தை இங்கு நினைவிற் கொள்வது பொருத்தமானதாகும். அன்று ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடி, உலகமயக் களவுகளில் உறங்கிக் கிடந்த மத்தியதர வர்க்கத்தினரையே தட்டி எழுப்பி களவுகளைக் கலைத்துத் தெருவில் விட்டது. இன, மத பேதமின்றி இலங்கை மக்கள் அனைவரையும் பாதித்த அப்பொருளாதார நெருக்கடிக்கு எதிராக காலிமுகத்திடலில் எழுந்த 'அறகலய' போராட்டம் அனைத்து மக்களின் உணர்வுகளையும் பாதித்தது. இதனை பல்வேறு சக்திகளும் பயன்படுத்த முயன்றன. ஏனைய நாடுகளில் நடந்து வருவது போலவே அந்நிய ஆதிக்கக் கரங்களும் அதற்குள் நீண்டிருந்தன என்பது வெளிப்படையானது. எனினும் அடிப்படைச் சமூக பொருளாதார அமைப்பு மாற்றத்துக்காக உழைக்கும் சக்திகள் ஆரம்பத்தில் இருந்தே அற்பணிப்புடன் அவற்றில் பங்கு கொண்டிருந்தன. முள்ளிவாய்க்கால் நினைவு நிகழ்வை, அதனை யுத்த வெற்றி விழாவாகக் கொண்டாடி வந்த காலிமுகத் திடலிலேயே ஒன்று கூடி நின்று நினைவுகூர்ந்தனர். அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட "இனவாதம், மதவாதம் இனியும் வேண்டாம்", "மக்கள் விழிப்படைந்து ஒன்றுபட்டு எழுந்தால் மாற்றமுடியாதது எதுவும் மண்ணில் இல்லை" என்ற 'அறகலய' போராட்டத்தின் அறைகூவல்களும், நம்பிக்கைகளும் மாற்றங்களை விரும்பிய மக்களின் மனங்களில் ஆழமாகப் பதிந்திருந்தன. அந்த உணர்வுகளும் இறுகிக்கிடந்த இனவாத, மதவாத அரசியலில் இருந்து பொருளாதார அரசியலை நோக்கிய மாற்றத்துக்குத் துணை புரிந்துள்ளது எனலாம்.

'தாயகம்' சஞ்சிகை வடக்குக் கிழக்கில் இளைஞர் இயக்கங்கள் அனைத்தும் பிரிவினைக் கொள்கையை ஏற்றுச் செயற்பட ஆரம்பித்தபோதே அதன் ஆசிரியர் தலையங்கங்களில் பொறுப்புணர்வுடன் அவைபற்றிய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி இருந்தது. இலங்கையின் புவியார் அரசியற் சூழலில் ஏகாதிபத்திய, பிராந்திய தலையீடுகளற்ற ஒரு சுதந்திர நாட்டை அமைக்க முடியாது என்பதை அவற்றில் குறிப்பிட்டுவந்தது. அத்துடன் இலங்கையின் மக்கள் தொகையில் ஒடுக்கப்படும் பெரும்பான்மையான அனைத்தின உழைக்கும் மக்களின் விடுதலைக்கு அது எதிராக அமையும் என்பதை உறுதிப்படுத்தி இருந்ததுடன் மக்களினதும், தேசத்தினதும் நலன்களை தூரநோக்குடன் அணுகி "பிரிவினை கோருவது பிற்போக்குத் தனமானதும், தேசத்துரோகமானதுமாகும்" எனவும் குறிப்பிட்டிருந்தது. அத்துடன் வெறும் விமர்சனங்களுடன் நின்றுவிடாமல் நவகொலனித்துவ பொருளாதார அமைப்பின் கீழ் அடிமையுற்று நலிவுறும் இலங்கை மக்கள் யாவரும் அவற்றிலிருந்து மீள்வதற்கான புதிய ஜனநாயகப் போராட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையையும் இலக்காக்கிக் கொள்ள முடியும் என்பதையும் வலியுறுத்தி வந்தது.

எனவே அதனைச் செயல்படவாக்குகும் முயற்சியில் ஒன்றாகவே அவற்றில் கருத்தொருமைக்கு வரக்கூடிய தென்னிலங்கை அரசியல் சக்திகளுடன் ஒன்றிணைந்து இன்றும் செயற்பட்டு வருகிறது. 76 ஆண்டுகளுக்குமேல் தொடர்ந்து இறுகிப்போய்விட்ட இன, மத வாத உணர்வுகளில் இருந்து அரசியல்வாதிகளும் அவர்களால் தூண்டப்பட்ட மக்களும் உடனடியாக அவற்றில் இருந்து விடுபடப் போவதில்லை. எனவே இன, மத வாதங்களை எதிர்ப்போம். இன்றைய யதார்த்தச் சூழலில் எழும் இன, மத உணர்வுகளையும், உரிமைகளையும் மதிப்போம் என்பதையும், இன்றைய புதிய அரசின், நாட்டினதும், மக்களினதும் நலன் சார்ந்த நடவடிக்கைகளை ஆதரிப்பதும், அல்லாதவற்றை சுட்டி நிற்பதையும் 'தாயகம்' தனது இன்றைய கலை, இலக்கிய செயற்பாடுகளுக்கான இலக்காகக் கொண்டுள்ளது.

எங்கும் புகழ் மணக்க

சி. கிருஷ்ணபிரியன்

கோயிலுக்குக் கல்லிழுத்த கூட்டம் தான்
யாசகத்துக்காக
கோயிலுக்கு வெளியே காத்திருக்கிறது

வி.ஐ.பி தரிசனங்களால்
உச்சி குளிர்ந்த ஆண்டவர்
பரதேசிகளின் பிரார்த்தனைகளை
நொட்டாங்கையால் டீல் செய்கிறார்

கோயிலெங்கும் எதிரொலிக்கும்
எளியவரின் கூக்குரலை
“என்ன நியூசன்ஸ்” இது என்கிறார்.

கவச வாகனம்
அரச பவனிகளில் உலா வருதல்
அதி சொகுசு வாகனம்
நடைபாதை வியாபாரியின் தள்ளுவண்டி
பணம் கொடுத்தால்
எல்லோருக்கும்
எழுமிச்சை ஆசீர்வதித்துத் தருவார்
எல்லாம் வல்ல இறைவன்

அம்பலத்திலும் ஆடுவார்
அவீழ்ந்த கூந்தலை அள்ளி முடித்து
அரியணையிலும் ஆடுவார்
எங்கும் நிறைந்தவர் தானே இறைவன்

தேவாதி தேவனின் தேர்ச் சில்லுகளில்
அப்படியே இருக்கிறது
எப்போதோ படிந்த
எளியவரின் இரத்தக் கறை

மந்திரங்கள் யுகங்கடந்தும் ஓய்ந்தபாடில்லை
“பூ வாங்குங்க சாமி
வெளக்கு வாங்குங்க சாமி”

ஆகாயத்தை அழித்தவன்

தம்பா

“அறிந்துகொள்”
ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தேசம் என்பதை
மதியாதாரும் புரியாதாரும்
பாவங்கள் சுமந்த தண்டனைக்குரியவர்கள்.

“தெரிந்துகொள்”
என் இனத்தவனுக்கும் மட்டுமே
ஆண்டவரின் அருளாசி உண்டு.

“குறித்துக்கொள்”
பொருளையோ,
பண்டத்தையோ,
நிலத்தையோ
என் உயிரையோ வைத்துக்கொள்ள
உரித்தம் உனக்கில்லை.

“புரிந்துகொள்”
மூதாதையர் தேசத்தில் தரித்து நிற்பதும்
மண்பிடிமானமும் தடைசெய்யப்பட்டு
அந்நியமானவன் நீ
பயணப்பட்டுக்கொண்டே இரு.

“வரிந்துகொள்”
மானம் இழந்த அறிவும்
உயிர் இழந்த உடலும்
காலமெல்லாம் பசித்த வயிறும்
தாகமெடுக்கும் குரல்வளையும்
நசுங்கிய தலையும்
உடல் விலத்திய அவயங்களும்தான்
வீதியென சுமந்து கொண்டேயிரு.

“செரிந்துகொள்”
உயிரை நிர்ணயம் செய்வதும் நிர்வகிப்பதும்
கடவுளின் குழந்தைகளுக்கு
மட்டுமே உரித்துடையது.

இது உலகின் ஒரேயொரு
புனித நிலம் என்பதை
கண்முடி வாய்பொத்தி ஏற்றுக்கொள்.

அஃதே வந்தேறிகளின் குரல் என்பது
உனது ஆண்டவனின் தெரிவு அல்ல
உனது ஆள்பவனின் தெரிவு.

சிறுவர் இலக்கியம் என்றால் சிறுவர்களது உளநிலைக்கேற்ப அவர்கள் மகிழவும், பொழுதுபோக்கவும், அறிவூட்டும் பெறவும், அனுபவிக்கவும், சிந்திக்கவும் வைக்கிற இலக்கியம் எனலாம். சிறுவர் இலக்கியத்தை உளவியல் அடிப்படையில் நோக்குகின்ற பண்பு எமது தமிழ்ச் சூழலில் பெரிதும் இல்லை. பதிலாக பிள்ளைகள் அறிந்திருக்கவும், கடைப்பிடிக்கவும் வேண்டும் எனப் பெரியவர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற, கருதுகின்ற விழுமிய பண்புகள் குறித்த போதனைகளே சிறுவர் இலக்கியமாகப் பார்க்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அதுபோலவே சிறுவர்கள் என்ற வகைமைக்குள் உள்ளடங்குபவர்கள் என்ற புரிதல் சார்ந்தும் பிரச்சினைகள் உள்ளன. மழலைகள், குழந்தைகள் என்ற வகையிலேயே சிறுவர்கள் பார்க்கப்பட்டனர். பொதுவாக 4 வயது வரையான மழலைகள், 4 முதல் 8 வயது வரையான குழந்தைகள், 8 முதல் 14 (அது 16 வயதாக நீளலாம்) வரையான சிறுவர்கள் என்ற மூவேறு பிரிவினரையும் உள்ளடக்கிய இலக்கியங்கள் சிறுவர் இலக்கியங்களாகப் பார்க்கப்படுகின்றன. அந்தப் புரிதலோடு இவற்றை அணுகுவதே நலமானது.

ஆனால் பொதுப்போக்கு அவ்வாறில்லை என்பது முக்கியமானது. வயதுப் பிரிவு சார்ந்தும், உள்ளடக்கம் சார்ந்தும், கையாளும் மொழி சார்ந்தும் இந்தப் புரிதலுடன் படைப்புகள் வந்தமை குறைவே. எனினும் இத்தகைய கரிசனை பலரிடம் இருந்துள்ளது என்பதும் முக்கியமானதாகும்.

வாசிப்பு என்ற பழக்கத்தைச் சிறுவரிடத்தில் ஏற்படுத்தல் என்பதில் சிறுவர் இலக்கியம் பங்காற்றுகிறது. பொதுப் பரீட்சை மதிப்பெண்களில் புலன் செலுத்தும் மனநிலைக்கிடையே அறிவைத் தேடுகின்ற, புதிய அனுபவங்களைக் கண்டடைவதனூடாக ஆளுமை விருத்தி பெறுகின்ற ஒரு தலைமுறையை உருவாக்க வேண்டிய கடப்பாடு சவாலாக எம்முன் உள்ளது. மக்கள் திரளில் முக்கியமான பிரிவினராக, எதிர்கால உலகைச் சிருஷ்டிக்கப் போகிற சிறார்களை இயல்பாக வளப்படுத்த வேண்டியது முக்கியமானதாகும்.

சிறுவர் இலக்கியமும் மக்கள் இலக்கியமாக, நாட்டார் இலக்கியமாகவே முதலில் தோற்றம் பெற்றது. தாலாட்டுப் பாடலும், விளையாட்டுப் பாடலும், விடுகதைகளும் சிறுவர் இலக்கியத்தின் ஆரம்பத் தோற்றவாய்கள் எனக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் மரபுசார்ந்து உருவாக்கப்பட்ட சிறுவர் இலக்கியம் என்பது போதனைகளாகவே உள்ளன. ஒளவையாரின் ஆத்திசூடி, வாக்குண்டாம் முதலானவற்றிலிருந்து பாரதியாரின் புதிய ஆத்திசூடி வரை இதனைச் சொல்லலாம்.

சிறுவர் இலக்கியம் என்னும் போது சிறுவர் பாடல்கள், கதைப் பாடல்கள், கதைகள், நாவல்கள், கட்டுரைகள், பத்திகள், நாடகங்கள் எனப் பலவகைப்பட்டதாகும். சிறுவர்களின் உளநிலைக்கேற்ப அவர்கள் மகிழ்வாகப் படித்து இன்புறத்தக்கதாகவும், சிறுவர்களின் உளவிருத்தி, மனவெழுச்சி, ஆளுமை விருத்தி சார்ந்ததாகவும் சிறுவர் இலக்கியங்கள் அமைய வேண்டும். வெறும் நீதி போதனைகள் சிறுவர் இலக்கியமாகாது. மாறாக சம்பவங்கள், உரையாடல்கள்,

மக்கள் இலக்கிய முன்னோக்கில் சிறுவர் இலக்கியம்

இயல்வாணன்

(21-05-2023 தேசிய கலை

இலக்கியப் பேரவையில்

நிகழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இலக்கிய
முன்னோக்கில் சிறுவர் இலக்கியம்
என்ற உரை)

காட்சி விபரிப்புகள் ஊடாக நீதிக் கருத்துக்களையும், அறிவியல் கருத்துக்களையும் சிறுவர்கள் மனதில் பதிக்கும் வண்ணம் அழகியல் தன்மை கொண்டதாக சிறுவர் இலக்கியங்கள் அமைய வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

வளர்ந்தவர்களின் வாசிப்பில் துப்பறியும் கதைகள், வரலாற்றுக் கதைகள், ஜனரஞ்சகப் படைப்புகள் என்று தெரிவு இருப்பது போலவே சிறுவர்களிடத்திலும் தெரிவுகள் உள்ளன. அதற்கேற்ப சிறுவர் நூல்கள் அமைய வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அந்த வகையில் சிறுவர் புத்தகம் கொண்டுள்ள வெளிப்புறத் தோற்றத்துக்கு அமைய

- அட்டைப் புத்தகம் (Board Book)
- புடைப்புப் புத்தகம் (Pop up Book)
- படப் புத்தகம் (Picture Book)
- பெரிய புத்தகம் (Big Book)
- ஓவியங்களுடனான புத்தகம் (Illustrated Book)
- அத்தியாயப் புத்தகம் (Chapter Book)
- புலனுணர்வுப் புத்தகம் (Sensory Book)

முதலான வகைப்பாடுகள் உள்ளன.

அதுபோலவே புத்தக உள்ளடக்கத்துக்கமைய அதன் இலக்கிய வகைமை சார்ந்து

- யதார்த்தப் புனைவுகள் (Realistic Fiction) ஆறுகால்மடம், வேப்பமரத்தடிப் பேய்
- கற்பனைக் கதைகள் (Fantasy) பூதத் தீவுப் புதிர்கள் செங்கை ஆழியான்
- வரலாற்றுக் கதைகள் (History) உக்கிரசிங்கன் சிசிவதாசன்
- நாடோடிக் கதைகள் (Folklore) தெனாலிராமன் கதைகள், முல்லா கதைகள்
- விஞ்ஞானக் கதைகள் (Science Fiction) விஞ்ஞானக் கதைகள் - கோகிலா மகேந்திரன், நீ எப்படித் தேன்றினாய்?
- சுயசரிதை (Biography) அக்கினிச் சிறகுகள் அப்துல் கலாம்
- புனைவற்ற நூல்கள் (Non Fiction) எங்கள் கதையைக் கேளுங்கள் யானைகள் கதை
- எளிய எண்ணக்கருக்கள் கொண்ட கதைகள் (Simple Concept Stories) பெரிது சிறிது, நாள்கள், கிழமைகள்

என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

தமிழில் சிறுவர் பாடல்களே அதிகம் வெளிவந்துள்ளன. ஓசைநயம் கொண்ட சந்தங்களாலான பாடல்களாகவே பெரும்பாலானவை உள்ளன. மிக்க பெரும்பாலான மரபுக் கவிஞர்கள் எளிமையான மொழியில் சிறுவர் பாடல்களை எழுதியுள்ளனர். இலங்கையில்; இருந்து சிறுவர் பாடல் நூல்கள் வெளிவந்து, இத்துறையில் முன்னோடியாக இருந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது சிறுவர் இலக்கியமானது 'பாலியக் கும்மி' என்ற பெயரிலான சிறுவர் பாடல் நூலாகும். இது யாழ்ப்பாணம் தம்பிமுத்துப்பிள்ளை என்பவரால் எழுதப்பட்டு, 1886இல் நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் வெளியாகி 32 ஆண்டுகளின் பின்னர் அரசாங்க முதலியாராகப் பணியாற்றிய ச.வைத்தியநாதர் என்பவரால் எழுதப்பட்டு 1918இல் வெளியாகிய தமிழ்ப் பால போதினி என்ற நூல் விளங்குகிறது. 1859இல் இங்கிருந்து சிறுவர்களுக்கான சஞ்சிகையான பாலியர்நேசன் வெளிவந்துள்ளது என்பதும் முக்கியமானது.

அந்த வகையில் வித்தியா திகாரியாகக் கடமையாற்றிய கே.எஸ்.அருணந்தி என்பவரின் முயற்சியில் பிள்ளைப் பாடல்கள் என்ற தொகுப்பு 1935இல் வெளிவந்துள்ளது. சிறுவர்களின் வயது, அறிவு, அனுபவம், விருப்பு, சூழல் என்பவற்றுக்கேற்ப சிறுவர் பாடல்களை உருவாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் வடமாகாண தமிழாசிரியர் சங்கத்தை அணுகிய கே.எஸ். அருணந்தி, அச்சங்கம் மூலம் போட்டியொன்றினை வைத்தார். குழந்தைப் பாடல்கள், சிறுவர் பாடல்கள் என இரு பிரிவாக இப்போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன. ஈழத்தின் தலைசிறந்த அறிஞர்களான சுவாமி விபுலானந்தர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், பண்டிதமணி சிகணபதிப்பிள்ளை, நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார், குருகவி வேமகாலிங்கசிவம் முதலானோர் நடுவர்களாக இருந்து இப்பாடல்களைத் தெரிவு செய்தனர். அதில் தெரிவான பாடல்களையும், அதற்கு முன்னராக வெளிவந்த பாடல்களையும் கொண்டதாக பிள்ளைப் பாடல்கள் நூல் வடமாகாண தமிழாசிரியர் சங்க வெளியீடாக வெளிவந்தது. போட்டியில் பங்குபற்றி வெற்றியீட்டிய சோமசுந்தரப் புலவர், மாபீதாம்பரன், சி.அகிலேச சர்மா, எஸ்.தங்கசாமி முதலானோரின் பாடல்கள் உட்பட 74 பாடல்கள் இந்நூலில் இடம்பெற்றிருந்தன.

"சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இலங்கை எண்ணற்ற குழந்தைக் கவிஞர்களை ஈன்றெடுத்தது. அந்தக் கவிஞர்களின் குழந்தைப் பாடல்களை அப்போதே ஒன்று திரட்டி கே.எஸ். அருணந்தி பிள்ளைப்பாடல் என்னும் பெயரில் வெளியிட்டார். குழந்தை இலக்கியம் கொடி கட்டிப்

பறக்கும் நம்நாட்டில் 1970இல்தான் அப்படிப்பட்ட குழந்தை இலக்கியத் தொகுதி வெளிவந்துள்ளது” என தமிழகத்தின் முக்கிய குழந்தை இலக்கியகர்த்தாவான முனைவர் பூவண்ணன் குறிப்பிட்டுள்ளமை முக்கியமானதாகும். அழுவள்ளியப்பாவும் இதுபற்றிப் பிரஸ்தாபித்துள்ளார்.

இக்காலப் பகுதியில் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர், மா.பீதாம்பரன், சி.அகிலேஸ்வர சர்மா, சிபஞ்சாட்சர சர்மா முதலானோர் சிறுவர் பாடல்களை எழுதினர். சோமசுந்தரப் புலவர் புகழ் பெற்ற பல பாடல்களை எழுதியதுடன் கதைப்பாடல்கள் எழுதி, அதில் முன்னோடியாக விளங்கினார். அத்துடன் சிறுவர் நாடக ஆக்கத்திலும் அவரே முன்னோடியாக விளங்குகிறார். அவர் எழுதிய சிறுவர் சல்லாபம் என்ற நாடகமே ஈழத்தின் முதல் தமிழ் சிறுவர் நாடக எழுத்துருவாகும். இக்காலப் பகுதியில் வெளிவந்த ஈழகேசரி பத்திரிகையும் சிறுவர் இலக்கிய வெளிப்பாட்டுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்தது.

1940களில் மேலும் பலர் சிறுவர் பாடல்கள் எழுதினர். பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தன், வித்துவான் க.வேந்தனார், இரசிகமணி கனக.செந்திநாதன், மதுரகவி இ.நாகராஜன், கவிஞர் யாழ்ப்பாணன், அல்வாயூர் கவிஞர் மு.செல்லையா, பண்டிதர் க.வீரகத்தி, மஹாகவி து.உருத்திரமூர்த்தி முதலானோர் இக்காலத்தில் சிறுவர் பாடல் இலக்கியங்களைப் படைத்தனர். பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தனின் மஞ்சு மலர்க் கொத்து, வேந்தனாரின் குழந்தை மொழி பாகம் 1,2,3, க.சோமசுந்தரப்புலவரின் சிறுவர் செந்தமிழ், அல்வாயூர் மு.செல்லையாவின் வளர்பிறை, பண்டிதர் க.வீரகத்தியின் தங்கக் கடையல், மஹாகவியின் பிஞ்சுப் பாடல்கள், மதுரகவி இ.நாகராஜனின் சிறுவர் பாட்டு, யாழ்ப்பாணனின் பாலர் கீதம், கனக செந்திநாதனின் அருமைக் குந்தைகளுக்கு ஓர் அம்பிப் பாடல் என்பன நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன.

1950களிலிருந்து இன்று வரை நூற்றுக்கும் அதிகமான சிறுவர் பாடல் நூல்கள் ஈழத்துப் படைப்பாளிகளால் ஆக்கப்பட்டு, வெளிவந்துள்ளன. கவிஞர் முருகையன், கல்வயல் வே.குமாரசாமி (பாப்பாப்பா, பாடுபாப்பா, மணிப்பா, பாடுபாப்பா, அவரது மறைவின் பின் வெளியிடப்பட்ட மனித விழுமியப்பாடல்கள்), சு.துரைசிங்கம் (ஆடும் மயில், உண்டு மகிழ்வோம், நட்புக்காக, வயல் செய்வோம்) ததுரைசிங்கம் (பாலர் பாட்டு, குழந்தைப் பாடல்கள், சிறுவர் பாடல்கள்), ச.வேபஞ்சாட்சரம் (சின்னப் பாப்பா பாட்டு, புலவர் ம.பார்வதிநாதசிவம், மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் (ஆடலிறை மழலைப் பாடல்கள், ஆடலிறை குழந்தைப் பாடல்கள், ஆடலிறை சிறுவர்

பாடல்கள்), தில்லைச்சிவன் (படைப்போம் பாடுவோம்), வ.இராசையா (புதிய பூக்கள்), பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை, திருமதி இரத்தினம் அப்புத்துரை (மழலைத் தமிழ்ப் பாடல், இரத்தினம் குழந்தைப் பாடல்கள்) பண்டிதர் செ.கதிர்சேர்பிள்ளை, பண்டிதர் சிகாரத்திகேசு (சேந்தன்) (சேந்தனின் பிள்ளைப் பாடல்கள்), பா.சத்தியசீலன், (பா, மழலைத் தமிழ் அமுதம், பாட்டு, பாட்டு கூத்து, ஐஸ்கிரீம்) அமுது, இ.சிவானந்தன் (கண்டறியாதது), வளவை வளவன், சிதம்பரபத்தினி (மழலைப் பாக்கள்), மு.பொன்னம்பலம் (ஊஞ்சல் ஆடுவோம் நான் அரசன் - சு.வில்லவரத்தினத்துடன் இணைந்து, முற்றத்துப் பூக்கள்), கோப்பாய் சிவம் (பூந்தோட்டம், றோசாப்பூ), மயிலங்கூடலூர் த.கனகரத்தினம் (சிறுவர் பாடல்), எம்.எஸ்.எஸ்.ஹமீது (மருதமைந்தன்) (பாவணி), பி.பி.அந்தோனிப்பிள்ளை (பாடி மகிழ்வோம்), பா.அமிர்தநாயகம் (பாலர் செந்தமிழ்ப் பாட்டமுதம்), ஜெயந்தி ஜீவா (குழந்தைப் பாடல்கள்), ந.கிருஸ்ணராசா (வண்ண மலர்கள்), மாவை நித்தியானந்தம் (பாப்பா பாரதி பாடல்), யசோதா பாஸ்கரன் (வண்ண மலர்கள்), பத்மா இளங்கோவன் (செந்தமிழ் மழலைப் பாடல்கள், செந்தமிழ் குழந்தைப் பாடல்கள், செந்தமிழ் சிறுவர் பாடல்கள், பாப்பா பாடல்கள்) சபா.அருள்குப்பிரமணியம் -மாதகலான் (தங்கக் கலசம், உற்சாற் (வெண்ணிலா), எம்.எச்.எஸ்.மலீதா (நல்லவனாவேன்), கல்லொருவ பாரிஸ் (தேன்கூடு), ச.அருளானந்தம் (ஆனந்தமான பாட்டு, மனதுக்கினிய பாட்டு, பூஞ்சிட்டுக்கள்), சபா. ஜெயராஜா (பாலர் கல்விப் பாடல்), லெக்ஸிதாசன் (வண்ண வண்ணப் பூக்கள்) வி.என்.எஸ்.உதயச்சந்திரன், வைசுந்தரேசன் (பிள்ளைப் பாமலர்), ச.கோதரி யதீஸ்வரி (ஆடிப் பாடுவோம்), ஆ.சிநடராஜா (சிறுவர் சிந்தனைக் கவிதைகள்), அகளங்கன் (சின்னச் சிட்டுகள், சின்னஞ் சிறிய சிறுகுகள்), மலர் சின்னையா(செம்பியன்செல்வி) (மழலை எழுச்சி), சாரணா கையூம் (சிறுவர் பாட்டு), யோ.புரட்சி (சேதி சொல்லும் சின்னப்பாட்டு), ரா.தனுஜா (பாட்டு), கச்சாயூர் சு.கஜீவன் (பாமலர் நாற்பது), நெடுந்தீவு லக்ஸ்மன் (சிரிக்கும் பூக்கள்), இயல்வாணன், நெடுந்தீவு மகேஷ் (ஆறுதல் சிறுவர் கதைமலர்), பஞ்சகல்யாணி (அழகிய உலகம்), வேலணையூர் சு.ரேஸ் (பிள்ளைத் தமிழின்பம்.இனிப்பா),பத்மா இளங்கோவன் (செந்தமிழ் பாப்பா பாடல்கள், செந்தமிழ் மழலைப் பாடல்கள், செந்தமிழ் குழந்தைப் பாடல்கள், செந்தமிழ் சிறுவர் பாடல்கள், சிறுவர் தமிழமுதம்), ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார் (கண்மணியே கவி பாடு, மயில் இறகு), நந்தி (குட்டிகளுக்கான பாட்டு) கோகிலா மகேந்திரன் (விழிசைக்குயில்), உ.சேரன், க.ஆதவன், பா.மகாலிங்கசிவம், முதலான பலர் சிறுவர் பாடல்களைப் படைத்ததுடன் சிறுவர் பாடல் நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளனர்.

அத்துடன் கல்வித் திணைக்களம், பல்வேறு சிறுவர் நூல் வெளியீட்டகங்கள் (அஷ்டலக்ஷமி, இலக்கியன், பத்மம், சீவம் வெளியீடுகள்) பல தொகுப்பு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளன. பண்டிதர் செ.கதிரேசர்பிள்ளை, பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை, மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் ஆகியோர் இறந்தோர் நினைவாக வெளியிடப்படும் கல்வெட்டுகளில் சிறுவர் பாடல்களை வெளியிட்டு இத்துறைக்குப் பங்களித்துள்ளமை நினைவுகூரத்தக்கதாகும். மயிலங்கூடலூர் பி.நடராஜன், கோகிலா மகேந்திரன், பா.மகாலிங்கசிவம் ஆகியோர் இணைந்து தொகுத்த மகாஜனன் குழந்தைப் பாடல்கள் தொகுதியில் மகாஜனக் கல்லூரியின் 44 கவிஞர்கள் எழுதிய பாடல்கள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. இது ஒரு காத்திரமான முயற்சியாகும். 1985ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரியில் குழந்தைக் கவிதைகள் தொடர்பான போட்டியினை நடத்தி அதில் பரிசு பெற்ற 7 மாணவிகளின் கவிதைகளை பாலர் பாஅமுதம் என்ற தலைப்பில் தொகுத்துள்ளமையும் முக்கியமான முயற்சியாகும்.

சோமசுந்தரப் புலவர் ஆரம்பித்த கதைப்பாடல் என்பதிலும் பலரும் முனைந்துள்ளனர். குறிப்பாக, பா.சத்தியசீலன் (உயிருக்காக), வ.இராசையா(சண்டியன் ஓநாய்) பத்மா இளங்கோவன்(சிறுவர் தமிழ் அமுதம்) கதைப்பாடல்களை எழுதியுள்ளனர். த.துரைசிங்கம், சு.துரைசிங்கம் ஆகியோரும் கதைப்பாடல்களை எழுதியுள்ளனர். சிறுவர் நாடகப் பாடல்கள் என்ற நூல் செயல்திறன் அரங்க இயக்கத்தால் மேடையேற்றப்பட்ட சிறுவர் நாடகப் பாடல்களின் தொகுதியாக வெளியிடப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“குழந்தைகளின் வயது, மூளை வளர்ச்சி, மொழித்திறன், ஆற்றல், ஏற்புமை இவற்றையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு சீரிய பாடல்களை எழுதியோர் பொதுவில் குறைவு சிறுவர் கவிதைகள் பற்றிச் சொல்லிய குறைபாடுகள் சிறப்பாக குழந்தை இலக்கியத்துக்குப் பொருந்துமாயினும் கூர்ந்து கவனிக்கும் பொழுது இவை தமிழிலக்கியத்தில் நிலை கொண்டுள்ள குறைபாடுகளே என்பது புலனாகாமல் போகாது. அறிவியல் பண்பாட்டுச் சூமைகளைத் தாங்கும் வாகனமாகவே இலக்கியம் இன்னும் பரவலாகக் காணப்படுகிறது என்பதற்கு இது மறைமுகமான சான்றாகும்” என்று கலாநிதி க.கைலாசபதி கூறியிருப்பதும் இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

சிறுவர் கதைகளையும் பலர் எழுதியுள்ளனர். வட இலங்கை தமிழ்நூற் பதிப்புக் கழகத்தால் பல சிறுவர் கதை நூல்கள் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இக்காலத்தில் குமாரசாமிப் புலவர், பிரான்ஸிஸ் கிங்ஸ்பெரி(அழகுசுந்தர தேசிகர்), பண்டிதர் வ.நடராசா, பண்டிதர் சு.வேலுப்பிள்ளை

முதலானோர் சிறுவர் கதைகளைப் படைத்துள்ளனர். மாஸ்டர் சிவலிங்கம் கதைகளைச் சொல்வதில் முக்கிய பங்கினை வகித்தார். அவரது சிறுவர் கதைமலர் தொகுதிகள் முக்கியமானவை. த.துரைசிங்கம் (சிறுவர் கதைகள்), பி.பி.அந்தோனிப்பிள்ளை (சிறுவர் கதை விருந்து), சு.துரைசிங்கம் (பாலன் வருகிறான், நட்பே உயர்வு), சபா.ஜெயராஜா (பாலர் கதைகள்), செங்கை ஆழியான் (ஹம்சாக்குட்டிக்கு அப்பா சொன்ன கதைகள்), பூ.க.இராசரத்தினம் (சிறுவர் கதைகள்), ச.அருளானந்தம் (மலைத்தேன்), கோகிலா மகேந்திரன் (விஞ்ஞானக் கதைகள்), யோகேஸ்வரி சிவப்பிரகாசம் (முன்னோர் சொன்ன கதைகள்), மாவை நித்தியானந்தன் (சின்னச் சின்னக் கதைகள்), பொ.கனகசபாபதி(மாறன் மணிக் கதைகள்), பஞ்சகல்யாணி (சிந்தனை செய், கதை மரம்), ஓ.கே.குணநாதன்(தந்திரம், குட்டி அணில்), சுதாராஜ் (கோழி அம்மாவுமும் மயில் குஞ்சுகளும்), அகனங்கன் (சிறுவர் சிந்தனைக் கதைகள்), எஸ். பி.கிருஷ்ணன் (இயந்திர நண்டுடன்), மு.மேதினிகா, மு.கோகனன் (சிறுவர் எழுதிய சிறுவர் கதைகள்), சி.ஜெயசங்கர் (கிரிஜா) முதலானோர் சிறுவர் கதைகளைப் படைத்துள்ளனர். இவற்றில் அறிவியல் கதைகளும் அடங்கும்.

பாடல்கள், கதைகளோடு ஒப்பிடுமிடத்து சிறுவர் நாவல்கள் குறைவான போதும் பல நாவல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. 1968இல் வெளிவந்த கருவசோதியின் ஓடிப்போனவன் இப்பிரதேசத்தில் முதலில் வெளிவந்த சிறுவர் நாவலாக உள்ளது. அனுபவநாகரான் (காட்டில் ஒரு வாரம், அவன் பெரியவன்), கே.எஸ்.ஆனந்தன் (இராவணன் கோட்டை), சி.சிவதாசன் (வேப்பமரத்தடிப் பேய்), செங்கை ஆழியான் (ஆறுகால்மடம், பூதத்தீவுப் புதிர்கள்), ச.அருளானந்தம் (காட்டில் கலவரம்), வில்வம் பசுபதி(லப்பாம் டப்பாம்), இயல்வாணன்(பாக்கியம் பாட்டியின் விண் வெளிப் பயணம்), என். சண்முகலிங்கன்(சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்) சோ.ராமேஸ்வரன் (திசை மாறிய பாதைகள்), ஓ.கே. குணநாதன் (வெள்ளைக்குதிரை, மாவீரன் புள்ளிமான், மாயக்கிழவி, வீரஆனந்தன்), ஏ.எல்.எம்.சத்தார்திக்குத் தெரியாத காட்டில்) முதலான சிறுவர் நாவல் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. சொக்கன் மொழிபெயர்த்த எனிற் பிளைற்றனின் போக்கிரி முயலாரின் சாகசங்கள், திருச்செந்தூரன் என்ற மயிலங்கூடலூர் பி.நடராசன் மொழிபெயர்த்த ஹூஓ குயிலினின் சுதந்திரமாகப் பாடுவேன் (சீனா), சாந்தன் மொழிபெயர்த்த ஜூல்ஸ் வோர்ணின் பூமியின் மையத்திற்கு ஒரு பயணம், பொன்னரசி கோபாலரத்தினம் மொழிபெயர்த்த (கர்ச்சிக்க முடியாத சிங்கம், நோர்வேஜிய சிறுவர் கதைகள்) என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. பல தமிழ்

சிங்களப் படைப்பாளிகளுடைய சிறுவர் கதைகள் இரு மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. ஆசிய பவுண்டேசனால் வெளியிடப்பட்ட லெட்ஸ் ரீட் (Lets Read) தொகுதிகள், ரூம் ரூ ரீட் (Room to Read) அமைப்பினால் வெளியிடப்பட்ட தொகுதிகள், யுனிசெவ் அனுசரணையுடன் பேர்ள் ஐலன்ட் ரீடர்ஸ் (Perl Island Readers) தொகுதிகள் என்பன விந்நது குறிப்பிடத்தக்கன. சேமமடு பதிப்பகத்தின் பத்மம் வெளியீடுகளும், குமரன் பதிப்பகத்தின் இலக்கியன் வெளியீடுகளும் இந்த வகையில் கூறத்தக்கவை.

சிறுவர் நாடகங்கள் பாடசாலைகளில் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன. அதனால் அவற்றைப் பலரும் எழுதியுள்ளனர். அவை நூல்களாக வெளிவந்துள்ளதுடன் பரவலாக ஆற்றுகை செய்யப்பட்டுமுள்ளன. நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவரால் எழுதப்பட்ட சிறுவர் சல்லாபம் நாடகமே தமிழில் வெளிவந்த முதல் நாடக ஆக்கமாகும். அடுத்து பிரக்ஞேபூர்வமாக இத்துறையில் ஈடுபட்டவர் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் (கூடி விளையாடு பாப்பா, பஞ்சவர்ண நரியார்). மேலும் பேராசிரியர் சி.மௌனகுரு (தப்பி வந்த தாடி ஆடு), தாஸீஸியஸ், ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை(மயில்), க.சிதம்பரநாதன், பிரான்ஸிஸ் ஜெனம், கோகிலா மகேந்திரன், பா.ரகுரன் தே.தேவானந்த் (சிரிப்பு மூடை), யோ.யோன்சன் ராஜ்குமார் (அமைதிப் பூங்கா), கலாநிதி சி.ஜெயசங்கர் (பிள்ளை அமுத கண்ணீர்), சி.சிவசேகரம் மற்றும் பிரமிளா சிவசேகரம் (பாட்டும் கூத்தும்), பஞ்சகல்யாணி (நடிப்போம்), க.எ.கமலநாதன், முத்து.இராதாகிருஷ்ணன் (பசுமைத் தாயகம், வல்வன் வாழ்வான்), மாவை நித்தியானந்தன், க.திலகநாதன், சத்தியசீலன், பு.கணேசராஜா, பி.ஏ.சி.ஆனந்தராஜா (இருட்டினில் குருட்டாட்டம்), வி.என்.எஸ்.உதயச்சந்திரன் (சிறுவர் நாடகங்கள்), ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார் (கிண்கிணி நாதங்கள்), கோவி.நேசன் (சிறுவர் அரங்கக் கோலங்கள்) முதலான பலர் இத்துறையில் தொடர்ந்த பங்களிப்பை வழங்கியுள்ளதுடன் சிறுவர் நாடக

நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளனர். ஈழத்தில் சிறுவர் நாடக முயற்சிகள் பற்றி கலைமுகம் சஞ்சிகையில் யோ.யோன்சன் ராஜ்குமார் தொடராக எழுதியுள்ளார். தே.தேவானந்த் தொகுத்த சிறுவர் அரங்க முயற்சிகள் நூலும் வெளிவந்துள்ளது.

சிறுவர் கட்டுரைகள், பத்தி எழுத்துக்கள் பலவும் வெளிவந்துள்ளன. பண்டிதர் சு.வேலுப்பிள்ளை, வித்துவான் க.சொக்கலிங்கம், ச.அருளானந்தம், ததுரைசிங்கம் முதலானோர் இதில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இயல்வாணன் எழுதிய செல்லையா தாத்தாவும் செல்லக் குழந்தைகளும் உதயன் பத்திரிகையில் சிறுவர் பத்தியாக வெளிவந்து பின்னர் நூலாக்கப்பட்டது.

சிறுவர் கருக்கான சஞ்சிகைகள் பலவும் வெளிவந்துள்ளன. பத்திரிகைகளிலும் சிறுவர் பகுதிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. நங்கூரம், அர்ச்சுனா, சாளரம், சிட்டு, அறிவுக் களஞ்சியம், நுண்ணறிவு, இளவரசன், அறிந்திரன், அச்சாண்டி, அங்குசம், விஜய், ஜீனியஸ், ஜீனியர் தமிழன் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

இவ்வாறு சிறுவர் இலக்கியத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும் ஈழத்தில் பலரும் எழுதியுள்ளனர். எனினும் சிறுவர் பாடல்கள் வெளிவந்த அளவுக்கு சிறுவர் கதைகள், சிறுவர் நாவல்கள் வெளிவரவில்லை. அத்துடன் சிறுவர்களின் உளநிலைக்கேற்ப அவர்களின் உளவிருத்திக்கு வாய்ப்பளிக்கக்கூடிய நூலாக்க முயற்சிகளும் இங்கு குறைவாகும். மக்கள் இலக்கிய முன்னோக்கில் சிந்திக்கும் எவரும் சிறுவர்களை அறிவுபூர்வமாகச் சிந்திக்க வைப்பதிலும், கற்பனைத் திறன், புத்தாக்கத்திறன் என்பவற்றை விருத்தி செய்வதிலும், அவர்களின் உளநிலைக்கும், உளஞ்சார்ந்த விருப்பத்துக்கும் முன்னுரிமையளித்து படைப்பாக்கம் செய்வதிலும் கரிசனை கொண்டிருப்பார். அத்தகைய கரிசனையுடன் ஓரளவு படைப்புகள் வந்துள்ளன என்பது முக்கியமானது.

தாயகம் ஆசிரியர் தலையங்கங்கள்

தோழர் கே.ஏ.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வீடைபெற்று 35 வருட நினைவு தினத்தை ஓட்டி, அவரால் எழுதப்பட்ட 'தாயகம்' 1974- 1989 வரையான ஆசிரியர் தலையங்கங்கள் நூலுக்குப் பெற்று தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியீடாக வந்துள்ளது. இதன் வெளியீட்டு நிகழ்வுகள் கே.ஏ.எஸ் சத்தியமனை நூலகம், சுழிபுரத்திலும் ; தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையிலும் நடைபெற்றன.

மீனாட்சிகள் இருக்கும் வரை

இ. திருநாவுக்கரசு

காலங்களில் எவ்வளவோ மாற்றம். ஆனால் கோலங்களில் மாற்றமே இல்லை. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நான் 'பொடியனாக' இருக்கும் பொழுது கண்ட அதே புகையிரத நிலையம்தான் இன்றும் பதிந்த கூரையும் ஒடுங்கிய விறாந்தையும் மட்டும் கொண்ட அந்தக் கவுண்டரில் ரிக்கட் எடுப்பவர்க்கான ஒரு பெரிய கியூ. பத்துப் பேரை மட்டும் உள்ளடக்கிவிட்டு மற்ற எல்லாரையும் வெளியில் தள்ளிவிட்டு 'ஓர் வாங்கியமாக' நின்ற அந்த கவுண்டரின் யன்னல் ஊடாகப் பார்க்கிறேன்.

"சில்லறைக் காசு இருக்கே... எல்லாரும் விடியக் காலத்தாலை நோட்டுக்களோடை வந்தால் நான் என்ன மெசினிலையே சில்லறைக் காசை அச்சடிக்கிறது. உங்களுக்கு ஒரு யோசனை இருக்க வேணும்..." என்று கடுகடுப்போடும் டிக்கட் என்ற சத்தத்துடனும் டிக்கட்டுக்களைப் படபடவென்று அடித்துத் தள்ளியபடி இருந்தார் கவுண்டர் உத்தியோகத்தர் மிஸ்டர் சிதம்பரப்பிள்ளை.

"அண்ணை... நீங்களும் ஒருக்கால் வெளியால் போனால் எல்லாம் சரியாப்போம்..." என்று ஒரு குரல் உத்தியோகஸ்தரின் கடுகடுப்பிற்கு மருந்து கொடுத்தாற் போல் கிண்டல் செய்ய மற்றவர்களும் கிண்டலை ஆமோதிப்பதுபோல் 'கொடுப்புக்குள்' சிரிப்பதையும் அவதானிக்கின்றேன். காதில் கேட்டு விட்டதோ என்னவோ?

"உங்களிட்டைதான் காசு இருக்கோ நானும் போய்க் காட்டுறேன்..."

என்று மிஸ்டர் சிதம்பரப்பிள்ளை சபதம் செய்வதையும் பார்த்துவிட்டு "சரியாப் போச்சு... இனி மீனாட்சி அக்காவின்ரை தாலிக்கொடி ஒண்டுதான் ஊரிலை மிச்சமெண்டு நினைச்சன். இப்ப அதுக்கும் வில்லங்கம் வந்துவிட்டது..." என்றபடியே மிஸ்டர் சிதம்பரப்பிள்ளையின் முகத்தைப் பரிதாபமாகப் பார்த்துவிட்டு வீடு நோக்கி நடந்தேன்.

என் வீட்டு அயலவர்தான் மிஸ்டர் சிதம்பரப்பிள்ளை, அவரைப்பற்றிய எல்லா விடயங்களும் எனக்குத் தெரியும். என்னில் அவ்வளவு அன்பும் நம்பிக்கையும். அதனால் எல்லாவற்றையுமே அவர்கள் என்னிடம் சொல்லிவிடுவார். தினமும் 'போறின்' போகும் ஆட்களையும், 'போறினால்' வந்திறங்கும் சீமான்களையும் பார்த்துப் பார்த்துப் 'போறின்' மயக்கத்திலேயே அமிழ்ந்துவிட்ட திரு. சிதம்பரப்பிள்ளை எப்படியும் வெளிக் கிளம்ப ஆரம்பமாகிவிட்டார்.

இவர் மனைவி... மீனாட்சி அக்கா, மற்ற பெண்களைப் போல் பணமும் பொருளும் தான் வாழ்க்கையின் சிகரங்கள் என்று எண்ணாத ஒரு குடும்பப் பெண். கடும் உழைப்பும் சிக்கனமும் கணவன் பிள்ளைகளுடன் எந்நேரமும் கொஞ்சிக் குலாவி வாழ்ந்திடும் இன்பமும் தன் வாழ்க்கையின் வெற்றி என்று நினைந்திடும் ஒரு புதுவிதமான பெண். இதனால் மிஸ்டர் சிதம்பரப்பிள்ளை வெளிநாடு செல்வதை அவள் விரும்பியதே கிடையாது.

"என்னப்பா, நான் கேட்ட விஷயம் என்ன மாதிரி...? வாற மாசம் கொழும்புக்கெல்லே றான்சர். அங்க போறதிலும் பார்க்க, சவுதிப்பக்கம் போனால் நல்லாய் வந்திடலாமெல்லே. நீர் தாரும். தாலிக்கொடியை... நான் இரண்டு மாதத்திலை எடுத்துத்தாறன்..." என்று தாலிக்கொடிக்காகக் கெஞ்சுகிறார் சிதம்பரப்பிள்ளை. "அவங்கள் நல்லாய்க் கொண்டந்து குவிக்கட்டும். நீங்கள் மாத்திரம் இந்தப் போறின் எண்ணத்தை விட்டிட்டு உங்கடை பாட்டிலே செய்த வேலையைச் செய்யுங்கோ. எல்லாத்துக்கும் ஆண்டவன் ஒருத்தன் இருக்கிறான்..." என்று மனைவி மீனாட்சி ஒற்றைக் காலில் நின்று சிதம்பரப்பிள்ளைக்கு உபதேசம் பண்ண "இந்தச் சனியன் எப்பவும் ஏதேனும் நல்ல காரியம் செய்யவெண்டா விடாது என்று மனதுக்குள்ளே தீச்சபடி "இஞ்சைபார், அவன் கந்தசாமியின்ரை பெண் சாதி ராஜேஸ் தாலிக்கொடியைக் கழட்டிக் கொடுத்திட்டாள். அவன் நாளைக்கு கொழும்புக்குப் போய் மெடிக்கல்லை போற விஷயத்திற்கு ஆருக்கோ அஞ்சு கொடுக்கப்போறானாம். நீ சுமமா எல்லாத்துக்கும் பல்லி சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறாய்." சிதம்பரப்பிள்ளை விடாக் கண்டனாக நிற்கிறார்.

"நான் என்றை மூளைக்கு எட்டியபடி சொல்லியாச்சு... இனி உங்கடை விருப்பப்படி செய்யுங்கோ... ஆனால் தாலியிலை மட்டும் கையை வைக்காதையுங்கோ... வேறை என்னெண்டாலும் செய்யுங்கோ" என்பதை மட்டும் சொல்லி மேலும் கரகரத்து புறுபுறுத்து சண்டையைப் பெரிதாக்காது வீட்டுக் குசனிக்குள் நுழைகிறாள் மீனாட்சி.

தான் பெற்ற அருமைச் செல்வங்கள் வேகக் கொதித்த வெய்யிலிலை பள்ளிக்கூடத்தாலை வரப் போகிறார்கள். எப்படியும் ஒரு மணிக்கு முன் சாப்பாடு கொடுத்தாக வேண்டும் என்ற துடிப்பில் இரண்டொரு கறிகளை அடுப்பில் வைத்து இறக்கப் பிள்ளைகளும் வந்துவிட்டார்கள்... "என்னம்மா இண்டைக்குச் சணங்கிப் போச்சு..." ஏக புதல்வி அமுதா கேட்க, "அப்பா மிடில் ஈஸ்ட் போகப் போறாராம். அதுகளைப் பற்றிக் கதைச்சுதிலை கொஞ்சம் பிந்திப் போச்சு" என்றாள் மீனாட்சி.

"என்ன அப்பாவுக்கும் அந்த வியாதி தொட்டிட்டுதோ... சரி இனி எங்கடை குடும்பத்திலும் புயல் வீசப் போகுது போலை..." என்று ஒரு நீண்ட பெருமூச்சுடன் புத்தகங்களை கொண்டு போய் வைக்கிறாள் அமுதா. பக்கத்து வீட்டு ராஜேஸ் அக்காவும், மாமா கந்தசாமியும் அடிக்கடி சண்டை பிடித்து குடும்பத்தில் வெடிப்புகளை ஏற்படுத்தியதை அடிக்கடி பார்த்துப் பயந்துபோன பிள்ளைக்குத் தன்னை அறியாமலேயே மேலும் பயம் வரத் தொடங்கிவிட்டது. அப்பாவும் அம்மாவும் ஒரு நாள் கூட பேச்சுப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். இந்தக் கண்டறியாத மிடில் ஈஸ்ட் பயித்தியத்திலை வீணாகச் சண்டை பிடிக்கப்போகிறார்கள் என்று மேலும் கலவரம் அடைந்த அமுதா "அம்மா, நீங்கள் அப்பாவுக்கு என்ன சொன்னியள்?" என்று கேட்டவாறு சாப்பாட்டு மேசையில் இருந்த சாப்பாட்டைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தாள்.

"பிள்ளை நீ ஒண்டுக்கும் யோசியாதை... நான் நல்ல மருந்து வச்சிருக்கிறன். குடுத்தால் கொப்பாவின்ரை நோய் தீர்ந்து போகும். நீ சாப்பிடு..." என்று ஆறுதல் கூறிவிட்டு, "தம்பி நீயும் வாடா... அக்காவோடை சாப்பிடு... எனக்குக் குசினிக்கை வேலை கிடக்குது..." என்ற மீனாட்சி தொடர்ந்து வேலைகளைக் கவனிக்கப் போய்விட்டாள்.

ஒரு காலம் கவுண்மேந்து உத்தியோகத் தர்கள் ஆட்டிப்படைத்த கிராமத்தை இன்று மிடில் ஈஸ்ட்டுக்குப் போன கிராமத்து பெடியன்கள்- ஆட்டிப் படைப்பதும் காலத்தின் கோலம்தான். ஆனால் அந்தப் பணப் புயலில் சிக்கித் தத்தளிக்கும் மனோபாவம் மீனாட்சியிடம்

வார இதழ்களில் சில சிறுகதைகளை எழுதுவதுடன் தமது எழுத்து முயற்சியை நிறுத்திக்கொண்ட இன்றும் அதே முற்போக்கு உணர்வுடன் இருந்துவரும் இ. திருநாவுக்கரசு அவர்களின் வீரகேசரி வார இதழில் 21.03.1982இல் வெளிவந்த சிறுகதையை சமூகப் பயன் கருதி மீள் பிரசுரம் செய்கிறோம்.

இருக்கவில்லை. சிதம்பரப்பிள்ளை மட்டும் மணிக்கு 200 மைல் வேகத்தில் வீசும் அந்த மயக்கப் புயலில் சிக்கித் தவித்தார். இதையெல்லாம் பார்த்த மீனாட்சிக்கு சிரிப்பும் மறுபுறம் தாங்க முடியாத வேதனையும்தான்.

மற்றப் பிள்ளைகள் எல்லாம் 'சொப்பர்' சைக்கிளில் ஓடித் திரியும் போது அவரின் பிள்ளைகள் மட்டும் துடிக்கத் துடிக்கக் கொட்டும் வெயிலில் கால்கள் வேக வேக ஓடிவரும் காட்சியை மிஸ்டர் சிதம்பரப்பிள்ளை பல நாட்களாக அவதானித்து வந்தார். நானும் என்றை பிள்ளைகளுக்கும் 'சொப்பர்' வாங்கிக் கொடுக்காவிட்டால் ஆம்பிளை இல்லை. அந்தப் பெடியன் சீவரத்தினம் கட்டின பென்னம் பெரிய வீட்டைப் போலை ஒண்டு கட்டாட்டா நானும் ஒரு மனுசனே..."

ஆசை தொடர்கிறது.

"என்னப்பா தாலியிலை கைவைக்கவேண்டாம் எண்டாய். வேறு என்னத்தையாயிலும் செய்யச் சொன்னாய். ஒன்றும் சரிவரேல்லை. நேற்றுப் பத்துப் பேர் போட்டாங்கள். எல்லாரும் என்னைப் பார்த்துக் கிண்டல் பண்ணிறாங்கள். சத்தியமாய்த்தாப்பா. நான் போய் இரண்டு மாதத்திலை மீண்டுதாறன்" என்று அடுத்த ரவுண்ட் ஆடுகிறார் மிஸ்டர் சிதம்பரம். எதையும் சகிப்புத் தன்மையுடன் அணுகி பிரச்சினைகளை தீர்த்துப் பழகிய மீனாட்சி வழமையான பொறுமையைக் கடைப்பிடித்து "காசு தான் எல்லாம் என்று நீங்கள் நினைக்கிறியளே... எல்லாரும் பணக்காரராய் விட்டால் போதுமே"

"நீங்கள், படிச்ச நீங்களெல்லே. நான் உங்களுக்குச் சொல்ல என்ன இருக்கு? கடவுளே என்று இதுவரைக்கும் உங்களுக்கு ஒரு குப்பாடிப் பழக்கமும் இல்லை. நாங்கள் கலியாணம் கட்டி அந்தப் பதினைந்து வரியத்திலை ஒரு நாளும் என்னை நீங்கள் கண்கலங்க விடேல்லை. நானும் உங்களுக்கு ஏதேனும் குறை விட்டனானே. பிழை செய்தனானே. நாங்கள் நாலு பேர் தானே. இருக்கிற வரைக்கும் ஒண்டாய் இருக்க வேணும். ஏதெண்டாலும் மிச்சம் பிடிச்ச பிள்ளைகளையும் உங்கடை கவனத்தில் வளர்க்க வேணுமெண்டு நீங்கள் ஆசைப்படேல்லையப்பா. உங்கடை மனம் என்ன வரவர கல்லாகுதே.

நாலாயிரம், ஐயாயிரம் மயிலுக்கங்காலை விட்டுட்டு நான் நிம்மதியாக சோறு தின்னுவன் என்று நீங்கள் நினைக்கிறியளே. உங்களை ஒரு மாதத்துக்கு காணாவிட்டால் என்றை நிலை..." என்றவள் முடியாமல் விசம்பிக் கொண்டே சிதம்பரப்பிள்ளையின் தோளில் தலையைச் சரித்துக்கொண்டாள்.

"சரியப்பா நான் போகேல்லை. நீ அழாதே" என்று மீனாட்சியின் தலையைத் தடவுகிறார் சிதம்பரம், எங்கிருந்தோ வந்த அமுதா, "நீங்கள் வெளியிலை போக வேண்டாம். எங்களோடை இருங்கோ... அம்மாவும் நானும் தோட்டத்தில உழைச்சுத் தாறம். நீங்கள் கொழும்புக்கு வேலைக்குப் போங்கோ..." என்று மகள் அமுதா அமுதாள்.

அந்தச் சின்னஞ் சிறு வயதிலை இவ்வளவு துணிச்சலுடன் சொன்னதைப் பார்த்த சிதம்பரம் எல்லா மிடில் ஈஸ்ட் எண்ணங்களுக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டார். இட மாற்றமும் கொழும்புக்கு வந்துவிட்டது. மீனாட்சி இராச் சாப்பாட்டைக் கட்டிக் கொடுக்க அதை மிஸ்டர் சிதம்பரப்பிள்ளை தன்னுடைய வழமையான 'போட்' சூட்கேஸுக்குள் ஒரு மூலையில் வைத்துவிட்டு சூட்கேஸுடன் கொழும்புக்குப் புறப்படுகிறார்.

"என்ன அமுதா, அப்பா மிடில் ஈஸ்ட் பயணமோ..." என ஒரு நக்கல் பக்கத்து வீட்டு ராஜேஸ் அக்காவிடமிருந்து வந்தது.

"இல்லை, அப்பா இஞ்சை பாங்கிலை காசு இல்லையெண்டு கொழும்பில அடைவு வைக்க அம்மாவின்ரை தாலிக்கொடியைக் கொண்டு போறார்" என்று மறுத்தான்... அடிக்கிறாள் அமுதா.

வெசாக் லீவுடன் நாலைந்து நாள் கூடுதலாக லீவு எடுத்துக் கொண்டு ஊருக்கு வருகிறார் மிஸ்டர் சிதம்பரம். இனி எவ்வளவுதான் 'போறின்' என்ற மயக்க ஊசியை லீட்டர் கணக்கில் ஊற்றினாலும் சிதம்பரத்தின் உடம்பில் வேலை செய்யாது. அவ்வளவு வாட்டு வாட்டி இருக்கிறாள் மீனாட்சி.

எழுதுங் கடிதங்களில் எல்லாம் பொருளாதார சமூகப் பிரச்சினைகளைத் தெளிவாக எழுதியதனால் சிதம்பரத்தின் மனம் பக்குவப்பட்டிருந்தது.

மெல்ல இரும்புக் கேற்றைத் திறந்து வளவிற்குள் காலை வைத்த சிதம்பரம் அப்படியே சூட்கேஸை வைத்து விட்டு பச்சைப் பசேலெனக் கண்ணுக்கு விருந்தளித்த வெங்காயம், மிளகாய், உருளைக்கிழங்குத் தோட்டத்தைப் பார்த்துச் சொக்கிப்போனார். எல்லாம் எழுதிய படிதான் நடந்திருக்கு. எல்லாம் அவளின்ரை கெட்டித்தனம் தான் என மனதிற்குள் முறுவலித்துக் கொண்டார்.

"நல்ல வேளை. வந்திட்டியளே... வெங்காயம் கிண்ட வேலையாட்கள் வரப்போகினை. கெதியாய் உடுப்பைக் கழட்டிப் போட்டு வாங்கோ. லொறிக்காரங்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு நிக்கிறாங்கள்."

"இப்ப அந்தர் நானாறாம். நான் சொன்னதைக் கேட்டியளே. பொடியன்கள் மிடில் ஈஸ்ட்டில் இருந்து கொண்டு வர்ற காசை நான் இனி நோட்டு நோட்டாய் அவங்களிடடை இருந்து வாங்கப் போறன். இது ஆருக்கு விளங்கிது. எல்லாரும் இப்படி வெளியே போனால் ஆரப்பா தோட்டம் செய்யிறது. சாமான்கள் விலை விக்கத்தானே செய்யும். இப்ப உரத்தையும் மருந்தையும் வாங்குவார் இல்லையாம். தோட்டம் செய்தால் தானே அதுகளை ஆரும் வாங்கிறதுக்கு. இனி வெங்காயம் மிளகாய் இறக்குமதி செய்யிறதில்லையாம். அவங்கள் எங்களிடடைத்தானே வாங்கவேணும். என்னப்பா நான் விசரி மாதிரி அலட்டிறன். நீங்கள் கட்டில்லை இருந்தபடி சப்பாத்தைப் பார்த்துக்

கொண்டிருக்கிறியள்" என்றாள் மீனாட்சி. "இல்லையப்பா, நீ பெம்பிளை, உனக்கிருக்கிற துணிவும் உழைப்பும் எனக்கில்லை... என்பதை நினைக்க வெக்கமாய்க் கிடக்குது" என்றார் சிதம்பரம்.

"சரி சரி உங்கடை விசர்க் கதையை விட்டிட்டு வாங்கோ" என்றபடி அவரின் சப்பாத்துக்களை ஓரமாக எடுத்து வைத்தாள் மீனாட்சி.

"இந்தாருங்கோ வெங்காயம் வித்த காசு முப்பதாயிரம். இதைக் கொண்டுபோய் என். எஸ். பி.யில் போடுங்கோ... தோட்டஞ் செய்தா நாலு வருஷத்திலை வீடும் கட்டி, பிள்ளைக்குப் பிறகு சீதனமும் குடுக்கலாம்..." என்றாள் மீனாட்சி.

"உன்னைப் போல எங்கடை பெம்பிளையள் எல்லாரும் இருந்தினமெண்டால்... இந்த உலகத்துக்கு என்ன குறை...? எண்டாலும் நீ சரியாத்தான் பொன்னம்பலம் வாத்தியாரிடடை எக்கனமிக்ஸ் படிச்சிருக்கிறாய்..." என்று புழுகியபடியே சிதம்பரம் வங்கியில் பணம் போட நல்லநாள் பார்ப்பதற்குக் கலண்டரைப் புரட்டுகிறார்.

ராஜேஸ் அக்காவின் கந்தசாமி இருந்த வேலையையும் விட்டு விட்டு தாலிக்கொடியையும் பசியாறிவிட்டு ஏஜன்சியின் வாசலில் தவம் கிடக்கிறார்.

நன்றி: வீரகேசரி வார இதழ் 21.03.1982

நீர்சகார யுத்தீங்களின் உற்பத்திக் களம்

"முதலாளித்துவ சமூகமென்பது, முரண்பாடுகள் மலிந்து புரையோடிக் கிடக்கின்ற ஒரு சமூகமாகும். அது எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வளர்ந்து முன்னேறுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு இந்த முரண்பாடுகள் உழைக்கும் மக்களுக்குக் கொடுமானதாகவும் சகித்துக் கொள்ள முடியாததாகவும் மாறுகின்றன. உற்பத்தியின் புதிய சக்திகள் ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் நலனுக்காகப் பயன்படுத்தப் படுவதில்லை. மாறாக, ஒரு சுரண்டும் சிறுபான்மையினரின் நலனுக்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அனைவருக்கும் பொதுவாக எல்லாம் ஏராளமாகக் கிடைப்பதற்குப் பதிலாக திரும்பத் திரும்ப நிகழும் பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கும், வேலையின்மைக்கும், ஏழ்மைக்கும், கொடு நாசகார யுத்தகங்களுக்கும் உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சி இட்டுச் செல்கிறது."

மாரிஸ் கான்போத்

இயல்வாணனின் கவிதைத் தொகுதி

யாரும் பாடலாம்

என்னை

சோ.தேவராஜா

'யாரும் பாடலாம் என்னை' என்பது கவிதைத் தொகுப்பு நூலின் பெயர். எவரும் எதையும் இவர்மீது பேசலாம், பாடலாம் என்பது ஓர் எதிர்மறை பொருள் எச்சரிக்கையாகும்.

என்னை என்பது யாரைக் குறிப்பது 'என்னை' என்ற ஒருமை 'பன்மை'யாக 'எங்களை' எனவரும். அது மாசற்ற மகாசனத்தைக் குறிப்பது. அம்மாசற்ற மக்கள் சமகாலத்தில் எப்படிச் சீவிக்கின்றனர். 'மௌனத்தாலும் கண்ணீராலும் அவரது உணர்வுகள் ஒடுங்கியுள்ளன. நம்பிக்கைகளும் கனவுகளும் புதைந்திருக்கும் கல்லறைகளில் சிறைவைக்கப்பட்டுள்ளன. முனைப்பின்றி துயிலும் சிறு புழுக்கள் அவர்கள். அவர்களின் உலகம் கனவுகளும் நம்பிக்கைகளும் கண்ணீரும் மௌனமும் கொண்டவை.

அவர்களின் நோக்கு, உணர்வு, மொழி, கருத்தைப் புரியாமல் பிறர் தாம் நினைத்தபடி தத்தமது நோக்கில், தத்தமது உணர்வில், தத்தமது மொழியில் தத்தமது கருத்தில் அவர்களைப் பற்றிப் பாடுவதே தற்போது நடக்கும் சங்கதி. எந்த ஆய்வோ, உணர்வோ, அறிவோ இன்றி சிறுபுழுக்கள் ஆக உள்ள மக்களை கண்டபடி பாடுவர். ஊடகங்களில் ஊதாரித்தனமாக உளறுவர். அவர்கள் அதிகாரம் மிக்கவர்கள்.

ஆனால் மக்கள்மீது எவ்வளவு காலம் சவாரி விடுவர் என எச்சரிக்கிறார் ஒரு சொல்லில். 'எதுவரை' என்று கேள்வியுடன் கவிதை நிறைவுறுகிறது.

எனவே இக் கவிதைகள் பற்றியோ, கவிஞர் இயல்வாணன் பற்றியோ நான் எனது உணர்வையோ, நோக்கையோ, மொழியையோ, கருத்தையோ திணிப்பது அதிகார துன்பிரயோகமாகும்.

ஆகவே கவிஞரின், கவிதைகளின் நோக்கையும் போக்கையும் உணர்வையும் மொழியையும் கருத்தையும் கண்டு அறிந்து தெளிந்து இந்நூலின் வெளியீட்டுரை ஆற்றுவதே முறையாகும்.

கவிஞர் இயல்வாணன் என்பவர் யார், எவர்? 1971-இல் சுன்னாகத்தில் பிறந்த இவரின் இயற்பெயர் ஸ்ரீகுமரன். கடமை கல்வித்துறை அதிகாரி. இவரது இணையரின் பெயர் சிவரஞ்சினி. இவரது பிள்ளைகள் ஸ்ரீப்ரியன், சிவஇனியன், சிவசங்கரி என்ற மூவராவார். 1992-ல் 'சுவடுகள்' நாவலும், 2000-ல் 'அற்றுப்போன அழகு' என்ற கட்டுரைத் தொகுதியும் 2018-ல் 'செல்லையா தாத்தாவும் செல்லக்குழந்தைகளும்' என்ற சிறுவர் பத்திகளின் தொகுப்பு நூலும் 2017இல் பாக்கியம் பாட்டியின் விண்வெளிப்பயணம் எனும் சிறுவர் நவீனமும் 2022-ல் 'புலர் காலையின் வலி' என்ற சிறுகதை தொகுதியும் நூலாக இதுவரை 5 நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இக் கவிதை நூல் வெது வெளியீடாகும். ஆறாவது கவிதை நூலின் கவிதைகள் ஆறாக முன்னோக்கிப் பாய்கின்றன என்பதை நாம் தரிசிக்கலாம்.

தனது கவிதைகள் பற்றியும் கவிதை என்றால் என்பது பற்றியும் கவிஞர் இயல்வாணன் என்ன கருதுகிறார் எனக் கவனிக்கலாம்.

‘கவிதை தாக்கவன்மைமிக்க ஒரு புனைவு வடிவம். காலங்காலமாய் அது தன்னைப் புதுக்கி வந்திருக்கிறது. உருவத்தில், உத்தியில், பாடுபொருளில் என அது பல்வேறு பரிமாணங்களில் விரிவு கண்டுள்ளது. பலரால் எழுதப்பட்ட மனதைத் தைக்கின்ற கவிதைகளில் திளைத்திருக்கின்றேன். அந்தத் திளைப்பின் ஆர்வத்தில் எழுதப்பட்டவையே இந்தக் கவிதைகள்’ என்றும் ‘1991- முதல் இன்றுவரை எழுதிய கவிதைகள் அந்தந்தக் காலத்து எனது மன உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கின்றன. அந்தக் காலத்து நிலைமைகளின் விமர்சனமாக அல்லது எதிர்வினைகளாக இவற்றைப் பார்க்கலாம். ‘என்றும் “இந்தக் கவிதைகள் அசாதாரண காலத்தில் நெருக்கடிகளையும் தந்தன. அதனால் சிலகாலம் எழுதாமலும் இருந்திருக்கிறேன்” என்றும் தனது கவிதைகள் எவ்வாறு ஆயுதமாகவும் இருந்தன. அதைப் பாவித்தும் பாவிக்காமலும் பத்திரப்படுத்திப் பாதுகாத்துள்ளேன் என்ற தனது ஆதங்கத்தையும் கவிஞர் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

இக் கவிதைகள் எவற்றைக் கருவாகவும் பாடு பொருளாகவும் கொண்டுள்ளன என்பதையும் நாம் பார்க்கலாம். யுத்தம், தேசியம், ஒடுக்கல், போராட்டம், போராளி, ஊடகம், பத்திரிகை ஹர்த்தாலின் கதி, விடுதலை, விரக்தி, போலி, தலைவர்கள், அபிவிருத்தி, நுகர்வு, புலம்பெயர்வு, சீரழிவு, சுய காவியம், உழைப்பு, காதல், தவிப்பு, பிரிவு, நட்பு, பலஸ்தீனம், அதிகாரம், மாசற்ற மக்கள், பச்சோந்திகள், பெண்கள், காணாமல் போதல், முகப்புத்தகம், நிலம், தண்ணீர், அடையாளம், போதை, வாழ்வு, சாவு, அம்மா, உறவு, இயற்கை, கல்வி, அறிவு, தேடல், காசு, மூலதன் முதுமை, பண்பாடு, இருப்பு, நவகொலனியம், திறந்தபொருளாதாரம் என பரந்து விரியும்.

‘வீரீட்டு அலறி வீழ்ந்து புரளுவதோ
பார் எட்டுத் திக்காய்ப் பரந்துகிடக்கிறது’

என விரிந்த பார்வையும் பரந்த தேசியமும் இவரது கவிதைகளில் விஞ்சி நிற்கின்றன.

இவரது கவிதைகள் அகவயமான தன்னிலைசார் அநுபவம் பிரக்களையில் கட்டுப்பட்டனவல்ல.

“கருத்துப் புதுமையும் கவித்துவச் செழுமையும் கொண்ட இக் கவிதைகள் ஈழ சரித்திரத்தின் சாட்சிகளாகவும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாகவும் ஒலிக்கின்றன. விடுதலைப் போராட்டமும் வாழ்வுமான காலகட்டத்தின் காலப் பிரதிபலிப்பாக இயல்வாணனின் கவிதைகள் முகம் கொள்கின்றன” என்பது ஆய்வாளர் சி. ரமேஷ்-இன் சான்றிதழாகும்.

இயல்வாணனின் கவிதைகளின் கருவுக்கும் பாடுபொருளுக்கும் ஏற்ற கவிதைகளின் உருவும் படிமச் சிறப்பும் அமைந்துள்ளன. காலமும் கருத்தும் இவரது கவிதைகளில் கலந்து செழித்துள்ளன எனலாம்.

கவிதைகளின் தலைப்புக்கள் சிலவும் கவிதைகளின் கருத்துச் சழிப்புமிகு சொல்வன்மையும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன.

பிறர் விரும்பிக் கேட்கத் தக்கபடி, தமது கருத்துக்களையும் காட்சிகளையும் விபரித்துச் சொல்வதும், இவரது கவிதைகளைக் கேட்காதோரும் பார்க்காதோரும் தேடிவந்து கேட்கவும், பார்க்க விரும்புதாகவும் இவரது கவிதைகளின் சொல்வன்மை அமைந்துள்ளன.

‘கேட்டார்ப் பீணீக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்’

எனக் குறள்வழி இக்கவிதை மொழிகள் உள்ளன.

நூலின் பெயருடைய கவிதை ‘யாரும் பாடலாம் என்னை’ என வரும் கவிதையின் இறுதிவரி ‘எதுவரை’ என்பது வள்ளுவர் குறள்வழி அமைந்த சொல்லாகும்.

‘சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதேர்ச்சொல் அச்சொல்லே
வெல்லுஞ்சொல் இன்மை அறிந்து’

கவிதைத் தலைப்புகளாக உள்ள படிமச் சொல் ஓவியங்கள் வருமாறு: யாரும் பாடலாம் என்னை, களற்றி எறிந்த இரகசியம், கடவுள் களவாடிய இயற்கை, தேசியவாதியும் முடவனும ஆகியன.

கவிதைகளினுள்ளேயும் இச் சொல்லோவியங் களைப் பரக்கக் காணலாம்.

‘ஊடுபோய் எதையும் உள்புகுந்தேறி
ஓடிஓடி அலசும் நுணிகொண்ட
மோடியான வடிவேலது வாங்கி
முசி வீசுபவர் பாலலர் ஆவார்’

என்பது முருகையனின் கவிஞருக்கான இலக் கணத்துக்கு கவிஞர் இயல்வாணன் பொருத்தமாகிறார். இவரது கவிதைகளினுள்ளே சொல் ஓவியங்கள் விரிகின்றன.

‘சலனப் பொழுதின் படிமத் தோற்றம்’ என்ற கவிதையிலே தன் ஓவியத் துளிர்ப்பைச் சொல்வது பொருத்தமே.

‘நான் ஒரு ஓவியக் காரனல்ல

....

எனது கண்களில் ஓவியங்கள் துளிர்க்கின்றன

என்சின்ன மகள் கிறுக்கிய
சுவர்க் கோடுகளில்
புத்தகத்தினுள் சுவடாய் பதிந்த
சிறு பூச்சியில்
ஆலயத் தலையில் சிந்திக்காய்ந்த
பறவையின் எச்சத்தில்
சூரியன் மறைந்து சிவந்த
சலனமற்ற மேற்குவானில்
என் கண்கள் நுழைந்து
ஓவியங்களைத் துளிர்க்கச் செய்கின்றன

என்று நிறைவுறும் கவிதையில் கண்களும் காட்சிகளும் ஓவியங்களாகின்றன.

இவ்வாறாக இவரது கவிதைகளில் சொல் ஓவியங்கள் நீக்கமற நிறைந்துள்ளன. அவை காட்சி ஓவியங்களும் சிந்தனை ஓவியங்களாகவும் பர்ணமிக்கின்றன.

இறந்து போன வாழ்வு
நிலவில் குளிப்பு
உருவழிந்து போன உடல் உள்ளிருந்தொருபாடல்
அம்மணமான வயல்வெளி
தீயின் துண்டுகள்
வியளம் கேட்கும் காற்று
வீட்டு நாய்கள் கதவு தட்டி அழுதன
உயிர்க் கூடுகள் நடந்தன
துயர் சுமந்து தேய்ந்தழிந்தது நிலவு
சிட்டக்குருவியின் சோகமுகம்
தேவதைபோல் வந்தகாலம் தலை நீவி விடும்
விறகேற்றிப் போகிறது வண்டி
காற்றுடன் பொருதி நடந்தது சைக்கிள்
காலம் விழுந்திருக்கிறது துன்பச் சுழிக்குள்
பூயி ஒடுங்கியிருக்கிறது தெருநாயைப் போல
உயிர் கருகும் நாற்றஞ்சுமந்து
காற்றலைகிறது வாகசல் தோறும்
புலனறுத்து பிணக்குழிக்குள் கிடக்கும் நான்
கிடுகு வேலிக்குள் புதையுண்டு போன ஊமை அழகை
மரணத்துக்கும் பிடிவிராந்துக்கும் அவசர அனுமதி
புலன்களின் ஜீவனை நெருப்பு தின்கிறது
இதயமிருந்த இடத்தில் மொழியை இருத்தினேன்
புள்ளிவிபாங்களே வாழ்க
அறிக்கைகளே வாழ்வீர்களாக
வாழ்க்கை ஒரு பூனைக்குட்டியாக இருந்தது
வாழ்க்கை படுத்திருக்கிறது
ஒடுங்கிப்போய் ஒரு மூலையில்

ஒலிபெருக்கி பூட்டிய ஓட்டோ மரணச் செய்தியை
விதைத்துச் சென்றது
சுருகுக்குள்ளிருந்து நெளியும் புழுக்கள்
பத்திரிகைகள் பல்லிளித்தன

அரசியல்வாதிகள் அறிக்கையிட்டுச் சுய இன்பம் கண்டனர் இவற்றில் எல்லாம் மூழ்கி நாமெல்லாம் எழுவோம். புத்துணர்ச்சி பெறுவோம். புத்தகப் பண்பாட்டை தமிழர் வாழும் நிலமெங்கும் இல்லம் முழுமையும் அரங்கப் பண்பாடாக்கி ஆடி மகிழ்வோம்.

எனவே இந்நூல் வெளியீட்டில் 'புத்தகம்' பற்றி எங்கள் மஹாகவி து. உருத்திரமூர்த்தி எழுதிய கவிதையை வாசித்து நிறைவு செய்கின்றேன்.

புத்தகம்

நாட்டிலுள் ளோர்க்கெலாம்
நல்லது சொல்லவும்
நுண்ணறி வூடவும்
நேரம் கடத்தவும்
வீட்டுக்கு வீடுபோய்
வீருந்தாகி இன்சுவை
கூட்டவும் புத்தகக்
குவியல்கள் வேண்டுமே!

மண்ணின் அறிவினை
முற்று அடக்கவும்,
மக்களின் வாழ்விலே
மாசைத் துடைக்கவும்,
கண்ணான செந்தமிழ்க்
கவிதை நிறைக்கவும்.

எண்ணற்ற புத்தகம்
எழுதப்படத் தகும
முத்தான அச்சிலே
மணியான வார்த்தைகள்
மூலை முடுக்குகள்
முழுவதும் நாட்டிலே
புத்தக ரூபமாய்ப்
போய் மலிவாகவும்
வீற்றிடில் நம்மவர்
வாழ்வு விரிந்திடும்.

பீ.மரியதாஸ் அவர்களின் மலையகம் தொடர்பில் பல்பரிமாண நோக்கில் அமைந்த மிகவும் இற்றைப்பட்ட தகவல் பகுப்பாய்வுகளுடன் கூடியதாக நாளிதழ்களில் வரைந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பு தற்போது மலையகம் இங்கிருந்து எங்கே? எனும் நூல்வடிவில் நமக்கு கிடைத்திருப்பது மலையகம் 200 நூல்கள் வரிசையிலே மிக முக்கியமானதாகின்றது.

வாழவே வந்த நாடு- என்
வளத்தினை தின்ற நாடு,
சுழமாம் இந்த நாடு-என்
இருகரம் சமைத்த வீடு

என்ற கவிதை வரிகளுக்கு சொந்தகாரரான மரியதாஸ் அவர்கள் மலையகத்தில் தோன்றிய ஆளுமையாக அல்லாமல் மலையகம் தோற்றுவித்த ஓர் ஆளுமையாக கவனத்தில் கொள்ளப்படுபவர். நூல் கொண்டிருக்கும் விடயதானங்களில் நூலாசிரியரின் அனுபவ செழுமையும் பொதிந்திருப்பதன் காரணமாக இந்த நூல் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

தேயிலை வளர்த்து தேசத்தை உயர்த்தியோர் வரலாறு என்பதாகவே மலையக வரலாறு தொடர்பான கண்ணோட்டத்தை பேணும் பீ.மரியதாஸ் அவர்கள் தேயிலைத் தோட்டத்து லயத்தில் பிறந்து தொழிலாளர்களான பெற்றோர்களுக்கும் உடன்பிறப்புகளும் உடந்தையாக வாழ்ந்து வளர் இளம் பருவத்திலே வர்க்கம்சார் கொடுமைகளை அனுபவித்து அதற்கு மாற்றம் தேட தான் பெற்ற கல்வியின் வலிமையாலும் சமூக அரசியல் தொழிற்சங்க ஊடாட்ட அனுபவத்தாலும் ஓர் இலட்சிய இடதுசாரியாக இன்றுவரை சோரம் போகாமல் செயற்பட்டு வருபவர். ஹட்டன் ஹைலன்ஸ் கல்லூரியில் இர.சிவலிங்கம் பாசறையில் உருவாகி இன்றுவரை மலையக அக்கறையில் செயற்பட்டுவரும் புத்திஜீவிகளிடையே மிக வித்தியாசமாக அதாவது இர.சிவலிங்கத்தால் தீவிரமாக முன்னெடுக்கப்படாத மார்க்சிய சிந்தனையில் தன்னை தகவமைத்துக் கொண்டு செயற்பாட்டாளராக மரியதாஸ் வெளிவந்துள்ளார். அதற்கான தளங்கள் எவ்வாறு அவருக்கு வாய்த்தன என தனது பல்கலைக்கழக வாழ்க்கையை தொடர்புபடுத்தி தன்னை அறிமுகப்படுத்திக்கொள்ளும் அவரது முன்னுரையானது கவனயீர்ப்புக்கான பதிவாக அமைகின்றது.

சுதந்திரத்துக்கு முன்னரும் பின்னரும் அடுத்தடுத்து ஆண்ட ஆட்சியார்களினால் இந்த மலையக மக்கள் குறித்த கண்ணோட்டம் எவ்வாறாக இருந்தது அதன் பிரதிபலிப்பு எவ்வாறு அவர்களின் செயற்பாடுகள் அமைந்தன என்பதை இவரின் கட்டுரைகளில் ஆங்காங்கே தெளிவுபடுத்தப்படுவது இதுவரை மலையக வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பதிவுகளிலிருந்த ஒரு நேர்க்கோட்டு அணுகுமுறையை தாண்டியவொன்றாகவும் யாதார்த்தம் தழுவினதாகவும் காணப்படுகின்றது.

நூலின் இறுதியில் தான் உசாத்துணையாக பயன்படுத்திய 53

மலையகம் இங்கிருந்து எங்கே?

தற்காலப்பகுத்தப்பட்ட மலையக
வரலாற்று நூலாக அமையும்
பீ.மரியதாஸின் கட்டுரைகளின்
தொகுப்பு

சு.முரளிதரன்

ஆங்கில நூல்களை பட்டியல் படுத்தியிருப்பதும் ஒவ்வொரு கட்டுரையிலும் மலையகத்தின் எழுவினாக்களை சுட்டும் போது அதன் வரலாற்று பின்னணியை சாதாரண வாசகர்களுக்கு எடுத்துரைப்பதில் மிக சாமர்த்தியமாக செயற்பட்டிருப்பதும் இப்புத்தகத்தை வாசிக்கும் போது அவதானிக்கலாம்.

இந்நூலின் முக்கிய அம்சம் எழுத்தாளர் மிக சமகாலத்தில் அதாவது 2022 மற்றும் 2023 ஆண்டுகளில் எழுதப்பட்டவைகளாக இருப்பதால் தேசியம், கல்வி, சுகாதாரம், வீடமைப்பு, வேதனம், உற்பத்தி, அரசியல், இலக்கியம், நாட்டார் வழக்காறு தழுவிய வர்த்தமான அம்சங்களை சுமந்திருப்பதால் மலையக வரலாற்று நூல்களிடையே தற்காலப்படுத்தப்பட்ட (Updated) நூல்களில் ஒன்றாக பரிந்துரைக்கலாம்.

இடதுசாரி இயக்கமும் மலையகமும் (1930-2023) என்ற இவரின் கட்டுரை பரந்த கால கட்டத்தை செறிவாக இளைய தலைமுறையினருக்கு முன்வைக்க எடுத்த முயற்சி வெற்றியளித்தவொன்றாக குறிப்பிடப்படலாம். இடதுசாரி அரசியல் வர்க்க விடுதலை உட்பட சகல விதமான அடக்கு, ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் எதிரான உச்ச கட்ட மானிட நேயவாஞ்சையை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றும் மானுடம் வெல்லும் என்பது மனிதகுலத்தின் எதிர்ப்பார்ப்பு மட்டுமல்ல இயற்கையின் நியதியாகும் என்பதில் தான் பிடிவாதமாக இருப்பதை இக்கட்டுரையின் மூலம் வலியுறுத்துகின்றார்.

மலையக தேசியம் பற்றி எடுத்துரைக்கும் கட்டுரையில் உலக வரலாற்றில் ஊற்றுமூலம் கண்ட தேசியங்களோடு தொடர்புபடுத்தி மலையக தேசியத்தை வலியுறுத்தியிருப்பது சிலாக்கித்தக்கது. 1980-களில் விழித்தெழுந்த மலையக சமூகம் என்ற கட்டுரையை இளைய தலைமுறையினரை குறிவைத்து எழுதியிருக்கின்றார் அதில் மலையகம் விழிக்க காரணமாக அமைந்தவர்கள் யார் அவர்களின் செயற்பாட்டுத் தளம் எவ்வாறு விரிந்தது என்பதை பற்றி விவரிக்கின்றார். -இங்கிருந்து எங்கே எனும் தலைப்பிலமைந்த தமது கட்டுரையில் இலங்கையின் அரசகலய போராட்டத்தை தொட்டு நோக்கும் போது உலக வரலாற்றின் புரட்சிகளை முன்வைத்து இலங்கை நாடிபிடித்து பார்க்கும் முயற்சியை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

பல தொலைநோக்கு அம்சங்களை தம் புலமை சார்ந்து அனுபவம் சார்ந்து முன்வைக்கும் மரியதாளின் இந்த கருவூலம் மலையக அக்கறை கொண்டவர்களுக்கு எதிர்காலத்தில் சிறந்த கைநூலாக அமையுமெனலாம்.

காலத்துக்குகந்த பதினெட்டு கட்டுரைகளை சுடச்சுட ஆழ்வாசிப்பு நாட்டம் கொண்டவர்களுக்கு ஏற்றதாக தொகுத்து வெளிவர கலைஒளி முத்தையா பிள்ளை அறக்கட்டளை சார்பாக பதித்து தொகுத்து வெளியிட்ட எச்.எச். விக்ரமசிங்க அவர்களும் அவருக்கு அனுசரணையாக இருந்தவர்களும் மலையகத்தின் நன்றிக்குரியவர்களாகின்றார்கள்.

கலாநிதி த. கலாமணி

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் பல்துறை ஆற்றலாளராக விளங்கிய கலாநிதி த.கலாமணி எம்மை வீட்டு பிரிந்து 2 ஆண்டுகளை அண்மித்து விட்டது.

இவர் பௌதீகவியல் ஆசானாகவும், கல்வியியல் விரிவுரையாளராகவும், கவிஞராகவும், எழுத்தாளராகவும், ஆய்வாளராகவும், இசை நாடக நடிகனாகவும் இருந்து ஆற்றிய சமூக பங்களிப்புகள் எண்ணிறந்தவை. அத்துடன் தனது வீட்டை இலக்கியக் கூட்டங்கள் நடாத்தும் அரங்காகவும் மாற்றியிருந்தார்.

இவரது முதலாவது சிறுகதை 1974 இல் தாயகம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமானது குறிப்பிடத் தக்கது.

சமூக அக்கறையுள்ள அவரது இழப்பு கல்வி உலகுக்கும், ஈழத்து இலக்கிய உலகுக்கும் நாடகத் துறைக்கும் பேரிழப்பாகும்.

சுத்திகரிப்பு தொழிலாளியின் வாக்குமூலம்

சை.கிங்ஸ்லி கோமஸ்

போ கம்பரை சிறைச்சாலை கண்டியின் பிரதானமான ஒரு சிறைச்சாலை அந்த சிறைச்சாலையில் பல்வேறுபட்ட கைதிகள் தங்களின் அன்றாட வாழ்க்கை செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். சில போதை வஸ்து வியாபாரிகள் ராஜபோக சுகங்களையும் அனுபவித்தனர் பல அரசியல்வாதிகள் கைதிகளாக வந்து அரண்மனை வாழ்க்கையையும் வாழ்ந்தனர்.

இவர்கள் மத்தியில் லட்சுமணன் ஜோடிக்கப்பட்ட ஒரு தவறுக்காக தனது வேதனை மிகுந்த காலத்தை சிறைச்சாலையில் வாழ்ந்து வந்தான்.

இலங்கையின் மத்திய மலைநாட்டின் மத்திய மாகாணத்தின் சிங்கள பௌத்த நாகரிக நகரான கண்டி நகரம் எப்போதும் சுத்தமாகவும் கலாச்சார அடையாளங்களுடனும் காட்சியளிக்கும்.

ஒவ்வொரு வருடமும் இலங்கையின் மிகவும் நேர்த்தியான அர்த்தமான சுத்தமான உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கான போட்டிகளில் கண்டி மாநகர சபைக்கு சிறந்த விருதும் பரிசும் கிடைக்கும். மாநகர சபையின் மேயர் , ஆணையாளர் ஆகியோர் சென்று பிரமாண்டமான மேடைகளில் மிகவும் கௌரவத்துடன் அந்த விருதுகளையும் பரிசுகளையும் பெற்றுக் கொள்வார்கள்.

இந்த விருதுகளை பெற்றுக் கொள்வதற்கு காரண கர்த்தாக்களான தமிழ் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவித சலுகைகளோ வாழ்வியல் மாற்றங்களோ கிடைப்பதற்கான அடையாளங்கள் எதுவும் இல்லை என்றே கூற வேண்டும்.

இந்த சமூகத்தில் இருந்து கல்வியின் மூலம் மாத்திரம் உயர் பதவிக்கான இடங்களை எட்டியவர்கள் ஒரு சிலர் மாத்திரமே .

இந்த சமூகத்தின் விதிவிலக்கான காளிதாஸ் மல்லிகா நகர சுத்திகரிப்பு தொழிலாளர்களான தம்பதியினர் நகர சுத்திகரிப்பு தொழிலாளர்கள் வாழும் மாயாவ பிரதேசத்தில் வாழ்பவர்கள்.

சுத்திகரிப்பு தொழிலாளர்கள் வாழும் பிரதேசத்தைக் கூட கேவலமாக பேசும் ஒரு சமூக கட்டமைப்பில் தாங்கள் வாழும் வீட்டை மிகவும் சிறப்பாகவும் அழகாகவும் கட்டிய சாதனை காளிதாஸ் மல்லிகா தம்பதியினரை சாரும். மேற்கத்திய பாணியிலான குளியல் கழிவறைகளை நட்சத்திர விடுதிகள் நிர்மாணிப்பதற்கு ஈடாக நிர்மாணித்தனர். பிள்ளைகளுக்கு கற்பதற்கு தனியான அறையை நிர்மாணித்து பிள்ளைகளின் கல்விக்காக தமது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தனர். ஆரம்பத்தில் நகர சபை தொழில் முடிந்ததும் நகரத்தில் பொதி சமக்கும் தொழிலை செய்த காளிதாஸ்

பின்பு பழைய பொருட்கள் இரும்பு சேகரிக்கும் வியாபாரத்தினை ஆரம்பித்தார் அதன்பின்பு ஆட்டோ ஒன்றினை வாங்கி தனது வாழ்க்கையை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டார் தனது மகனையும் மகளையும் சிறந்த பாடசாலைகளில் சேர்த்து படிக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது ஒருநாள் கடையொன்றின் முதலாளி காளிதாசை பார்த்து "அடேய் கக்கூஸ் காரனுக்கு எல்லாம் போன். காலத்தை பாரு" என்று நக்கலாக பேச கடுமையாக கோபமடைந்த காளி தனது பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தை நினைத்து பொறுமையாக இருந்து விட்டார். கடை முதலாளியின் மகனும் காளிதாசின் மகனும் ஒரே பாடசாலையில் ஒரே வகுப்பில் படிப்பதாகவும் காளிதாசின் மகள் முதலாளியின் மகளை விட திறமைசாலியாக இருப்பதனால் இந்த கோபம் என்று பின்பு தான் தெரிந்தது.

இந்திய வம்சாவளி மக்களின் வர்க்க சாதிய சமய வேறுபாடுகள் காரணத்தினால் ஒரே மொழி பேசும் தமது மக்களை மிகவும் கேவலமாக நடத்தும் மோசமான பண்பு தங்களை உயர் சாதி என்று கூறிக் கொள்ளும் வர்த்தகர்களிடமும் மத்திய தர வர்க்கத்தினரும் ஏன் தொழிலாளர்களிடமும் கூட காணப்பட்டதுடன் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரின் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் விருப்பம் இல்லாதவர்களாகவும் தடை விதிப்பவர்களாகவும் காணப்பட்டனர்.

இந்த நிலைமை காளிதாஸ் மல்லிகா தம்பதியினரின் வாழ்க்கையையும் பாதித்தது. குறிப்பாக நகர்ப்புறத்தில் ஏதாவது திருட்டு சம்பவங்கள் இடம் பெற்றால் மாயாவ பகுதிக்கு தேடி வரும் போலீசார் அங்குள்ள யாரையாவது கைது செய்வார்கள் மாயவ பிரதேசத்தில் வாழும் சுத்திகரிப்பு தொழிலாளர்களும் தங்கள் வாழ்க்கை தரத்தில் மாற்றத்தினை காண வேண்டும் பிள்ளைகளை கல்வியினூடாக வாழ்வியல் மாற்றத்துக்குள் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று முயற்சிக்காமல் வளமையான குடிபோதை, நாகரீகம் அற்ற மொழி, தங்களுக்குள்ளே ஒற்றுமை இல்லாமை, வட்டிக்கு பணம் வாங்கி கடனாளியாதல், சகல வங்கிகளிலும் கடன் பெறுதல், கடைகளிலே

தங்களது தொழிலை பிணையாக வைத்து பொருட்களை வாங்குதல், இதனால் கடன் சுமை தாங்காமல் வறுமை கோட்டுக்குள் வாழ்வது என்று பழகிவிட்டார்கள்.

எனவே அந்த முழு சமூகத்திற்கும் அதே அடையாளங்களை வழங்கி கொச்சைப்படுத்தும் மனோநிலை தமிழ் சமூகத்துக்கு மட்டுமல்ல சிங்கள சமூகத்திற்கும் இஸ்லாமியர்களுக்கும் ஏன் வடக்கு கிழக்கு தமிழர்களுக்கும் கூட இந்த மக்கள் தொடர்பான அருவருப்பான பார்வையும் சிந்தனையும் ஆழப்பதிந்து இருந்தது.

காளிதாசின் மனைவி மிக அழகான பெண்மணி. தனது பிள்ளைகளை மிகவும் ஒழுக்க சீலராக வளர்த்தார். அவர்களின் பிள்ளை தாயைப் போல அழகிய தோற்றத்துடனும் வசீகர முகத்துடனும் இருந்தார்கள். மூத்த மகன் கல்வி கற்று யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் கால்நடை வைத்தியராக பட்டம் பெற்று பல்கலைக்கழகத்தில் சந்தித்த யாழ்ப்பாண பெண் ஒருவரை காதலித்து மணமுடித்து யாழ்ப்பாணத்தில் மிருக வைத்தியராக நியமனம் பெற்றுச் சென்று விட்டார்.

மகள் கல்வி பொது தராதர உயர்தர பரீட்சை எழுதிய பின் தேயிலை தோட்ட நிறுவனம் ஒன்றிற்கு சொந்தமான உயர் ரக தேயிலை விற்பனை நிலையத்தில் கணினி இயக்குனராக வேலையில் சேர்ந்தாள். அதே நிறுவனத்தில் விற்பனை முகவராக தனது பாடசாலையின் சக நண்பியான கண்டி நகர வர்த்தகரின் மகளையும் வேலையில் சேர உதவி புரிந்தாள்.

இவர்கள் இருவரும் வேலை செய்து கொண்டிருந்தபோது ஒரு நாள் குறித்த வர்த்தகர் தனது மகளை சந்திக்க அந்த நிறுவனத்திற்கு வந்தார். காளிதாசின் மகள் குளிர்நட்டப்பட்ட அறையில் கணினி இயக்குனராக இருப்பதனை கண்டு காழ்ப்புணர்ச்சி ஏற்பட அந்த நிறுவனத்தின் முகாமையாளரான சௌந்தர் தனது தூரத்து உறவுக்காரன் சிறுவயதிலேயே மனைவியை இழந்து தபுதாரனாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சௌந்தருக்கு தனது மகளை மணம் முடித்து வைக்கத் தீர்மானித்தார்.

அவரது மகளை விட 14 வருடங்கள் மூத்தவனான சௌந்தரராஜன் எல்லா தீய பழக்க வழக்கங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தான். இருந்தும் காளிதாசின் மகளை தூக்கி தனது மகளை உயர்பதவியில் வைக்க வேண்டும் என்ற தீய எண்ணம் காரணமாக அதுவரை சௌந்தரராஜனிடம் இல்லாத சாதிய சிந்தனையை தூண்டிவிட்டு கண்டிநகரில் இருக்கக்கூடிய வர்த்தகர்களின் ஆறு நாட்டு வேளாளர் சங்கத்தில் சௌந்தரராஜனை இணைத்து அந்த சங்கத்தின் இணைத் தலைவர் பதவிக்கும் உயர்த்தி விட்டார்.

இதன் காரணத்தினால் அந்த சாதியின் அரசியல்வாதிகளின் நட்பும் சௌந்தரராஜனுக்கு கிடைத்தது. அதுவரை சௌந்தரராஜன் தனது பேருக்கு பின்னால் தனது கல்வி பட்டத்தினை மாத்திரம் குறிப்பிட்டு வந்தான் ஆர்.சௌந்தரராஜன் பி.எஸ்.ஸீ. என்று. ஆனால் இந்த சாதி சங்கத்தில் இணைந்ததன் பின் சௌந்தரராஜன் என்ற பெயர் சோமசுந்தரம் பிள்ளை சௌந்தரராஜன் பி எஸ் ஸீ என்றும் எழுதத் துவங்கினான் .

மனித சமூகத்தின் மனிதம் காணாமல் ஆக்கப்பட்டு மனிதனுக்கு தேவையற்ற மிக முக்கியமான அடையாளங்களில் இந்த சாதிய அடையாளம் மோசமாக புரையோடிப் போய் உள்ளது . இவ்வாறான சாதிய சிந்தனையை நச்சாக சௌந்தரராஜனின் மனதில் விதைத்த அந்த பிரபல வர்த்தகர் இதனூடாக சில அற்ப ஆசைகளை பூர்த்தி செய்து கொள்ள முற்பட்டது தொடர்பாக சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தபோது காளிதாஸ் என்ற நகர சத்திகரிப்பு தொழிலாளியும் ஆட்டோ சாரதியுமான நபர் தனது வாக்குமூலத்தில் இன்னும் பல கதைகளை சிறைச்சாலையில் இருந்தசில முற்போக்கான தோழர்களுக்கு கூறியுள்ளான்.

மேல் கொத்மலை நீர்த்தேக்கத்திற்கு எதிரான மக்கள் போராட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டு கண்டி போகம்பரை சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு ஆசிரியர் சிறையில் இருக்கும் போது முழு நேர வாசிப்பும்,

கருப்பின மக்களின் அடையாளம் உலகறிய செய்த 'ஏழு தலைமுறை' என்னும் நூலை ஐந்து தடவைக்கு மேல் வாசித்து அந்த நூலை அங்கு இருக்கக்கூடிய வாசிக்கவே தெரியாத குற்றம் சாட்டப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டு இருக்கும் பல கைதிகளுக்கு வாசித்துக் காட்டி கருப்பு மக்களின் வரலாற்றை மிக அழகாக கூறிக்கொண்டிருந்தார்.

அவரது இந்த பேச்சிலே ஈர்க்கப்பட்ட காளிதாஸ் அந்த ஆசிரியரோடு தோழமைக் கொண்டான். அவரிடம் தனது கதையைக் கூறத் துவங்கினான். அந்தக் கதை சாதிய அடக்குமுறைக்கு எதிராக மக்களைச் சிந்தனை செய்யும் சிறந்த ஒரு இலக்கியமாக வெளிவரும் என்று காளிதாஸ் கனவிலும் நினைக்கவில்லை.

வர்த்தகரின் மகளுக்கு சௌந்தரராஜனை எப்போதும் பிடிக்காது. பல திருமணம் முடித்த பெண்களுடன் தகாத உறவு கொண்டிருப்பதும், பெண்களின் பலவீனத்தை பயன்படுத்தி பாலியல் வக்கிரங்களை அரங்கேற்றுவதும், அண்மைக்கு வரும் போதே வீசும் சிகரெட் வாதையும், அவ்வப்போது வீசும் மது வாதையும், கண்களாலேயே பெண்களை துகிலுரிக்கும் பார்வையும் அவனது மோசமான நடவடிக்கைகளில் சில. இப்போதும் தனக்கு கீழே இருக்கும் பெண்களோடு கொச்சை தனமாக பாலியல் அர்த்தங்களுடன் கதையாடல்களில் இருக்கும் சௌந்தரராஜனை தனக்கு கணவனாக்க ஏற்பாடுகளை தனது தந்தை செய்திருப்பதைக் கண்ட அவள் சில விபரீத முடிவுகளை எடுக்க துணிந்தாள் இதன் காரணமாக தற்கொலை முயற்சியில் கூட ஈடுபட்டாள். அவளை காளிதாசின் மகள் அறிவுரைகளை கூறி விபரீத முடிவுகளை எடுக்க விடாமல் தடுத்து வந்தாள்.

சௌந்தரராஜன் காளிதாசின் மகளின் வேலைகளை விமர்சிக்க துவங்கினான், அதிகமதிமாய் பிழை கண்டுபிடிக்க துவங்கினான், இந்த விடயத்தில் கண்டி நகர வர்த்தகரும் பல ஆலோசனைகளை கூறி வந்தார்.

அடிக்கடி காளிதாஸ் தனது மகளுக்கு

மதிய உணவு கொண்டு வருவதனை கண்ட வர்த்தகர் சௌந்தரராஜன் இந்த சந்தர்ப்பத்தை தமக்கு சாதகமாக பயன்படுத்த ஆலோசனை வழங்கினார்.

ஒரு நாள் காளிதாஸ் தனது மகளுக்கு உணவு எடுத்துக் கொண்டு வந்திருந்தான். வந்தவன் திரும்பும் போது சௌந்தரராஜனின் எடுப்பிடியான பாலா என்னும் காரியாலய உதவியாளன் சார் இந்த இடத்துல சார்ஜுக்கு போட்டு இருந்த கையடக்க தொலைபேசியை காணல என்றும் அடிக்கடி இந்த நிறுவனத்தில் பணமும் பெறுமதியான பொருட்களும் காணாமல் போகின்றது என்றும் சத்தம் போட்டான். சௌந்தரராஜன் ஓடோடி வந்து ஆமா எனது கையடக்க தொலைபேசியை தான் சார்ஜு பண்ண போட்டு இருந்தேன் வேறு யாரும் வரவில்லையே இங்க யார் வந்தது? யார் வந்தது? என்று விசாரித்தான். பாலாவோ, காளிதாஸ் தான் வந்தான் அவன்தான் எடுத்திருக்க வேண்டும் என்று சத்தமிட்டான். உடனடியாக போலீசுக்கு அறிவித்தான் சௌந்தரராஜன். போலீஸ் தனது கடமையை உயர்வர்க்கத்தினருக்காக செவ்வனே செய்தது. நகரத்தில் திருட்டு போன பல கொள்ளை சம்பவங்களையும் காளிதாசனின் பெயரில் பதிவு செய்து தவறை ஏற்றுக்கொள்ள வைக்க முயற்சிகள் செய்தனர்.

நகர வர்த்தகரும் சவுந்தரராஜனும் இணைந்து அரங்கேற்றிய நாடகம் வெற்றியடைந்தது கண்டு மகிழ்ந்தனர். காளிதாசின் மகளோ மிகவும் மன வேதனையில் தனது வேலையை ராஜினாமா செய்யப் போவதாக வர்த்தகரின் மகளிடம் கண்ணீர் மல்க கூறினாள். வர்த்தகரின் மகளோ பயப்பட வேண்டாம் உண்மையை கண்டறிய நான் வழிவகுக்கிறேன் என்றாள்.

IMEI இலக்கத்தினையும் GPS தொழில் நுட்பத்தையும் பயன்படுத்தி தொலைந்து போனதாக கூறப்பட்ட தொலைபேசி சௌந்தரராஜன் காரியாலயத்தில் அவனது பெட்டகத்தில் மறைத்து வைத்திருப்பதனை கண்டுபிடித்து காவல் நிலையத்திற்கு சென்று விடயத்தை கூறி காளிதாசை விடுதலை செய்ய வைத்தாள்.

அவர்களுக்கு அந்த காவல் நிலையத்தில் சப் இன்ஸ்பெக்டராக கடமை புரிந்த தமிழ் அதிகாரி பல உதவிகளையும் செய்ததுடன் அடிக்கடி அந்த காரியாலயத்திற்கு வந்து சென்றார். அழகான உயரமான கட்டு மஸ்தான உடம்பும் பண்பான பழக்கவழக்கங்களும் கொண்ட அவரை வர்த்தகரின் மகளுக்கு மிகவும் பிடித்து விட்டது. இதன் காரணத்தினால் சௌந்தரராஜனை திருமணம் முடிக்காமல் தனது தந்தையையும் எதிர்த்து வாழ்க்கையில் சிறந்த ஒரு முடிவை எடுக்க தீர்மானித்து அந்த போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் மீது காதல் வயப்பட்டாள். காதலர்கள் சில காலம் சென்று வீடுகளில் உத்தரவு கேட்டபோது வர்த்தகரின் குடும்பம் மூன்றாம் உலக யுத்தத்தையே ஆரம்பித்தனர். இதன் விளைவாக வர்த்தகரின் மகரும் போலீஸ் அதிகாரியும் குடும்பத்தை எதிர்த்து திருமணம் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்குள் தள்ளப்பட்டனர். திருமணம் முடிந்தது நுவரெலியா லேடி மக்கலம் பாதையில் இருக்கும் போலீஸ் அதிகாரியின் வீட்டிற்கு குடி வந்துவிட்டாள் அந்த வர்த்தகரின் இளம் அழகிய மகள். சப்-இன்ஸ்பெக்டரின் தந்தையும் தாயும் அவளை ஒரு மகாராணியாகவே நடத்தினார்கள். இவ்வளவு அன்பை அவள் வாழ்க்கையில் கண்டதே இல்லை. ஏனென்றால் எல்லா விடயத்தையும் பணத்தால் அளவிட்ட ஒரு வர்த்தக குடும்பத்தின் சுயநலங்களில் இருந்து வெளிவந்து பாமர தொழிலாளர்களின் வாழ்வியலிலே காணப்பட்ட சுயநலமற்ற அன்பை அவளால் உணரக்கூடியதாக இருந்தது. ஏனென்றால் அவர்களும் நுவரெலியா மாநகர சபையின் முன்னாள் தொழிலாளர்களாக கடமையாற்றி தங்கள் பிள்ளைகளை மிகச் சரியாக கல்வி கற்க வைத்து வாழ்க்கையின் தரத்தினை உயர்த்திக் கொண்டவர்கள். இன்று சமூகத்திலே மிகவும் மதிக்கத்தக்க இடத்தை அவர்களால் எட்டிப் பிடிக்க கல்வி மாத்திரமே உதவும் என்பதற்கு உதாரணமாக வாழ்பவர்கள்.

காளிதாஸ் சிறையில் வைத்து தன்னை சந்தித்த ஆசிரியரான வர்க்க புரட்சியாளனின் சிந்தனைகள் மீது கவரப்பட்டு அவர்களின் வழிகாட்டலில் பல நூல்களை வாசித்து இன்று

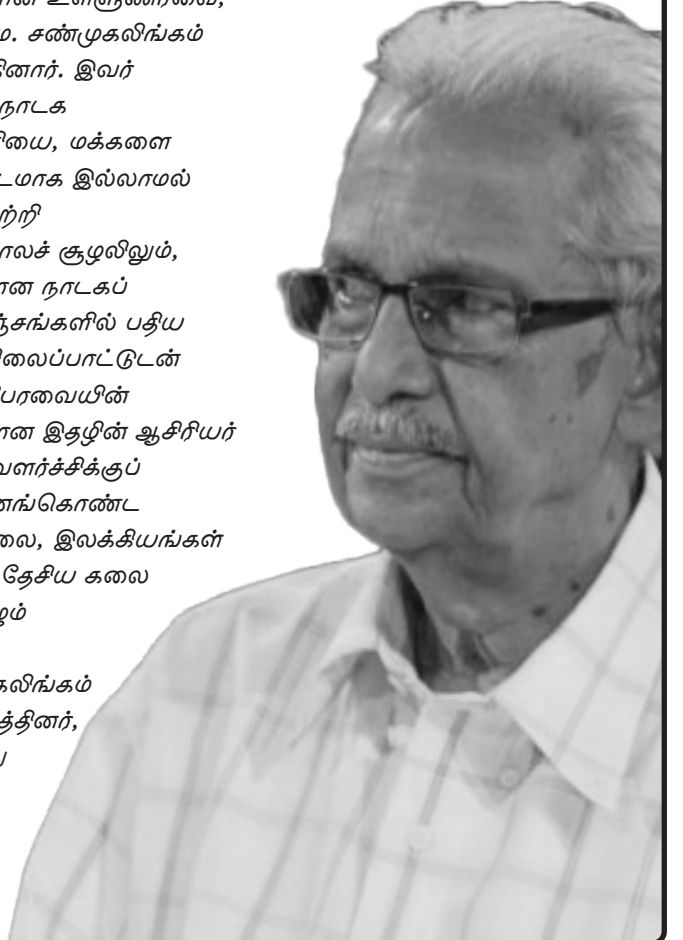
மாற்று சிந்தனைக்கான அரசியலில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டதுடன் தனது மகளை இலங்கை நிர்வாக சேவை பரீட்சைக்கு தேற்றுவதற்கு வழிகாட்டி இன்று அரசாங்க உத்தியோகத்தில் உயர் பதவியில் அவரை அமர வைத்து சிறந்த அரசியல் போராளியாக தன்னையும் மாற்றிக் கொண்டார்.

இவருடைய இந்த அனுபவங்களை 'இன்னும் ஏன் இப்படி?' என்ற திரைப்படத்தை தயாரித்துக் கொண்டிருந்தபோது அந்த ஆசிரியரிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. இது ஒரு சுத்திகரிப்பு தொழிலாளியின் வாக்குமூலம் ஆகும்.

குழந்தை. ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களுக்கு

'தாயகத்'தின் அஞ்சலி

தமிழ் நாடக உலகில் பாரதியின் "பிறர் ஈனநிலை கண்டு துள்ளும்" கலைஞர்களின் விடுதலைக்கான உள்ளூணர்வை, முனைப்புடன் முன்னெடுத்த குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் 17.01.2025 இல் இயற்கை எய்தினார். இவர் பேர்க்டோல், பிறேஃர் போன்ற மேலை நாடக முன்னோடிகளைப் போல, நாடக வெளியை, மக்களை வெறும் இரசனைக்குள் முழுகடிக்கும் இடமாக இல்லாமல் சிந்தனைக்கும் ஏற்ற வெளியாகவும் மாற்றி அமைத்திருந்தார். இதன் மூலம் போர்க்காலச் சூழலிலும், அனைத்து ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் எதிரான நாடகப் பாத்திரங்களை உருவாக்கி மக்கள் நெஞ்சங்களில் பதிய வைப்பதில் இவர் முன்னின்றார். அதே நிலைப்பாட்டுடன் வெளிவரும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் 'தாயகம்' கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான இதழின் ஆசிரியர் குழுவில் உறுப்பினராக இருந்து அதன் வளர்ச்சிக்குப் பங்களிப்பைச் செய்திருந்தார். அவர் மனங்கொண்ட மாற்றங்களுக்கான உள்ளூணர்வை, கலை, இலக்கியங்கள் மூலம் மக்களிடம் கொண்டு செல்வதை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும், 'தாயகம்' இதழும் தொடர்ந்தும் முன்னெடுக்கும் என்ற உறுதிப்பாட்டுடன், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்களின் பிரிவால் துயருறும் குடும்பத்தினர், உறவினர், கலைஞர்களுடன் இணைந்து இழப்பின் துயர்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதுடன், தாயகம் தனது அஞ்சலியை செலுத்திநிற்கிறது.

சிவில் சமூகமும் என்.ஜி.ஓ. சமூகமும்

திருமுகன்

சிவில் சமூகம் என்ற கருத்தாக்கத்தை முதலில் இத்தாலிய மாக்ஸியச் சிந்தனையாளரும் ஃபாஸிஸ எதிர்ப்புப் போராளியுமான அந்தோனியோ கிராம்ஸ்ச்சி முன்வைத்து விருத்தி செய்தார். அரசு யந்திரத்தின் கருவிகளாகச் செயற்படுவோரும் அதிகாரத்துடன் தொடர்புடையோரும் நீங்கலாக எஞ்சிய சமூகத்தை அவர் சிவில் சமூகமென அடையாளப்படுத்தினார். அவர் அச் சமூகத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் மேலாதிக்கச் சித்தாந்தம் பற்றியும் சமூக மாற்றம் பற்றியும் விரிவாக ஆராய்ந்த முக்கியமான சிந்தனையாளராவார். அரசியல் ஆய்வுகளில் சிவில் சமூகம் என்ற சொற்றொடர் 1980கள் வரை பரவலாகப் பயன்படவில்லை. சிவில் சமூகம் என்பதை அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு அமைப்பு என்ற பொருளில் கிராம்ஸ்ச்சி ஒருபோதும் பாவிக்கவில்லை.

1980களில், அச் சொற்றொடர் பெருமளவும் அரசியலிலிருந்து மக்களை அந்நியப்படுத்தும் நோக்குடன் பரவலாக்கப்பட்டது. இன்று ஏகாதி பத்தியத்தின் முகவர்களாக, அல்லற்படும் சமூகத்தின் உயிர்ச் சத்தை உறுஞ்சிச் சொகுசு வாழ்க்கை வாழும் என்.ஜி.ஓ. புல்லுருவிகள் சிவில் சமூகம் என்பதை இரு நோக்கங்கட்காகப் பயன்படுத்துவர். முதலாவது பொது மக்களை அரசியலினின்று தனிமைப் படுத்துவது. மற்றது சிவில் சமூகத்தின் சார்பில் பேச வல்லவர்களாகத் தம்மை நிலைநிறுத்துவது.

சிவில் சமூகம் என்ற பொது அடையாளத்தின் மூலம் சமூகத்தின் வர்க்க வேறுபாடுகளையும் பல பேரின் உழைப்பை ஒரு சிலர் சுரண்டுவதால் ஏற்படும் முரண்பாடுகளையும் மூடி மறைக்க என்.ஜி.ஓ.கள் தீவிரமாக முயல்கின்றனர். சமூகத்தின் ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவினருக்கு அதிகாரம் வழங்குவது, சிவில் சமூகத்தின் குரலை வலுவிட்டுவது என்றவாறான புனைவுகள் மூலம் என்.ஜி.ஓ.கள் செய்ய முயல்வதென்ன? தமது ஆளுமைக்குட்பட்ட சமூகப் பிரிவினருக்கு உதவும் பெயரில் அவர்களது சுயமுயற்சிக்குக் குழிபறிக்கிறார்கள். உதவி பெறும் சமூகங்கள், என்.ஜி.ஓ. நிதியுதவியில் தங்கியிருக்கப் பழகுகின்றன. என்.ஜி.ஓ.கள் சமூகங்களுள் உருவாக்கும் தலைமைத்துவம் என்.ஜி.ஓ.களிடம் உயர் ஊதியம் பெற்று அரசியலிலிருந்து மக்களை விலக்குகிற பணியை முன்னெடுக்கும் எடுபிடிகளைத் தோற்றுவிக்கிறது. இந்தக் கூலிப் படைகளின் சீரழிவு வேலைகள் பற்றி இதுவரை நிறைய எழுதப்பட்டுள்ளது. பிரபல எழுத்தாளர் அருந்ததி ராய், அண்மையில், “உதவி என்ற பெயரில் உபத்திரவம்” என்ற தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரை ஒன்று எல்லாரும் படிக்க உகந்தது.

வெகுசன இயக்கங்கள் செயற்படும் இடைவெளியை என்.ஜி.ஓ.கள் எப்படித் தமதாக்க முடிகிறது என்பது கவனத்துக்குரியது. சிவில் சமூகம் என்ற பெயர், என்.ஜி.ஓ.கள் அணியும் ஒரு முகமூடி என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். உண்மையான சிவில் சமூகத்துக்கு அரசியல் செயற்பாட்டை மறுக்கும் நோக்குடன் அது பயன்படுகிறது.

எல்லா என்.ஜி.ஓ.களும் ஒரே வகையினவல்ல. சிலவற்றின் மோசடிகள் அப்பட்டமானவை. சில மிகத் தந்திரமானவை. என்றாலும் எல்லா என்.ஜி.ஓ.களும் பொருளாதார வசதியுள்ள நாடுகளில் இருந்து நிதி யைப் பெறுகின்றன. அவற்றின் பெரும்பாலானவற்றின் தாய் நிறுவனங்களும் நிதி வழங்கும் அமைப்புகளும் நேரடியாயும் மறைமுகமாயும் அந்நிய அரசு கட்டுப்பாட்டுக்கும் நெருக்குவாரங்கட்கும் உட்பட்டவை. பல அமைப்புகளின் பின்னால் சி.ஐ.ஏ. போன்ற அந்நிய அரசாங்க உளவு-குழிப்பிடி அமைப்புகளின் முகவர்கள் செயற்படுகின்றனர். பொதுமக்களிடமிருந்து நிதி பெறும் என்.ஜி.ஓ.க்களும் தமது அரசாங்கங்களது கட்டுப்பாட்டுக்கட்கும் அயற் கொள்கைக்கட்கும் முரணாக எதையும் செய்ய முடியாது.

என்.ஜி.ஓ.களின் செயற்பாட்டை இயலுமாக்குமாறு, முதலிற் பின்தங்கிய பொருளாதாரமுள்ள நாட்டின் சமூக நலப் பணிகளில் அரசாங்கத்தின் பங்கு குறைக்கப்பட்டு இயன்றால் இல்லாமலாக்கப்படுகிறது. பல நாடுகளின் பொருளாதாரச் சீர்குலைவுக்குக் காரணம் உலகின் ஏகாதிபத்தியச் சந்தையில் விலைகளையும் சந்தை நிலவரங்களையும் வலிய முதலாளிய நாடுகள் தீர்மானிப்பதாகும். அயற் சந்தையில் தமது ஏற்றுமதிகளின் விலை விழும்போது விலைச்சரிவை ஈடுகட்ட மேலும் உற்பத்தி செய்து அயற்சந்தை மீது தங்கியிருக்குமாறு நாடுகள் கட்டாயப்படுகின்றன. அப்படியும், ஏற்றுமதி வருமானத்தை விட இறக்குமதிச் செலவுகள் கூடுகின்றன. நாட்டின் உற்பத்திப் பெருக்கத்துக்கு மூலதனம் தேவைப்படுகிறது. எனவே நாடுகள் கடனாளிகளாகின்றன.

கடன் வழங்கும் நாடுகளும் அவற்றை விட முக்கியமாக அந் நாடுகளின் முகவர்களான உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிதியும் போன்றவை கடனை மீட்க இயலாது தடுமாறும் நாடுகளின் வட்டியைச் செலுத்த மேலும் கடன் வழங்கிக் கடன் சமையை ஏற்றுக்கின்றன. அதேவேளை, அவ்வாறு கடன் வழங்குதற்கு முன் நிபந்தனையாகப் பலவேறு "சீர்திருத்தங்களை" முன்வைக்கின்றன. தனியார்மயமாக்கலும் கல்வி, உடல் நலம், சமூக நலன் போன்ற துறைகளில் அரசாங்கச் செலவைக் குறைத்தலும் இவற்றுள் முக்கியமானவை.

அரசாங்கங்கள் பொருளாதார நெருக்கடிக்கும் உள்ளனர் அரசியல் நெருக்குவாரங்கட்கும் இடையே நெரிபட்டு முடிவில் வேறு வழியின்றிச் சீர்திருத்தங்களை நடைமுறைப்படுத்துகின்றன. அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துமுகமாக இடதுசாரி இயக்கங்களை ஓரங்கட்டும் நோக்கில் பேரினவாத அரசியல் போன்றவையும் மதவெறியும் தூண்டப்படுகின்றன. தொழிற்சங்கங்கள் போன்ற அமைப்புகளின் வலிமையைப் பறிக்கும் விதமாகத் தொழிலாளர் உரிமைகட்கு ஆப்பு வைக்குங் காரியங்கள் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. சட்டங்களை மாற்றியும் தொழிற் சங்க உரிமைகளற்ற அயல் மூலதனக் கம்பனிகளை நிறுவியும் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் ஒற்றுமையைச் சீர்குலைத்தும் தொழிலாளரது போராட்ட வலிமை நசிவுறுகிறது.

வறுமை, வேலையின்மை போன்ற பிரச்சினைகளும் வரட்சி, சுனாமி, வெள்ளம், புயல் போன்ற அனர்த்தங்களும் தலைதூக்கும் போது மக்கள் தமது ஒற்றுமையாலும் சரியான சமூக - அரசியல் வழிகாட்டல்களாலும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க இயலாதவாறு என்.ஜி.ஓ. நிதி குறுக்கிடுகிறது. அரசாங்கத்திடம் பொருளாதார வசதி போதாத சூழ்நிலையில், அரசாங்கமே என்.ஜி.ஓ.களின் குறுக்கீட்டை ஒரு வசதியான குறுக்கு வழியாகக் கையாளுகிறது. நேரடியாக அந்நிய அரசாங்க உதவி போலில்லாது, பன்னாட்டுத் தரும் நிறுவனம், உள்ளூர்த் தரும் நிறுவனம் என்ற விதமான ஏற்பாட்டுகளின் கீழ், மக்கள் ஐயப்பட இயலாத விதமாகக் குழிபறிப்பு முன்னெடுக்கப்படுகிறது.

பல்வேறு சமூக சேவைகள் முதலாகக் கலை இலக்கியத் துறைகள் வரை என்.ஜி.ஓ. ஊடுருவலுக்கு உட்படுகின்றன. அவை போக, மக்களைக் கொதிப்புச் செய்யும் ஏகாதிபத்தியச் சுரண்டல் தொடர்பான பிரச்சினைகளிலும் என்.ஜி.ஓ.களின் சமூக அமைப்புகள் நுழைகின்றன. அதன் மூலம் எந்த ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக மக்கள் போராட வேண்டுமோ அந்த ஏகாதிபத்தியத்தின் கருவிகளான என்.ஜி.ஓ.கள் மூலம் அந்த எதிர்ப்பு வழிநடத்தப்படுகிறது. இலங்கையிற் போன்று பாராளுமன்ற இடதுசாரிக் கட்சிகளின்

பல்வேறு சமூக சேவைகள் முதலாகக் கலை இலக்கியத் துறைகள் வரை என்.ஜி.ஓ. ஊடுருவலுக்கு உட்படுகின்றன. அவை போக, மக்களைக் கொதிப்புச் செய்யும் ஏகாதிபத்தியச் சுரண்டல் தொடர்பான பிரச்சினைகளிலும் என்.ஜி.ஓ.களின் சமூக அமைப்புகள் நுழைகின்றன. அதன் மூலம் எந்த ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக மக்கள் போராட வேண்டுமோ அந்த ஏகாதிபத்தியத்தின் கருவிகளான என்.ஜி.ஓ.கள் மூலம் அந்த எதிர்ப்பு வழிநடத்தப்படுகிறது.

தவறுகளால் இடதுசாரி இயக்கம் வலுவிழந்தது. பேரினவாத அரசியல் இடதுசாரிகளின் எழுச்சிக்கு முட்டுக்கட்டை இட்டுள்ள நாடுகளிலும் இடதுசாரி இயக்கம் இன்னமும் வளராத நாடுகளிலும் மக்கள் இடதுசாரிகளின் பக்கம் திரும்பாமற் கவனிப்பதே உள்ளூர் என்.ஜி.ஓ. அமைப்புகளின் பிரதான பணியாகும்.

அனுராதபுர மாவட்டத்தில் எப்பாவெலையில் உள்ள பொஸ்பேற் தனியார் கம்பனியிடம் படிவுகளைத் பொறுப்பளிப்பதற்கு எதிரான போராட்டத்தில், என்.ஜி.ஓ.களின் குறுக்கீடு காரணமாக அப் போராட்டம் தன் அரசியல் பரிமாணத்தை, அதாவது ஏகாதிபத்திய விரோதப் பண்பை, இழந்தது. அதனால், அரசாங்கம் அதே திட்டத்தை இரகசியமாக நிறைவேற்றக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை உருவாகும் போது, மக்களின் எதிர்ப்புப் பிசுபிசுத்துவிடும். ஏனெனில், என்.ஜி.ஓ.களின் அக்கறை பிரச்சினையின் ஆணிவேரைத் தாக்குவதல்ல. மாறாக அரசாங்கத்துடனும் அந்நியக் கம்பனிகளுடனும் சமரசம் செய்யும் "சிவில் சமூகத்" தலைமைகளை உருவாக்கிப், போராட்டப் பண்புடைய வெகுசனத் தலைமைகளை ஓரங்கட்டுதலே என்.ஜி.ஓ.களது நோக்கமாகும்.

"சிவில் சமூகம்" எனும் அடையாளத்தில் என்.ஜி.ஓ.கள் மக்கள் சார்பாகப் பேசும் புதிய பிரமுகர்களை உருவாக்குகிறார்கள். தலைமைத்துவத் திறமைகளை வளர்ப்பது என்ற பெயரில் என்.ஜி.ஓ.களின் சித்தாந்தத்தை உள்வாங்கிய புல்லுருவிகளை உருவாக்குகின்றனர். அரசியற் கட்சித் தலைவர்கட்கு மாற்றாக மக்கள் எவ்வகையிலும் தெரிவுசெய்யாத என்.ஜி.ஓ. அலுவலர்களும் முகவர்களும் தங்களைச் சிவில் சமூகத்தின் பிரதிநிதிகளாக நிலைநாட்ட முயலுகின்றனர். சகட்டுமேனிக்கு அரசியல் சார்பற்ற தொழிற்சங்கங்கள் எனப்படுவனவற்றின் பிரமுகர்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொள்வதால், சிவில் சமூகப் பிரதிநிதிகள் என்ற மாயையை வலுப்படுத்த முடிகிறது.

நாட்டில் ஒழுங்காகக் கணக்குவழக்குக் காட்டும் கட்டாயமற்ற அமைப்புகளான என்.ஜி.ஓ.களின் கைகளில் தாராளமாக நிதி புரள்வதால், மேலிடத்து

அங்கீகாரத்துடனும், சிலசமயம் அது இல்லாமலும், சமூகத்தில் உள்ள சில பிரமுகர்களை விலைக்கு வாங்க என்.ஜி.ஓ. முகவர்க்கு இயலுகிறது.

இலங்கையின் என்.ஜி.ஓ. ஊடுருவலை இயலுமாக்கியது எது? 1977 முதல் யூ.என்.பி. ஆட்சி படிப்படியாகச் சனநாயக உரிமைகட்குக் குழி பறித்து இன ஒழிப்புப் போரொன்றைத் தொடங்கி அதைக் காரணங்காட்டி ஒரு அடக்குமுறை ஆட்சியை நிறுவியமையே அதை இயலுமாக்கியது எனலாம். எதிர்க்கட்சிகள் பலவீனப்பட்டும், சில செயலிழந்தும், செயற்பட்ட சில பல்வேறு மிரட்டல்கட்கும் வன்முறைகட்கும் உட்பட்டும் இருந்த சூழ்நிலையில், ஊடகத் துறையில் இருந்த இடைவெளியை “மேஜ்” எனும் ஒரு என்.ஜி.ஓ. தனதாக்கியது. அதுபோன்றே, அரசாங்கத்தின் பண்பாட்டுத்துறைச் செயற்பாடுகள் மிகப் பாரபட்சமாயிருக்க, மாற்று அரசியல் அடையாளமுடையவை நிதிவசதியின்மை உட்பட்ட பல்வேறு நெருக்கடிகளால் இயங்குவதில் சிரமங்களை எதிர் நோக்கிய வேளை கலை, இலக்கிய, நாடக மேடைச் செயற்பாடுகளின் புரவலர்களாப் தம்மை அடையாளப்படுத்துவது என்.ஜி.ஓ. கட்கு எளிதாயிற்று. சமூக சேவைகள், சமூகக் கொடுமைகட்கு எதிர்ப்பு என்பனவற்றிலும் என்.ஜி.ஓ.கள் தங்களையே சமூகச் செயற்பாட்டாளர்களாகக் காட்ட இயலுமாயிற்று.

மேற்கூறியவாறு பல்வேறு முனைகளில்

உண்மையான சிவில் சமூகம் தன் அரசியற் குரலை மீட்பதற்குப் போராடத் தொடங்க வேண்டிய போதில், சிவில் சமூகத்துக்கு அரசியலை மறுக்கும் விதமாக என்.ஜி.ஓ.களின் “அரசியலின்மை”யின் அரசியல் அரங்கிற்கு வந்தது. என்.ஜி.ஓ.களின் எழுச்சிக்கும் திட்டமிட்ட முறையில் அவை சிவில் சமூகத்தின் பிரதிநிதிகள் என்று தம்மை முன்னிறுத்தி வருவதற்கும் வாய்ப்பாகத் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவான சமூக அவலங்கள் மிக உதவுகின்றன. உலகமயமாதல் உதவுகிறது. என்.ஜி.ஓ. முகவர்கள், ஏகாதிபத்தியம், உலக வங்கி போன்றவற்றுக்கு எதிரான கருத்துகளை முகவர்கள் பம்மாத்தாக இடையிடையே சொன்னாலும், அவற்றை எதிர்த்து மக்கள் போராடுவதையும் அரசியல் அடிப்படையில் அணிதிரள்வதையும் அவர்கள் எதிர்க்கின்றனர். ஏனெனில், என்.ஜி.ஓ.கள் ஏகாதிபத்திய உலகமயமாதல் திட்டத்தினின்று பிரிக்க இயலாத ஒரு பகுதியினராவர்.

என்.ஜி.ஓ.களை அம்பலப்படுத்தல் கடினமல்ல. எனினும் வெகுசன சனநாயக நோக்கில் மக்களின் அடிப்படையிலான வெகுசன நலன் பேணும் அமைப்புகளை மீளக் கட்டியெழுப்பாமல் என்.ஜி.ஓ.களை முறியடிப்பது கடினம், ஆயினும் இன்று அவசியமானது.

நன்றி: செம்பதாகை 11, ஓக்ரோபர் 2011. (சிறு திருத்தங்களுடன்)

கௌதாரி முனை

ஆவூரான் ச. சின்னராஜன்

பென்னிவள நாட்டின்
வடமேற்குத் திசையில்
கடலோரம் அலை மோதும்
காடை கௌதாரிப்
புள்ளினங்கள்
மெள்ளப்பறந்து இரை தேடும்
வான்மேகம் கீழிறங்கி
கடல் நீரை முத்தமிடும்
வெள்ளியலை துள்ளி வந்து
கரையோடு உறவாடும்
வெண்மணற் பரப்புகள்
விரிந்து பரந்திருக்கும்
தமிழ் இளைஞர் யுவதிகள்
துள்ளல் இசையோடு
நடனமாடி மகிழ்ந்திடுவர்

கால்பந்து காப்பந்து
கபடி வீளையாட்டில்
கனநேரம் செலவீடுவர்
அலையோடு போராடி
ஆனந்த நீச்சலில்
ஆழக் கடல் வரையில்
சென்று மீள்வர்
கடற் கரையின மணல்மீது
மரக் கட்டில்கள் வரவேற்கும்
நீச்சல் அடித்தவர்க்கு- அவை
நெடுநேரம் ஓய்வுதரும்
அழகான குடில்வீடு
அங்கு மிங்கும் காட்சி தரும்
அதில் அமர்ந்து கொண்டு
தூய கடற் காற்ற்

மெல்ல நுகர்ந் திடலாம்
தூங்கும் கூடையிலே
தூக்கணம் குருவி போலே
உல்லாசமாக ஆடி
ஊசல்வரி பாடலாம்
வான் நோக்கி வளர்ந்து
நிலம் நோக்கி நகரும்
தாழமரச் சோலையிலே
ஓய்வெடுத்துத் தூங்கலாம்-
இயற்கை தரும் எழிலாம்
இனிய காட்சிகளை
கண்டு களிப்பதற்கு
கௌதாரி முனைப் பக்கம்
ஓர்நாள் சென்று வரலாம்.

ஈழத்து இலக்கியங்களில் பெண் விடுதலைக் கருத்தியல்

ரசுஷானா ஷரிஃப்தீன்

இப் பூவுலகில் மனிதகுலத்தின் இருத்தலுக்கும் இயக்கத்துக்கும் தொடர்ச்சிக்கும் ஆணும் பெண்ணும் இயற்கை சமைத்த பரிணாம இயைபுகளோடு இணங்கிச் செயல்படுவதும் தங்களில் ஒருவர் மீது மற்றவருக்குள்ள கடமையையும், அவர்களுக்குரிய கண்ணியத்தையும், அறத்தையும் அறிந்து ஒழுகிப் பேணுதலும் அவசியம். இச்செயன்முறை, தனித்து ஒருபாலானை அன்றி ஆணைப் போலவே பெண்ணினதும், பெண்ணைப் போலவே ஆணினதும் பங்களிப்புக்களைச் சார்ந்தே உள்ளது. இருப்பினும், வரலாறு நெடுகிலும் இச்சமநிலையைப் பேணுதலில் பெண்களின் அனுசரணையே பெரும்பாலும் மிகைநுகரப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பது நிதர்சனம். சாதனைப் பெண்களைப் பட்டியலிடும் இந்நவீன உலகிலும் பெரும்பாலான பெண்களின் நிலை சுரண்டல்கள் நிறைந்த பழங்கதையாகவே இருப்பதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை.

இயல்பில் விளைக்கின்ற உடலியல் உளவியல் வேறுபாடுகளை விஞ்சி, ஆண் பெண் கடமைகளின் பக்கச் சார்பான பங்கீடு பலரதும் கவனத்தைத் தைப்பதில்லை, அவை சீர்தூக்கப்படுவதுமில்லை. அது தொடர்பான வரைமுறைகள் பற்றிய தெளிவு பொதுவெளியில் அதிகம் பேசப்படுவதுமில்லை. இது ஆணின் கடமை, இது பெண்ணின் கடமை, என்ற கற்பிதங்கள் இயல்பாகவே நாங்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்ற அல்லது எங்களுக்கு வசப்படுகின்ற ஆற்றல்களும் எமது தேர்வுகளும் என்ற அடிப்படையில் நோக்கப்படுகிறது. இந்நடைமுறை, முறையான புரிதலில் விளைந்ததா அல்லது வரலாற்றில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கற்பிதங்களின் வெளிப்பாடா என சிந்தித்தல் அவசியமாகிறது.

கார்ல் யுங்க் (Carl Jung) என்கின்ற சுவிஸ் நாட்டு மனோதத்துவவியலாளர் எமது “தன்னுணர்வற்ற நினைவு” (Unconscious Mind) பற்றி அறிமுகப்படுத்திய “Collective Unconsciousness” என்ற கோட்பாட்டின் நியாயங்களை வைத்து நோக்கும்போது, ஆண்டாண்டு காலமாக வரலாறு நெடுகிலும் பதிவுசெய்யப்பட்டு, தலைமுறை தலைமுறையாக கடத்தப் பட்டுவந்த எமது மூதாதையர்களின் நினைவுச்சேகரங்கள் எமது சிந்தனை மற்றும் செயற்பாடுகளில் ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கமே இவ்வெளிப்பாட்டுக்கான கற்பிதம் எனக் கொள்ளலாம். ஆக இதுதான் ஆணுக்கான கடமை, இதுதான் பெண்ணுக்கான கடமை என்ற பிரிவுகள் பொதுமைப்படுத்தப்பட இயலாதது. அந்தந்த கலாசார, சமூகவியல் வேறுபாட்டினதும், தேவை களிதனதும் அடிப்படையில் அவை அந்தந்த நிலைப்பாட்டில் உள் வாங்கப்படும் மனிதர்களால் அது நிர்ணயிக்கப்படவேண்டியது. இக் கருத்தியல் பற்றிய தெளிவின்மையால் சமூக நிலைகளில் பெண் பல் வேறுபட்ட சமநிலைக் குளறுபடிகளை எதிர்நோக்கி வந்தமையையும் அவற்றின் தாக்கம் இயல்பெனக் கொள்ளப்பட்டு பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் கூட பெருமளவில் இச்சமநிலைக் குளறுபடிகள் உள்வாங்கப்பட்டிருப்பதையும் இங்கு பதிவுசெய்து தொடரலாம்.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் சித்தரிப்பில் பெண்கள் எப்பொழுதும் ஆணைச் சார்ந்தும், எந்நிலையிலும் ஆண் சார்ந்த ஓர் கட்டமைப்பை கட்டிக்காக்கும் கடப்பாடு உள்ளவளாகவும், தன்நலத்தை விட்டுக்கொடுத்து கணவனது விருப்பு வெறுப்புகளை சீர்தூக்கி அதன்படி நடப்பவளாகவும், கணவன், பிள்ளைகள், சுற்றம், உற்றார், உறவினர் காரியத்தில் பொறுப்புள்ள வளாகவுமே சோபிக்கிறாள். “சீதையினம்சமோ, திரௌபதியம்சமோ, திறன்மிகு நமனைத் திகைத்திட வைத்த சோதியாஞ் சாவித்திரியம்சமோ” என்று வழங்குபவள் பெண்ணினத்தில் உயர்ந்தவளாகக் கொள்ளப்படுகிறாள், புனிதமானவள் என்று போற்றப்படுகிறாள், அவளுடைய வாழ்வு உன்னதமானதாகக் கருதப்படுகிறது.

புராண காலப் பெண்களில் இருந்து இன்றளவும் உள்ள பெண்ணின் சமூக நிலைகளைத் தீர்மானிக்கின்ற செயன்முறையில், அவள்மீது திணிக்கப்படுகின்ற நேரடியான அழுத்தமும் அடக்குமுறை ஒரு விதம் எனக் கொண்டால், மேலே குறிப்பிட்டதுபோன்று பெண்ணை மகிமை பொருந்தியவளாகச் சித்தரித்து, அவள் தொடர்பான அத்தனை அம்சங்களையும் புனிதம் என்று கற்பித்து, பெண்ணை மென்மையானவளாகவும், போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவளாகவும் மேற்கோளிட்டு, அவளது தேடல்களின் எல்லைகளை வரையறை

செய்யும் “Benevolent Sexism” என்று சொல்லப்படுகின்ற இன்னொருவிதமான மறைமுக அடக்குமுறை என்றே இதனைக் கொள் ளலாம். காலாகாலமாக இம்மாயையில் சிக்குண்டு வந்த பெரும்பாலான பெண்கள் இன்றளவும் தங்கள் கைகளில் இறுக்கப்பட்டிருக்கின்ற விலங்குகள் குறித்து கவனமற்றவர்களாகவே இருக்கின்றனர். குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் அதனை தனது வாழ்வின் ஒரு பெருமை மிகு அடைவாகக் கருதி இறுமாந்திருக்கின்றனர் என்று கூடச் சொல்லலாம். இக்கூடுதல் தகவலோடு, ஈழத்து இலக்கியங்களில் பெண் விடுதலைக் கருத்தியல் எந்தளவு பங்கை வகித்திருக்கிறது. அதன் நியாயங்களும், வீரியமும் எவ்வளவு தூரம் மக்கள் மத்தியில் புரிதலை நிகழ்த்தி. மாற்றங்களுக்கு வழிகோலியுள்ளன என்பது பற்றி இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்யும்.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களை நோக்கின், பெருமைக் குரிய இயல்புகளான கல்வி, தறுகண், இசைமை, கொடை, ஆராப்ச்சி, ஒப்புரவு, நடுவுநிலை முதலியன மற்றும் உரனுக்குரிய இயல்புகளான அஞ்சாமை, அறிவு, திண்மை, நிறை, கடைப்பிடிப்பு, துணிவு, ஊராண்மை போன்ற இயல்புகள் அனைத்தும் ஆணின் இயல்புகளைச் சித்தரிப்பதாகவும், அதே வேளை அச்சம், நாணம், மடம் போன்ற அம்சங்கள் பெண்மைக்குரிய இயல்புகளாகவும் தொல்காப்பியம் பல்வேறு இடங்களில் வரையறுக்கிறது. வள்ளுவமும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

*தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சேர்விலாள் பெண் (குறள் 56)
[அறத்துப்பால், இல்லறவியல், வாழ்க்கைத் துணைநலம்]*

அதாவது தனது கற்பைக் காத்துக்கொள்வதோடு தனது கணவனையும் பேணிப் பாதுகாப்பதில் சேர்வடையாமல் தொடர்பவளே பெண் என்று பகர்கிறது. இப்படியாக பல்வேறு பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பெண்ணினத்தின் வகிபாகம் பெருவாரியாக மட்டுப்படுத்தப்பட்டு அது இயல்பானதாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டு வந்த வழக்கத்தில், பெண்கள் அனுபவித்த, அனுபவிக்கின்ற சமூக அவலங்களையும், அடக்குமுறைகளையும், சமத்துவமின்மையையும் சீர்தூக்கி இன்றளவும் பேசும் இலக்கியங்கள் நாளடைவில் கணிசமான அளவில் வெளிவந்திருக்கின்றமை மறுக்கமுடியாத உண்மை. அவை பெண்கள் எதிர்நோக்கிய சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகள், அநீதிகள், அடக்குமுறைகள் போன்றவற்றை பல்வேறு தளங்களில் வெளிப்படுத்தியிருப்பினும், மாறுபட்ட ஒரு கோணத்தில், காலம் கடந்த கண்ணோட்டத்தில், நிகழ்காலத்தில் அடக்குமுறைக்குள் கட்டுண்டு கிடக்கின்ற பெண்களின் அவலங்களைத் தாண்டி,

விடுதலைப் பெண் எப்படி இருப்பாள் என்ற நோக்கில் விடுதலைப்பெண்ணின் இயல்புகளை கனாக் கண்டவன் பாரதி எனலாம்!

*“உலக வாழ்க்கையின் நுட்பங்கள் தேரவும்,
ஓது பற்பல நூல்வகை கற்கவும்,
இலகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகள்
யாவும் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்கே
திலக வானுத லார்தங்கள் பாரத
தேசமோங்க உழைத்திடல் வெண்டுமாம்;
வீலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
வீரப் பெண்கள் விரைவில் ஒழிப்பாரம்.*

*சாத்தி ரங்கள் பலபல கற்பாராம்;
சவுரி யங்கள் பலபல செய்வாராம்;
முத்த பொய்மைகள் யாவும் அழிப்பாராம்;
முடக் கட்டுக்கள் யாவும் தகர்ப்பாராம்;
காத்து மானிடர் செய்கை யனைத்தையும்
கடவு ளர்க்கினி தாகச் சமைப்பாராம்;
ஏத்தி ஆண்மக்கள் போற்றிட வாழ்வாராம்;
இளைய நங்கையின் எண்ணங்கள் கேட்டீரோ!”*

அதனாலேயே பெண் விடுதலைக் கருத்தியல் என்ற தொனிப்பொருளில் பாரதியின் தாக்கம் மற்றும் அவனது சிந்தனை இன்றளவும் அழியாது நிலைத்திருக்கிறது. அதேபோல பெண் விடுதலை என்பதன் இலட்சணத்தையும் பாரதியினளவு முன்னிறுத்திப் பேசிய மற்றொரு சிந்தனையை எங்கும் காண்பதற்கில்லை, “ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம் பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்” என்ற ஒற்றை வரியில் அது செறிந்து இலங்குகிறது என்று சொன்னாலும் அது மிகையிலலை.

ஈழத்து இலக்கியங்களைச் சீர்தூக்கின், பாரதியின் சிந்தனையொத்த பெண் விடுதலைக் கருத்தியலை ஈழத்து இலக்கியங்களில் தொனிக்கச் செய்த, அக்கருத்தியலைப் பறைசாற்றுகின்ற படைப்பின் கர்த்தாவாக, திருகோணமலையைச் சேர்ந்த புலவர் தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளையே அறியப்படுகிறார். ஈழத்து இலக்கியங்களில் இத்துணை வீரியமான ஒரு சிந்தனையை தனது சமகால இலக்கிய வெளியில் புலவரினளவு விதைத்தவர்கள் அரிதினும் அரிது எனலாம்.

*கல்வீரலம் பெற்றனரேற் காரிகையார் காதலர்க்குச்
சொல்லருந் துணையன்றோ தொல்லுலகு சிறக்கும்ன்றோ
மெல்லியர்பார் கல்வீரரும் பாத வீணரெலாம்
எல்லையிலா வீன்படைதற் கிடையுரென் றேயியம்பாய்
என்னிருகண் மணியையைட் கியம்பாய் பசுங்கிளியே. 15*

கூட்டிற் பசங்கிளிபோற் கோதையரை யெப்பொழுதும்
வீட்டி லடைத்துவைக்கும் விரகிலருக் கியாதுரைப்பேம்
பூட்டித் திறந்தெடுக்கும் பொருளாக் கருதினரோ
கேட்டோர் நகைப்பதுவுங் கேட்டிலரோ பைங்கிளியே
கிஞ்சகவாங் பைந்தொடிபார் பிளத்தாய் பசங்கிளியே. 16

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைக்கோடியில் அதுவரைகாலமும் ஒலிக்காத இக்குரல் ஈழத்து இலக்கிய உலகுக்கு புதியது என்றும் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் புதிவுசெய்கின்றமையையும் காணலாம். காரணம், புலவர் தி. த சரவணமுத்துப் பிள்ளைக்கு முற்பட்ட காலத்தில் ஈழத்தில் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை முன்வைத்த இலக்கிய வாதிகள் கூட பெண்கள் பற்றிய கண்ணோட்டத்தில் திருக்குறள் தொல்காப்பியம் போன்ற அற நீதி நூல்களின் கருத்தியலையே கொண்டிருந்தமையினாலேயே சரவணமுத்துப்பிள்ளை அவர்களின் கருத்து புதுமையாகத் தொனித்தது.

உதாரணமாக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை ஈழத்தில் ஓங்கியொலிக்கச்செய்த நாவலரின் பின்வரும் கருத்தை நோக்கலாம்: “பெண்களுக்கு விவாகமே உபநயமாகும், கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்தலே குருவழிபாடாகும், சமையல் முதலிய வீட்டு வேலைகளே அக்கிளி காரியமாகும்”, “பெண்கள் இளமைப் புருவத்திலே பிதா வினாலும், யெளவனத்திலே கணவனாலும், மூப்பில் புத்திரரினாலும் காக்கத்தக்கவர், ஆதலால் பெண்கள் ஒருபோதும் சுயாதீனரல்லர், தகப்பன், கணவர், பிள்ளைகள் இல்லாமல் தனித்திருக்க விரும்பும் பெண் பிறந்த குலம், புகுந்த குலம் இரண்டுக்கும் வசையை உண்டாக்கி விடுகிறாள்.” இதே கருத்தியல் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துக்களுக்குப் பெயர்போன பாவலர் துரையப்பா அவர்களின் யாழ்ப்பாணக் கும்மியிலும் காணக் கிடைக்கிறது.

“நாண்மட மச்சம் பயிர்ப்பென வான்றோர்
நவிலு மரும் லட்சணங்கள் சற்றும
பூண்டில ராய்ச்சில நவீனஸ் திரிகள்
புரிசெயல் கேளடி சங்கமின்னே

ஆண்களுக்கு குந்தமக் குமென்வித் யாசமென்
றார்க்கு மஞ்சாத வகந்தை கெண்ணடு
வீண்கங் கணங்கட்கும் பெண்களா லிந்தநாடு
வெட்க மடையுமே சங்கமின்னே

வீட்டினிற் சீவிய மின்பம் நிறைந்து
விலங்குதற் கேற்ற சகிந்த கலை
ஊட்டுதல் போதும் பீ. ஏ எம். ஏ பட்டம்
உதவாது பெண்களுக்குச் சங்கமின்னே”

-யாழ்ப்பாண விடுதலைக் கும்பி

ஈழத்து இலக்கியங்களைப் பொறுத்தமட்டில் பெண்களின் வகிபாகம் மேற்கண்டவாறு சித்தரிக்கப் பட்டு வந்த, பெண் விடுதலை தொடர்பான காத்திரமான சிந்தனைகள் பெருமளவில் வெளிப்படாத ஓர் காலகட்டத்தில், புலவர் தி. த சரவணமுத்துப் பிள்ளையின் இத்தகைய ஓர் புதிய கருத்தின் வீரியம் அதன் தன்மைக்கொத்த வீச்சினை அக்காலகட்டத்தில் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது கண்கூடு. காரணம் அக்கால கட்டத்தில் எழுத்துத் துறையில் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்தவர்கள் ஆண்கள் என்பதும் ஆங்காங்கே பாரதியின் சாயலில் ஈர்க்கப்பட்டு எழுதிய, விரல் விட்டு எண்ணப்படக்கூடியோரைத் தவிர ஏனையவர்கள் பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை போன்றவர்களின் சிந்தனையை அடியொற்றியவர்களாய் இருந்தமையும் தான்.

காலப்போக்கில், பத்தொன்பதாம் இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் பெண் விடுதலைக்கான விழிப்புணர்வு உலகின் பல்வேறு தளங்களில் அறியப்பட்டதன் விளைவாக சமூக, கலாசார, பொருளாதார, அரசியல் நிலைப்பாடுகளில் பெண்களுக்கான உரிமைகளை எடுத்துரைக்கவும் அவற்றை வென்றெடுப்பதற்குமான குரல்கள் உலகமெங்கும் பரவலாக ஒலிக்கத் தொடங்கின. அவை இலக்கியங்களிலும் எதிரொலித்தன. குறிப்பாக இருபதாம் நூற்றாண்டிலேயே ஈழத்து இலக்கியங்களில் பெண் சீர்திருத்த நோக்கோடு அணுகக்கப்படுகிறாள். சாரதா அவர்களுடைய கீழ்க் காணும் கவிதையின் பகுதி விடுதலைப் பெண்ணை நிதர்சன வாழ்க்கைக்குள் எடுத்து வந்திருப்பதைக் காணலாம்.

“பெண்ணென்றால் காமவெறி பிடித்தலையும் பேசுகளை
முன்னின்று சொல்லல்பால் முறியடிக்கும் மோகினிகள்
இன்றுந்தான் உளரெங்கள் இந்தயிழ்நாட் டெல்லையுள்ளே
என்னென்பென் பெண்ணினத்தின் எழுச்சியுகம் இதுவன்றோ!”

இலக்கியங்களில் பெண்களையும், அவர்கள் எதிர் கொள்கின்ற நடைமுறைப் பிரச்சினைகளையும், சமூகத்தில் அவர்களுக்கான அந்தஸ்து மற்றும் உரிமைகள் போன்றவற்றையும் மையப்படுத்தி ஏராளமான படைப்புக்கள் வெளிவரத் தொடங்கிய காலங்களவை. அங்கு குடும்ப வாழ்வு, காதல், பண்பாடுசார் விமர்சனங்கள், சீதனக் கொடுமை, பொருந்தா மணம், இவற்றின் விளைவாக ஏற்படுகின்ற ஒழுக்கப் பிறழ்வுகள், குடும்ப அமைப்பில் பெண்களுக்கு நிகழ்கின்ற அநீதிகள், பெண்ணின் மென்மையான உணர்வுகள், ஆண் பெண் உறவு, அதிலுள்ள நுணுக்கமான உணர்வுகள், உழைக்கும் பெண்களின் வாழ்வியல் போன்ற

பல்வேறு அம்சங்கள் ஈழத்தின் சிறுகதை, நாவல், கவிதை இலக்கியங்களில் பெண் விடுதலைக்கான பேசுபொருள் ஆகின.

அதேவேளை, அக்காலகட்டத்தில் முனைப்படைந்த ஈழத்தின் ஆயுதப் போராட்டத்தின் விளைவாக, காலாகாலமாகக் குடும்ப அமைப்புக்குள் மட்டுப் பத்திருந்த பெண்களின் வாழ்வியல், ஆண்களுக்கு நிகராக ஆயுதமேந்திப் போராடும் நிலைக்கு பெண்களை இட்டுச் சென்றதோடு பெருமாற்றம் கண்டது. அது ஏற்கனவே சமூகத்தில் அவர்களுக்கு இருந்த வகிபாகத்தை முற்றாக மாற்றிப் போட்டது. கூடவே மேற்குலக்கிலிருந்து ஒலித்த பெண்ணியக் கருத்துக்கள் ஈழத்தில் பெண் விடுதலையை மையமாகக் கொண்ட செயற்றிட்டங்கள் வலுப்பெற வழிகோலின. அவை இலக்கியங்களில் பெண் விடுதலைக் கருத்தியல் கருத்தூன்றிப் பேசப்படவும் காரணமாக அமைந்தது.

இலக்கியங்களில் பெண் விடுதலைக் கருத்துக்கள் இரண்டு விதமாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று விழிப்புணர்வுள்ள, சிந்தனை வீச்சுள்ள பெண்கள் தங்கள் மீது செலுத்தப்படுகின்ற ஆணாதிக்க இயல்புகளை இனங்கண்டு, நியாயமற்ற வழக்கங்களுக்கு எதிராக பேசத் தொடங்குதல். இரண்டாவது அந்த வெளிப்பாடுகளின் அடிப்படையில் உள்ள நியாயங்களைப் புரிந்துகொண்ட ஆண்கள் பெண் விடுதலை குறித்த கருத்துக்களை இலக்கியங்களில் வெளிக் கொணரல். இவ்விரண்டு விதமாகவும் ஈழத்து இலக்கியங்களில் பெண் விடுதலை தொடர்பான சிந்தனைகள் காலத்துக்குக் காலம் வெளிவந்தவண்ணமே இருந்திருக்கின்றன.

இலக்கியங்களில் பேசப்படும் 'பெண் விடுதலைக் கருத்தியல்' பற்றிச் சிந்திக்கின்றபோது, இலக்கியத்தைப் படைப்பதற்கும், அதில் சொல்லப்படவேண்டிய கருத்துக்களின் சுயாதீனத் தன்மையை எய்துவதற்கும் பெண் படைப்பாளிகளுக்கு இருந்த வரையறைகளையும், அதேபோன்ற கருத்துக்களைப் பெண்களைப்போலவே தங்களது இலக்கிய வெளிப்பாடுகளில் பதிவுசெய்வதில் ஆண் படைப்பாளர்கள் காட்டிய ஆர்வத்தின் அளவையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தல் அவசியமாகிறது.

ஏனெனில் பெண்களது உணர்வுகளை, வெளிப்பாடுகளை பெண்களவுக்கு ஆண்களால் பிரதிபலிக்க இயலுமா என்ற கேள்வியும், ஆண்கள் எடுத்துக் கொள்கின்ற பேசுபொருட்களில் கணிசமான அளவு பெண்களை மையப்படுத்தியதாக இருப்பினும்

அவற்றுள் பெண் விடுதலை குறித்த செறிவான கருத்துக்கள் எந்தளவு இடம்பெற்றிருக்கின்றன என்பதுவும், தமிழ் இலக்கியத் தொகுதியில் பெரும்பாலானவை ஆண் களால் படைக்கப்பட்டவை என்ற காரணத்தால் பெண்கள் தொடர்பான ஆண்களின் சித்தரிப்புக்களே இலக்கியங்களில் அதிகம் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் என்ற நிதர்சனமும் ஆழ்ந்து நோக்கவேண்டிய அம்சங்களாக இருக்கின்றன. இதற்கு ஈழத்து இலக்கியங்களும் விதிவிலக்கல்ல.

ஈழத்து இலக்கியத்தில் பெண்களின் பங்களிப்பு கணிசமாக இடம்பெறத் தொடங்கிய காலகட்டங்களில் கோகிலம் சுப்பையா, பவானி ஆழ்வார்ப் பிள்ளை, யோகா பாலச்சந்திரன், பத்மா சோமகாந்தன் போன்ற பெண் எழுத்தாளர்கள் அக்காலத்தில் பெண்களுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த கலாசாரக் கட்டுமானங்களை விமர்சிக்கும் துணிச்சலான படைப்புக்களை வெளிப்படுத்தியமை பெண்களின் உணர்வுகளை அதற்கேயான பண்புகளோடு பெண்களால்தான் இயல்புறப் பேச முடியும் என்ற நிலைப்பாட்டுக்கு வலுச் சேர்த்தன. இருப்பினும் அவர்களது சமகால ஆண் எழுத்தாளர்கள் மத்தியில் அவர்களுடைய படைப்புக்களுக்கான உரிய அங்கீகாரம் கிடைக்கவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க உண்மை.

விதிவிலக்கான சிறு அளவு படைப்புக்களைத் தவிர பெண் படைப்பாளர்களது படைப்பிலக்கியங்களில் பெண் விடுதலை சார்ந்த கருத்துக்கள் இடம்பெற்ற அளவு சமகால அரசியல், பொருளாதார, சமூகவியல் சார்ந்த கருத்துக்கள் செறிந்திருக்கவில்லை என்பதும் பெண் எழுத்தாளர்களுடைய படைப்புக்கள் ஆண் எழுத்தாளர்களளது படைப்புக்களுக்கு நிகராக நிலைபெறத் தவறியதன் முக்கிய காரணங்களில் முதன்மையானது எனலாம். இந்நிலையினால் பெண் படைப்பாளர்களையும் அவர்களது கருத்துக்களையும் இலக்கியத் தளத்தின் முக்கிய புள்ளியில் நிலை நிறுத்துவது அன்று சாத்தியமாற்றதாக்கிப் போனது. அத்தோடு பெண் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களில் பேசுபொருள் செறிந்திருந்த போதும் அவை மொழி மற்றும் இலக்கியச் செழுமையில் வலுவற்றதாக இருந்தமையும், தேர்ந்த எழுத்து வழமையைக் கொண்டிருந்த குறிப்பிட்டளவு பெண் எழுத்தாளர்கள் கூட எழுத்துலகில் தொடர்ந்தும் தங்களது பங்களிப்பை வலுவாக தொடராமையும் கூட இதற்கு காரணம் என திருமதி சித்திரலேகா மௌனகுரு அவர்கள் மேற்கோளிடுவதை அவதானிக்கலாம். இருப்பினும் சிறுகதை, நாவல், கவிதை, ஊடகங்கள் போன்ற

பல்வேறு இலக்கியத் தளங்களில் ஆண் பெண் இருதரப்பு படைப்பாளர்களும் காத்திரமான பெண் விடுதலைக் கருத்தியலைப் பதிவுசெய்யாமலும் இல்லை என்பதும் கருத்திற்கொள்ளப்படவேண்டியதாகிறது.

சுருங்கக் கூறின், எழுத்துத் துறைக்குள் பெண்கள் வருவதும், அப்படி வருகின்ற பெண்களுக்கு பெண் விடுதலைக் கருத்தியலைப் பதிவுசெய்வதற்கு இருக்கின்ற கருத்துச் சுதந்திரமும், பெரும்பாலான பெண் எழுத்தாளர்கள் குடும்ப, சமூக சூழ்நிலைகள் காரணமாக இலக்கியத் துறையில் நீடித்து நிலைக்க முடியாத தன்மையும், பெண் விடுதலை தொடர்பான துணிச்சலான கருத்துக்களை பதிவுசெய்யவேண்டிய தருணங்களிலும் ஏராளமான பெண் எழுத்தாளர்கள் தங்களது சுக வலயங்களுக்குள் நின்றவண்ணம் இலகுவான பேசுபொருட்களைத் தேர்வுசெய்வதோடு, சர்ச்சைக்குரிய விடயங்கள் பற்றிப் பாராமுகமாக இருந்த நிலைமையும் ஈழத்து இலக்கியங்களில் இன்னும் வலுவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கவேண்டிய, சொல்ல முடியாமல் போன ஏராளமான பெண் விடுதலைக் கருத்தியல் பற்றிய கேள்வியை எழுப்புகின்றன.

அதேநேரம், செவ்விலக்கியங்களில் இடம்பெறாத தலைப்படாத பெண் விடுதலைக் கருத்தியல், ஈழத்தின் நாட்டார் இலக்கியங்களில் உள்ளது உள்ளபடி வெளிப்பட்டமை முரண் நகை. நாட்டார் இலக்கியங்கள் இயல்பான, எளிமையான பெண்களின் வாய்வழி மொழியப் பெற்றதானால், அவற்றிலிருந்த கருத்துக்கள், அவை பாடப்பட்ட நிலைப்பாடுகள் போன்றவை செவ்விலக்கியங்களைக் காட்டிலும் நிதர்சனமான வையாக இருந்ததோடு, அது அப்பெண்களின் வாழ்வியலும் அவர்களது அன்றாடங்களின் நடைமுறைகளும் செறியப் பெற்றதாகவும் அவை இருந்தன. அதனடிப்படையில், நாட்டார் இலக்கியங்களில் பாடப் பெற்ற பெண்கள் ஓரளவு தற்சார்புடையவர்களாக இருந்தமையையும், ஒப்பீட்டளவில் சுதந்திரமான வாழ்வியலைக் கொண்டிருந்தமையையும் காணலாம். கற்றறிந்து, செவ்விலக்கியங்களைப் படைக்கும் ஆற்றல் பொருந்திய பெண்களோடு ஒப்பிடுகையில் முறையான கல்வி கிடைக்கப்பெறாத, எளிமையான வாழ்வியலையுடைய பெண்கள் மேம்பட்ட கருத்துச் சுதந்திரத்தைப் பெற்றிருந்தமை ஆர்வமறிந்து சீர்தூக்கி ஆராயப் படவேண்டிய நிதர்சனம்.

காலவோட்டத்தில் முன்னொருபோதும் இல்லாத அளவு ஏராளமான ஆண், பெண் எழுத்தாளர்கள் எழுத்துலகில் பங்களிப்புச் செய்துகொண்டிருக்கின்ற சமகால இலக்கிய வெளியில், பெண்களின் பங்களிப்பு கணிசமான அளவு அதிகரித்திருக்கின்றது என்பது

கண்கூடு. இருப்பினும், மேற்கூறிய ஆண் பெண் பங்களிப்பின் சமநிலையில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு மாற்றம் நிகழ்ந்திருப்பதாக கூறுவதற்கில்லை. கல்வி அடைவுகளிலும், பல்கலைக்கழக நுழைவிலும் ஆண்களை பெண்கள் மேலோங்கி நிற்கின்ற காலப் பகுதியிலும்கூட, பொதுவான துறைசார் அடைவுகளில் ஆண்களின் கை ஓங்கியிருப்பதிலிருந்து பெண் கல்வியானது அதன் அடிப்படை நோக்கத்தை சரிவர நிறைவேற்றியிருக்கிறதா, இல்லையா என்கின்ற மேலதிக கேள்வியும் எழுகிறது.

அத்தோடு சமகால இலக்கியங்களில் பேசப் படுகின்ற பெண்கள் சார்பான கருத்துக்களில் வாழ்வைப் பற்றிய கனவும், பெண்ணின் சுயம், அதன் ஏக்கம், பரிதவிப்பு, பெண்ணுடல், மனம், அவள் அக, புற அநுபவங்கள், அவ்வநுபவங்களுக்கூடாக விளையும் உணர்வுகள், கிளர்ச்சிகள் போன்ற மென்மையான உணர்வுகளையே அவை மையம் கொண்டிருப்பதாகவும், அது தொடர்பான காட்சிப் படுத்தலையும் அதனோடு கூடிய ஒப்பனைகளையும் அளவுக்கு மீறி அவை உள்வாங்கி யிருப்பதையும் காணலாம். அத்தோடு சமகாலத்தில் பெண்கள் எதிர் நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளுக்கான பதிவுகளையும், அவற்றுக்கான தீர்வுகளையும் பெரும் பாலும் ஆணை மையப்படுத்தியதாகவோ, அல்லது ஆணோடு ஒப்பிட்டோ, அல்லது பெண் விடுதலை ஆண் களாலேயே பெண்களுக்கு வழங்கப்படல் வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேயேயோதான் பேசப்படுகின்றன.

மேலும், பெண் மென்மையான உணர்வுடையவள், பெண் போற்றுதலுக்குறியவள், பெண்மை, தாய்மை, கற்பு என்று கருத்தியல் ரீதியாக பெண்ணை அளவுக்கதிகம் துதித்து, அழகியலுணர்வு தூக்கலாக படைக்கப்படுகின்ற இலக்கியங்கள் நாளடைவில் பொதுமைப்படுத்தப்படும் ஒழுங்கை அடிக்கடி இன்று பரவலாகக் காண்கிறோம். இந்தப் போக்கு பெண்கள் கடக்க நினைக்கின்ற பாதையில் தடைக்கற்களாக இருக்கத் தலைப்படுவதோடு, பெண் விடுதலையின் காத்திரமான அடைவுகளை வலுவழிக்கச் செய்யும் என்பதில் எந்தவித ஐயமுமில்லை. மேலும் அது பெண் விடுதலையை ஆண்களின் பாதங்களுக்குக் கீழேயே தேடுகின்ற துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு எம்மை மீண்டும் மீண்டும் தள்ளிச் செல்லும் என்பதும் கசப்பான ஓர் உண்மை.

ஈழத்து இலக்கியங்களில் பெண் விடுதலைக் கருத்தியல் பற்றி மேலே ஆய்வுசெய்த தரவுகளை வைத்து முடிவுசெய்ய முன்னர், இதுவரைகாலமும் ஈழத்து இலக்கியங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பெண்

விடுதலை தொடர்பான கருத்துக்கள், விடுதலைப் பெண்ணை நோக்கிய காத்திரமான நகர்வுக்கு வழிகோல ஏற்புடையதா, உண்மையில் பெண் விடுதலைக் கருத்தியல் என்பது எதைக் குறித்து நிற்கிறது. மேலும் அது எந்தக் கோணத்தில் இலக்கிய வெளிப்பாடாக அமைதல் காலத்தின் தேவை என்கின்ற புரிதலை வரையறுத்தல் அவசியம்.

ஒரு ஆணின் வாழ்வியலுக்கு ஈடாக பெண் வாழ வேண்டும் என்று நினைப்பதுதான் பெண் விடுதலையின் அடிப்படை எனும் கருத்தியல் ஒருபுறமிருக்க, பெண் தன் அடிமைத் தளைகளில் இருந்து வெளியேற வேண்டும், ஆணைச் சார்ந்து வாழ்கின்றமையே பெண்ணறம் என்ற விதியிலிருந்து அவள் வெளியேறவேண்டும் என்ற கருத்தியல் மறுபுறம் சீர்தூக்கப்படுகிறது. பரந்து நோக்கின், பெண் விடுதலை குறித்த சிந்தனைகள் எல்லையின்றி விரவிக் கிடக்கின்றன. மேற்குவகில் மலர்ந்த பெண் விடுதலை கோஷங்கள் பரவி, படிப்படியாக உலகமெங்கும் தத்தமது பண்பாட்டுச் சூழலுக்கேற்ப உள்வாங்கப் பட்டபோது, ஒவ்வொரு சமூக கலாசார பின்னணியைச் சார்ந்து பெண்கள் அச்சமூகத்தில் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையை முன்னிறுத்தி சமகாலத்தில் பெண் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெண் விடுதலை தொடர்பான சிந்தனைகள் பல்வேறு கோணங்களில் வெளிப்பட்டன. எனவே இவ்வளைத்து சிந்தனைகளையும் உள்வாங்கி, பெண் விடுதலை என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையை எப்படி வரைவிலக்கணப்படுத்துவது?

பிரபல்யமான மனோதத்துவவியலாளர் “சிக்மன்ட் பிராய்ட்” (Sigmund Freud) மனிதனின் பிறப்புத் தொடங்கி பல்வேறு வளர்ச்சிப் படிகளில் உளவியல் முரண்பாடுகளை களைவதற்கும், இன்பம் துய்ப்பதற்கு மாக மனிதனின் உடலியல் சார்ந்து செறிகின்ற பாலியல் ஆற்றலை “Libido” என்று பெயரிடுகிறார். அதுவே மனிதன் அவனது வாழ்வை கொண்டு நடத்தத் தேவையான செயலாக்கத்தின் அடிப்படை உந்துசக்தி என்றும் எடுத்துரைக்கிறார். அவர் வழி வந்த மற்றுமொரு உளவியலாளர் “கார்ல் யுங்க்” (Carl Jung) அவ்வாற்றல் பாலியலில் மட்டுப்பட்டதல்ல மாறாக, பாலியல் ஆற்றல் உட்பட, ஆனால் அதற்குள் மட்டுப்படுத்தப்படாத படைப்பாற்றல், ஆன்மீகம் மற்றும் தனிப்பட்ட வளர்ச்சி போன்ற பரந்த அளவிலான அனைத்து உளவியல் செயல்முறைகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பொது உயிர் அல்லது மனோ வாற்றல் என்று வாதிடுகிறார். ஆக ஒவ்வொரு தனி மனிதனதும் உளவியலில், அதனை மையமாகக் கொண்ட அவர்களது வாழ்வியலின் ஏற்றத்துக்கு

தனியாள் வேறுபாட்டிப்படையில் எழுகின்ற வெவ் வேறு ஆற்றல்களின் தேவையை இக்கோட்பாடு உணர்த்துகிறது. கல்வி கற்பதும், கலைகளில் நாட்டம் கொள்வதும், இயற்கையோடு தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்வதும், அரசியலில் பயணிப்பதும், ஆன்மீக அறிவைத் தேடுவதும், படைப்பாற்றல், ஆளுமை, தேடல், வளர்ச்சி, போன்ற எண்ணிலடங்காத துறை களில், தளங்களில், தங்களது நாட்டத்தை இனங்கண்டு அதனை நோக்கி பயணிக்கின்ற, அடைவுகளை எய்துகின்ற செயன்முறை மனிதகுலம் முழுவதற்கும் ஆண் பெண் வேறுபாடன்றி அமையப்பெற்ற ஓர் பொதுவான உளவியல் என்பதை புரிந்துகொள்வோம்.

மேலும் செயலாக்கம் தொடர்பான சுய நிர்ணயக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் (Self Determination Theory), தேடல், அடைவு மற்றும் சவால்களை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ளல் போன்ற செயன் முறைகள் மனித உளவியலின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதில் இன்றியமையாதன. சவால்களை எதிர் கொண்டு, தேடலின் மூலம் வளர்ச்சிப் படிகளைத் தாண்டிச் செல்லும்போது மனிதன் தன் அடிப்படை உளவியல் தேவைகளான சுயாட்சி, செயற்றிறன், மற்றும் தொடர்பாடல் போன்றவற்றில் திருப்தி கொள்கிறான். இத்தேவை இயற்கையானது. இதனை அடைவதற்கான முனைப்பு மனித உளவியல் மற்றும் உயிரியல் சார்ந்த கட்டமைப்பு, பால் வேறுபாடன்றி இதனைச் சுகிக்கும் சுதந்திரம் மனிதராகப் பிறந்த யார்க்கும் பொதுவே!

இப்படியிருக்க, இவையத்தனையையும் தடையின்றி அனுபவிக்கின்ற உரிமையை ஆண்களுக்கு மட்டும் தங்கத் தாம்பாளத்தில் வைத்து பரிமாறுகிற சமூக அமைப்பு, பெண்களது உளவியல் தேவைகளை மட்டும் ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள் மட்டுப்படுத்தி வைத்திருப்பது நியாயமற்றது. இந்த சமநிலையில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வை நிவர்த்தி செய்து அக்குறுகிய வட்டத்திலிருந்து பெண்ணை விடுவிக்கின்ற செயன்முறையையே பெண் விடுதலை என்றும், அதன் வெளிப்பாட்டையே பெண் விடுதலைக் கருத்தியல் என்றும் கொள்ளல் தகும்.

இலக்கியங்கள் என்றாலே அவற்றில் பெண்களின் இருப்பு பற்றி கேள்வியில்லை என்ற நிலையிலும்கூட, அவ்விலக்கியங்களில் பெண்களின் வகிபாகம் என்ன என்பதும் அது கொண்டுவருகின்ற செய்தி என்ன என்கின்ற கேள்வியும் காலாகாலமாக எம்மைப் பின்தொடர்ந்தவண்ணமே இருக்கின்றது. மேலே ஆராயப்பட்ட பெண் விடுதலை குறித்த கருத்தியலின் அடிப்படையில் இலக்கியங்கள், குறிப்பாக ஈழத்து

இலக்கியங்கள் தமது வெளிப்பாடுகளைப் பதிவு செய்திருக்கின்றனவா என்று கேட்டால், விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒரு சில பதிவுகளைத் தவிர பெரும்பாலும் இல்லை என்றே சொல்லவேண்டும்.

தனது வீட்டை விட்டு வெளியே சென்று சாதனை படைக்கின்ற பெண்கள்தான் விடுதலைப் பெண்கள் என்ற குறுகிய அர்த்தப்படுத்தலுக்குள் இது மட்டுப்படாது. மாறாக அம்முடிவை எடுக்கின்ற வல்லமையும் சுதந்திரமும் அப்பெண்ணைச் சார்ந்தே இருத்தல் வேண்டும் என்பதே அதன் இரத்தினச் சுருக்கம். ஆகவே, இலக்கியத்தில் இடம்பெறும் பெண்கள் வீட்டுக்குள் இருப்பினும்சரி, விண்வெளிக்குச் செல்பவர்களாய் இருப்பினும்சரி அவர்கள் தங்களது குடும்பம், கணவன், சுற்றம், உறவினர், மற்றும் அவர்கள் தொடர்பான தமது கடமைகள் தாண்டி, தத்தமது சுயத்தை நிர்ணயிக்கின்ற, தமது தேடல்களை நோக்கி வினைத்திறனுடன் செயற்படுகின்ற, புதுப்புது சவால்களை திடமாக எதிர்கொள்கின்ற தன்மை பொருந்தியவர்களாக, அதன் மூலம் உடல், உள ஆரோக்கியத்தை எய்தி, மகிழ்வும் நிம்மதியும் பொருந்திய வாழ்வியலை வசப்படுத்திக் கொள்கின்ற வர்களாக இருப்பார்களாயின், அவ்விலக்கியங்கள் பெண் விடுதலைக் கருத்தியலைத் திறம்படப் பேசுகின்ற இலக்கியங்களாகக் கொள்ளப்படலாம். அவ்வாறான பெண் விடுதலைக் கருத்தியலை வெளிப்படுத்தும் இலக்கியங்களைப் பிரசுரிக்கின்ற மாற்றத்தை

நோக்கி ஈழத்து இலக்கியங்கள் இன்னும் நெடுந்தூரம் பயணிக்கவேண்டி இருக்கின்றது.

உசாத்துணைகள்

- ஈழத்து தமிழ் கவிதைகளில் சாதியம், பெண்ணியம், தேசியம் – கலாநிதி மயில்வாகனம் இரகுநாதன் (2007)
- இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண்கள் – பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம், கல்வி அமைச்சு, யாழ்ப்பாணம் (2011)
- தமிழ் இலக்கியமும் பெண்களும் சில சவால்கள் – மெள. சித்ரலேகா (1991)
- தமிழ் தேசியமும் பெண் விடுதலையும் ஈழத் தமிழர் விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னிறுத்தி, ஓர் அவதானம் – கீற்று இணையதளம் (2010)
- *Uroborus: A Review of Jung's Thinking on the Nature of the Psyche and the Transformation of Libido* – Brock Hill (2015)
- *Building a science of motivated persons: Self-determination theory's empirical approach to human experience and the regulation of behaviour* – Ryan, R. M., Deci, E. L., Vansteenkiste, M., & Soenens, B. (2021)
- பாரதியின் பெண் விடுதலை – இலக்கியம் – கருத்து – காலம் – மெள.சித்ரலேகா (1996)
- ஈழத்து நவீன இலக்கிய உருவாக்கத்தில் பெண் ஆளுமைகள் (1900 – 1950) – கலாநிதி செ. யோகராசா (2019)
- ஈழத்துப் பெண் கவிஞர்களின் படைப்புக்களில் பால்நிலை வெளிப்பாடு: ஒரு நோக்கு – லர்னா அப்துல் ஹக் (2011) – திண்ணை
- இலக்கியமும் தற்கால பெண்ணியக் கோட்பாடுகளும் – வாசுகி குமாரசுவேல் (2020)

பரம்பரை தோட்டாக்கள்

தம்பா

“பெடியள்

போராளி,

காவல்தெய்வம்

மறவன்

வீடுதலை வீரன்

மாவீரன்.

மரித்தவனுக்கு

ஊருக்குள் பெருமைப்பேச்சு

தாழ்குடிக்கு மரியாதையுமேன்?”

ஊர்பெரிசு அப்பாவின்

அண்டம் கொள்ளா கோவத்தில்

தொடங்கிய கடிதம்

“பயம் வீடு

வீட்டைச்சுற்றி ஊரைச்சுற்றி

அதுகள் உயிர் கொடுத்து காவல் நிக்஑ும்.

கவனமெல்லாம்

படிப்பு, உழைப்பு, ஆங்கிலத்தில் இருக்க.

யுத்தம் முடிந்து

மண்ணை ஆள தலைமை ஏற்க

உன்போன்று பெருங்குடி வேண்டும்.”

கடிதத்தின் கரையோரம்

கரையான் கொறித்து கிடக்கும்.

கடற்கரைக் கிழவர்

வைத்தீஸ்வரன்

ஒற்றைக் குத்துவிளக்கின் ஐந்து நாக்குகளிலும் நீட்டிக் கொண்டிருக்கும் பஞ்சத் திரிகள் எண்ணையக் குடித்து நெருப்புச் சுடராய் வடிவெடுத்து நின்றது. அந்த ஐந்து சுடர்களிற்கும் மத்தியில் கோபுரம் போன்று நிற்கும் விளக்கின் சிரசு, அதன் உச்சியில் ஒரு செம்பருத்தி மலர். சற்றுக் கீளே சந்தனம் இட்டு அதன் மேல் ஒரு குங்குமத்திலகம். விளக்கிற்கருகில் ஒரு தலைவாழையிலை; அதன் தலைப்பு நுனியில் கொஞ்சம் கறுப்பெள்ளு, அதோடு ஒரு எலும்பிச்சம் பழம், துண்டு அரப்புக் கட்டி, ஒரு இஞ்சி நறுக்கு, இலையின் மறுகரையில் இரண்டு வெற்றிலை அதில் ஒருபாக்கு இரண்டு வாழைப்பழம்; பக்கத்தில் ஒரு பைநிறையக் குத்தரிசி. தாம்பாளம் ஒன்றில் கீரைப்பிடி, பாவற்காய், வாழைக்காய், புடலங்காய் என ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று பிரிவுகள். அத்துடன் கொஞ்சம் வெண்காயம், பச்சமிளகாய், கருவேப்பிலை உப்பு புளி மிளகாய்தூள் எனசமயலுக்கு வேண்டிய இத்தியாதி சாமான்கள். இவைகளுக் கெதிரில் மான்தேலாசனமிட்டு வடதிசை நோக்கி அமர்ந்திருக்கும் புரோகிதர். அவரெதிரில்; இலையின் மறுகரையில் முட்டுக்கால் குத்தி, இடதுகையை தரையில் ஊன்றி வலது கையால் அரிசியைக் கிள்ளி இலையில் வைக்கப் போகும் கிழவர்; அவர் மனதையும் மீறிய நடுக்கம் அவருடலுக்கு.

"பேரன் பீட்டன் முப்பாட்டன் பேரைச் சொல்லி அரிசிய வையும்..." என்று புரோகிதர் சொன்னதும். கிழவருக்கு நெஞ்சைப் பிரட்டி மூளையைப் பிழிந்து அதில் இருந்து வழியும் நீர் அவரது கண்களினூடாய் வெளியேறியது. புரோகிதர் வார்த்தைக்கு மறுவார்த்தை சொல்லத் தலைப்பட்டவருக்கு நாச்சுமல மறுத்தது. வார்த்தைகள் காலநிலைச் சீர்கேட்டில் பாதிப்புற்ற வானெலி அலைவரிசை போல் "என்னை...யா! பே...ர...ன் முப்...பா...ட்டனோ...? எனக்கு, கொள்...ளிய போட்.. டு அரி...சிய.. கிள்ளி வைக்க...இருந்..த... பிள்ளயும்... அவன்..ர...அவன்ர" அதற்கு மேல் கிழவரால் மூச்சுப்பிடுத்து வார்த்தையை வெளியிட முடியாமல் வீரிட்டு அழத்தெடங்கிவிட்டார்.

"அழாதயண.., அழாதயண..., அதுவுமாபாத்து அரிசிசுடுக்கேக்க...!" என்று ஒருவர் வந்து அவரைப்பிடித்து எழுப்பிக் கெண்டுபோய் நாற்காலியொன்றில்

உட்காரவைத்தார். பெண்ணொருத்தி விசிறி கொண்டு வந்து விசிக்கிவிட்டாள். இருப்பில் கட்டியிருந்த சால்வையை இழுத்து கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டார். குளிக்க குளிக்க படியும் அழுக்குப் போல; இடையறாது பெருகும் கண்ணீரைத் துடைத்தாலும், துடைக்கமுடியா வடுப்போன்று அந்த வருடம் சூழ்ந்து வந்து அவர் கண்ணுக்குள் நின்றுகொண்டிருக்கும்.

அப்போது தானை பூத்திருந்த காலம். அதன் வாடை குறைந்தது இரண்டு மைலுக்கப்பால் போகும். நேரகாலம் இல்லாமல் வங்கக் கடலின் காற்று அம்மரங்களில் மேதி ஒலி யெழுப்பும் அல்லது திடல்களாகக் கிடக்கும் வெள்ளை மணல்களை வாரிக்கொண்டு போய் இன்னோரிடத்தில் கும்பியாக்கும். அக்கும்பிகளில் ராவணன் மீசை முள்ளு கொடி கொடியாக படர்ந்திடும். கிழவரின் மகன் பாயைவிரித்து கட்டுமரத்தை எடுத்துக் கொண்டு தூண்டிலுக்குப் போனான். தாளந்தோப்புக்கு மத்தியிலே உள்ள கொட்டிலுக்குப் புறத்தேயுள்ள மணல்கும்பியில் அவரது மூன்றாவதுப் பேரன் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். கிழவர் கொட்டிலின் ஒரு மூலையில் புகையிலைச் சுருட்டை சுவைத்துக் கொண்டு அதன் களிப்பில் தன்னை மறைந்தவராக கிழிந்து போன வலைகளுக்கு மும்மரமாக பொத்தல்கள் போட்டுக் கெண்டிருந்தார்.

"பெடி நிக்கட்டுமண... நானுந்த திரவி கடைக்கு ஒருக்கா போட்டுவாறன்." இது அவரின் மருமகள்.

கடலோ வழமைக்கு மாறாக கரையில் இருந்து பின்வாங்கி அமைதிகாத்துக் கொண்டிருந்தது. அது கிழவருக்கு என்றும் காணக்கிடைக்கா அதிசயமாய் பட்டது. காற்றையும் வானத்தையும் வைத்துக் கொண்டு கடலைப்பற்றி குறிசொல்லும் அனுபவஸ்தரை அன்று அது கிறங்கடித்திருந்தது. வார்த்தைகள் எதுவும் அவருக்குள் இருந்து புறப்படவில்லை; வேறுயாரையாவது கேட்கலாம் என்றாலும் "காலநிலை சொல்லும் மேதை, கடற்றொழிலைக் கரைத்துக் குடித்தவர்" என்று ஊருக்குள் எடுத்திருக்கும் பேருக்கு பாதிப்பு வந்துவிடக் கூடாது என்பதில் படுகவனமாக இருந்தார்.

வானசாஸ்த்திரத்தை முறைப்படி கற்றுக்

கொண்ட 'நாஸா' விஞ்ஞானியாக அவர் இல்லா விட்டாலும்கூட எழுபத்தைந்து வயதிற்குட்பட்ட கடற்றொழில் அனுபவத்தின் அறிவைக் கொண்டு தனது தொழிலுக்கான கடற்பஞ்சாங்கத்தை தானே வகுத்து வைத்துக் கொண்டார். எந்த வெள்ளியில் என்ன மீன்கள் படும்; எத்திசையில் நீரோட்டம் என்றால் எவ்வளவு மீன்கள் வரும். கொண்டலுக்கு கடல் எப்படி இருக்கும், கச்சானுக்கு அலை எத்தனை அடி உயரும், எப்ப வலைபடுப்பதற்கான நேரம்... என்று ஏகப்பட்ட விசயங்கள் அவரது கடற் பஞ்சாங்கத்தில் இருக்கும்.

மெல்லக் குளிர்காற்று வீச ஆரம்பித்தது. கொண்டலோ, வாதையோ காலம் தவறிவீசும் காற்றுக்கு அவர் பஞ்சாங்கத்தையும் மீறிய அறிவைத் தேடி அவரது மூளை கசங்கியது. சுற்றுமுற்றும் பார்த்தார். வழக்கத்தைவிட மனித நடமாட்டம் பெருகத் தொடங்கியிருந்தது. கிழவரைப் போலவே அவர்களுக்கும் மூளை கசங்கியிருக்க வேண்டும். அவர்கள் கூடிக்கதைத்தொரு தீர்மானத்திற்கு வரும் முன்னர், சற்றுத் தொலைவில் ஒரு பெரும் அலை உயர்ந்தது. பார்ப்போர் கண்ணிற்கு பனைமரத்தையும் முழுசாக விழுங்கிவிடக்கூடிய தோற்றம். உயரம் பாயும் வீரன் பின்னோக்கிச் சென்று விட்டு முன்னோக்கி வேகமாய் வரும் யுக்தியை அது கையாண்டு முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது.

இப்போது கிழவரின் இயைபாக்கம் முழுவதுமாய் காலிற் தொழிற்பாடாகிக் கொண்டிருந்தது. பாதங்கள் பாசத்தில் கட்டுண்டு பேரக்குழந்தையைத் தேடியது; சஞ்சலம் எதுவுமற்று மணல் மேட்டில் சந்தோஷமாக விளையாடும் சிறுவன் ஊரின் சங்கடத்தில் பங்கெடுக்கும் மனதையடையாததால் தனது காரியத்தில் மும்மரமாக இருந்தான்.

கிழவர் சன்னதம் கொண்ட சாமி வந்திறங்கி வாலிப முறுக்கேறினாற் போன்ற பலம்பெற்று சிறுவனைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடினார். அது உயிரைக் காக்கும் உச்சக்கட்டத்தின் ஓட்டம். அவரது கால்களின் வேகத்திற்கு மணல்த்தரை ஒரு பெரும் சவாலாக இருந்தது. இவ்வளவிற்கும் அந்த மணல்தரைதான் அவர் பிறந்தநாள் முதற் கொண்டு உருண்டு பிரண்டு வளர்ந்து நடைபயின்ற

பூமி. அந்தக் கடலும் கரையும்தான் அவருக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுத்த பள்ளிக்கூடம்; அவரது பரம்பரைக்கும் அந்தக்கடல்தான் அன்னம் போட்ட அமுதசுரபி. ஊரே அதை நம்பித்தான் உயிர்வாழ, இன்றோ அது பொய்ப்பதாய் கரை தாண்டித் துரத்த; துரத்தும் கடலுக்குத் துணையாக கரைகளும் தம்மை விரித்துக் கொண்டு போனது.

ஓடும் கால்களிற் குத் தெரிந்தது தூரம் சுருங்குவதாக இல்லை என்று. ஆசையின் வேகத்தில், அறிவின் வேகத்தில், மனதின் வேகத்தில் என்று கால்கள் பலம் கொண்டு ஓடின. ஆயினும் அலையின் வேகத்திற்கு அவையெல்லாம் ஆமை வேகம் என்பதாய் கிழவருக்கு மேலாக அலைபாய்ந்து முன்சென்றது. அதன்பின் அவர் ஓடவில்லை; பூமியோடும் வானத்தோடும் கடலோடும் இருந்த உறவு அறுபட்ட நிலை. எந்த உலகில் எந்த உருவில் எப்படிச் சஞ்சரிக்கிறார் என்பதுவும் அவருக்குத் தெரியாது.

கால்கள் அசைந்து ஓடத்துடித்தன. கைகள் வலுக்கொண்டு குழந்தையை இறுக்கி அணைத்தன. எடுத்து வைத்திருந்த குழந்தை நழுவிக்கொண்டதை உணர்ந்தாற் போன்று திடுக்குற்று விழித்தார். மருத்துவமனையின்

சிகிச்சைப் பிரிவில் மருத்துவர்களைத் தவிர ஏனையோருக்கு, நாட்கள்கடந்து பிணம் ஒன்று கண்விழித்திருப்பதாகப் பட்டது. பத்திரிகைகளிலும் முன்பக்கச் செய்தியை அப்படித்தான் அச்சேற்றியிருந்தார்கள்.

கண்களைச் சுழற்றி சுற்றுமுற்றும் பார்த்தார். தெரிந்த முகங்கள் என்று எவருமவருக்குப் பிடிபடவில்லை. அவரைப்போலவே அசையும் உடல்கள் அசையாவுடல்களென அப்போதே பிடித்து வந்த மீன்களைப் போல எங்கும் பரப்பிக்கிடந்தன.

மெல்லமெல்ல மூளையைத்திறந்து ஞாபகத்தை விரித்துப் பார்த்தார்...

தூண்டிலுக்குப் போன மகன்....?

கடைக்குப் போன மருமகள்....?

மணல்கும்பியில் விளையாடும் பேரன்...?

"ஐயோ என்ற தாயே! என்னமட்டுமேன் விட்டுவைச்சனி....." என்றவரின் கண்களில் மடைதிறந்தது.

பொலுபொலுவெனப் பெருகும் கண்ணீரை மட்டும் கிழவருக்குச் சொந்தமாக்கிவிட்டு; உறவுகள் உடமைகளோடு கடல்நீர் சென்றது.

கடிவாளம் பூட்டிய குதிரையில்

கடிவாளமற்ற மனிதன் சவாரி செய்கிறான்.

கடிவாளத்தின் கயிற்றை கரத்தில் பற்றி குதிரையைத் தன் கரங்களுக்குள் கட்டுப்படுத்துகிறான்

கடிவாளமற்ற தன்னை கட்டுப்படுத்தாத மனிதன்.

கடிவாளத்தினால் கட்டுப்படுத்தாது வீடினும்

குதிரை கட்டாயம் கட்டுப்பாடானதாகும்.

குதிரையின் மீதேறி கண்டங்கள், கடல்கள், காணகங்கள் கடக்கிறான் கட்டுப்பாடற்றவன்.

குதிரையும் களைத்து கவலையில் கால்கள் கடுக்க தன் மீதிருக்கும் காவலனுக்கு கடமை செய்கிறது.

ஏனெனில் அதற்கு தெரியும் அவனது ஆயுள் எப்போதோ முடியும் என்று.

அதனால் ஆகவே இயலாமல் ஈகையுடன் உணர்வின் ஊசலாடும்

மனதுடன் எடுத்தெறிந்து ஏதோ ஐயத்துடன் ஒன்றி ஓடிச் செல்கிறது

கடிவாளத்தை கௌவிக் கொண்டு.

கடிவாளம்

ச. அருணன்

அறிமுகம்

சோவியத் விண்வெளித் திட்டம் வரலாற்றில் மிக அற்புதமான அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்ப செயற்றிட்டங்களில் ஒன்றாக உள்ளது. இது விண்வெளி ஆய்வில் பல முதன்மையான சாதனைகளுக்கு முன்னோடியாக இருந்தது. இதுவே. நவீன விண்வெளி பயணத்திற்கான அடித்தளத்தை அமைத்தது. இத்திட்டத்தின் சாதனைகள் சோவியத் யூனியனுக்கு ஒரு வெற்றி மட்டுமல்ல, புவிசார் அரசியல் எல்லைகளைத் தாண்டிய உறுதிப்பாடு, புதுமை மற்றும் மனித குலத்தின் தளராத நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் சான்றாகவும் இருந்தது.

இந்த திட்டத்தில் பெண்களின் முதன்மையான பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இது அக்காலப்பகுதியில் உலகெங்கும் நிலவிய ஆண்மையச் சிந்தனைக்கும் அதன்பாற்பட்ட சமூக நெறிமுறைகளுக்கு சவால் விடுவதாய் அமைந்தது. இன்று STEM துறைகள் என்றழைக்கப்படும் அறிவியல், தொழில்நுட்பம், பொறியியல், கணிதம் ஆகிய துறைகளில் பாலின சமத்துவத்திற்கு வழி வகுத்த முதன்மையான திட்டமாகவும் அமைந்தது. மேற்கத்திய நாடுகள், கெடுபிடிப்போரின் போது சோவியத் யூனியனுடன் போட்டியிட்ட போது, முழு மனித இனத்திற்குமான அவற்றின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொண்டு, சோவியத் யூனியனின் விண்வெளி நிகழ்ச்சித் திட்டம் நாடத்திய சாதனைகளை அங்கீகரிக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டன. இதை மேற்குலக நாடுகளின் உள்ளார்ந்த அறிக்கைகள் கோட்டுக் காட்டுகின்றன.

சோவியத் விண்வெளித் திட்டம், சோவியத் யூனியனின் அரசாங்கத்தின் தலைமையின் கீழ் மற்றும் சோவியத் விண்வெளி நிறுவனத்தின் பொறியாளர்கள் மற்றும் விஞ்ஞானிகளின் முக்கிய பங்களிப்புகளுடன் உலகிலேயே முதல் முதலாக அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இது அறிவியல் ரீதியாக சோவியத் யூனியனின் முதன்மையான நிலையை உலகுக்குக் காட்டியது.

சாதனைகள்

அக்டோபர் 4, 1957 அன்று ஸ்புட்னிக் 1 ஐ விண்ணில் செலுத்திய போது சோவியத் யூனியன் விண்வெளி ஆராய்ச்சியில் முதல் குறிப்பிடத்தக்க படையை எடுத்தது. பூமியைச் சுற்றி வந்த முதல் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட பொருள் இதுவாகும். 83.6 கிலோ எடையுள்ள, செயற்கைக்கோள் ஒப்பீட்டளவில் எளிமையானது. இது பூமியிலிருந்து கண்டறியக்கூடிய ரேடியோ துடிப்புகளை அனுப்பியது. ஆனால் அதன் முக்கியத்துவம் ஆழமானது. ஸ்புட்னிக் 1 இன் வெற்றிகரமான ஏவுதல் விண்வெளி யுகத்தின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது மற்றும் சோவியத் யூனியனுக்கும் அமெரிக்காவிற்கும் இடையிலான விண்வெளிப் போட்டியைத் தூண்டியது. இந்த நிகழ்வு மனித வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையான தருணத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. மனிதர்கள் பொருட்களை விண்வெளியில் வைத்து அவற்றுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியும் என்பதை இது நிரூபிக்கிறது. ஸ்புட்னிக் 1 இன் வெளியீடு சோவியத்

சோவியத் ஒன்றியத்தின் முடிவின் 30 ஆண்டுகள் - 6

சோவியத் விண்வெளி
திட்டம்: முன்னோடிகள்,
வண்கள், சாதனைகள்

தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

சோவியத் ஒன்றியம் உத்தியோக
பூர்வமாகக் கலைக்கப்பட்டு முப்பது
ஆண்டுகள் நிறைவடைந்துள்ளன.
1917ம் ரஷ்யப் புரட்சியோடு
உருப்பெற்ற சோவியத் ஒன்றியம்
1991 வரையான 74 ஆண்டுகள்
நிலைத்தது. மனிதகுல வரலாற்றில்
சில முக்கியமான அறிவியல்
பங்களிப்புகளை சோவியத் ஒன்றியம்
வழங்கியுள்ளது. விண்வெளிப்
பயணங்கள், விண்வெளி ஆய்வுகள்
ஆகியவற்றின் முன்னோடி
சோவியத் ஒன்றியமாகும். ஒரு
ஆய்வுத்துறையாக விண்வெளியை
உருவாக்கியத்தில் சோவியத்
ஒன்றியத்தின் வகிபாகத்தையும்
அதில் பெண்களின் பங்களிப்பையும்
நோக்கும் இத்தொடரின் ஆராவது
கட்டுரை.

விஞ்ஞான வல்லமைக்கு உலகளாவிய அங்கீகாரத்திற்கு வழிவகுத்தது மற்றும் உலகம் முழுவதும் தொழில்நுட்ப மற்றும் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளைத் தூண்டியது.

ஸ்புட்னிக் 1 இன் வெற்றியைத் தொடர்ந்து, சோவியத் யூனியன் நவம்பர் 3, 1957 இல் ஸ்புட்னிக் 2 ஐ ஏவியது, இது மாஸ்கோவிலிருந்து லைக்கா என்ற நாயைக் கொண்டு சென்றது. லைக்கா இந்தப் பயணத்தின் முடிவில் உயிர் பிழைக்காத போதும், இந்த சோதனையானது விண்வெளி ஆய்வில் இன்றியமையாத படியாக இருந்தது. ஒரு உயிரினம் விண்வெளியில் வாழ முடியும் என்பதை இது நிரூபித்தது. இதுவே மனித விண்வெளி பயணத்திற்கான அடித்தளத்தை அமைத்தது. விண்வெளிக்கு விலங்குகளை அனுப்பும் நெறிமுறைகள் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட்டாலும், எதிர்கால மனிதப் பணிகளுக்குத் தேவையான எல்லைகளைத் தள்ளவும் சோதனைகளை நடத்தவும் சோவியத் ஒன்றியத்தின் தயார்நிலையை வெளிப்படுத்தும் மற்றொரு மைல்கல்லாக இந்தப் பணி அமைந்தது.

1961 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 12 ஆம் தேதி சோவியத் விண்வெளித் திட்டத்தின் மிகவும் பிரபலமான சாதனையாக யூரி ககாரின் வோஸ்டாக் 1 இல் பூமியைச் சுற்றி வந்த முதல் மனிதரானார். அவரது வரலாற்று விமானம் 108 நிமிடங்கள் நீடித்தது, அதன் போது அவர் கிரகத்தை ஒருமுறை சுற்றிவிட்டு பாதுகாப்பாக பூமிக்குத் திரும்பினார். ககாரின் ஒரு சர்வதேச ஹீரோவாகவும் சோவியத் தொழில்நுட்ப மற்றும் விஞ்ஞான மேன்மையின் அடையாளமாகவும் ஆனார். வோஸ்டாக் 1 இன் பணி ஒரு தொழில்நுட்ப அற்புதம் என இன்றளவும் போற்றப்படுகிறது. சோவியத் யூனியன் விண்வெளியில் மனித உயிர்களை ஆதரிப்பது மட்டுமல்லாமல், பூமியின் வளிமண்டலத்தில் பாதுகாப்பாக மீண்டும் நுழையும் திறன் கொண்ட ஒரு விண் கலத்தை வடிவமைக்கும் திறனை வெளிப்படுத்தியது. ககாரின் சாதனை உலகளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது, மேற்கு நாடுகளில் கூட, அவரது துணிச்சலும் இப்பணியின் வெற்றியும் வெகுவாகப் பாராட்டப்பட்டன.

சோவியத் யூனியனும் சந்திர ஆய்வில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் கண்டது. 1959 ஆம் ஆண்டில், லூனா 2 விண்கலம், அதன் மேற்பரப்பில் விழுந்து நொறுங்கியபோது, சந்திரனை அடைந்த முதல் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட பொருள் ஆனது. இதைத் தொடர்ந்து லூனா 3, சந்திரனின் தொலைதூரப் பக்கத்தின் முதல் படங்களை எடுத்தது. லூனா திட்டம் 1970களில் தொடர்ந்தது, ரோபோட் லேண்டர்கள் மண் மாதிரிகளை பூமிக்கு திருப்பி அனுப்பியது. சந்திர

மண்ணின் மாதிரியை தானாகவே பிரித்தெடுத்து பூமிக்கு 1970 இல் லூனா 16 கொண்டு வந்த முதல் ரோபோ மேலும் சோவியத் யூனியனின் நற்பெயரை விண்வெளி ஆராய்ச்சியில் மேலும் மேம்படுத்தியது.

சோவியத் விண்வெளித் திட்டம் 1966 இல் லுனோகோட் திட்டத்துடன் முதல் விண்வெளி ரோவர் வரிசைப்படுத்தலையும் அடைந்தது. சோவியத் திட்டம் வெள்ளி மற்றும் செவ்வாய்க்கு முதல் கிரகங்களுக்கு இடையேயான ஆய்வுகளை வழிநடத்துவதற்கும் பொறுப்பாக இருந்தது. 1960 மற்றும் 1970 களில் இந்த கிரகங்களில் வெற்றிகரமான மென்மையான தரையிறக்கங்களைச் செய்தது. சோவியத் யூனியனின் விண்வெளித் திட்டம் தனது முதல் விண்வெளி நிலையமான சல்யூட் 1 ஐ 1971 இல் பூமியின் கீழ் சுற்றுப்பாதையில் சேர்த்தது. 1986 இல் முதல் மட்டு விண்வெளி நிலையமான மிர்யை நிறுவியதும் சோவியத் யூனியனே. அதன் இண்டர்கோஸ்மோஸ் திட்டமானது, அமெரிக்கா அல்லது சோவியத் யூனியனைத் தவிர்த்த வேறு ஒரு நாட்டின் குடிமகனை முதன்முதலில் விண்வெளிக்கு அனுப்புவதற்கும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பெண்களின் பங்களிப்பு

சோவியத் விண்வெளித் திட்டத்தின் மிக முக்கியமான அம்சங்களில் ஒன்று விண்வெளி ஆய்வில் பெண்களைச் சேர்த்ததும் அவர்களின் முதன்மையான பங்களிப்புகளுமாகும். ஜூன் 16, 1963 இல், வாலண்டினா தெரேஷ்கோவா வோஸ்டாக் 6 இல் விண்வெளிக்குச் சென்ற முதல் பெண்மணி என்ற வரலாற்றைப் படைத்தார். மூன்று நாள் பயணத்தின் போது அவர் பூமியை 48 முறை சுற்றினார். தெரேஷ்கோவாவின் சாதனை சோவியத் யூனியனுக்கு மட்டுமின்றி உலகெங்கிலும் உள்ள பெண்களுக்கும் திருப்புமுனையாக அமைந்தது. உலகின் பல பகுதிகளில் பாலினப் பாத்திரங்கள் கடுமையாக வரையறுக்கப்பட்ட நேரத்தில், அவரது பணி இந்த விதிமுறைகளை சவால் செய்தது. பாரம்பரியமாக ஆண்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் துறைகளில் பெண்கள் சிறந்து விளங்க முடியும் என்பதையும் வாலண்டினா தெரேஷ்கோவா நிரூபித்தார்.

சோவியத் யூனியனின் விண்வெளித் திட்டத்தில் பெண்களை ஈடுபடுத்துவதற்கான விருப்பம் பாலின சமத்துவத்திற்கான அதன் உத்தியோகபூர்வ அர்ப்பணிப்பின் பிரதிபலிப்பாகவும், கெடுபிடிப்போரின் போது உலகிற்கு அதன் மேன்மையை நிரூபிக்கும் விருப்பமாகவும் இருந்தது. சோவியத் சமூகம் அறிவியல் மற்றும் பொறியியலில் பெண்களின் பங்கேற்பை

ஊக்குவித்தது. வாலண்டினா தெரேஷ்கோவாவிற்கு அப்பால், சோவியத் விண்வெளி திட்டத்தில் பல பெண்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.

ஸ்வெட்லானா சவிட்ஸ்காயா தெரேஷ்கோவாவுக்குப் பிறகு விண்வெளிக்குச் சென்ற இரண்டாவது பெண்மணி ஆனார். ஆனால் அவர் ஜூலை 25, 1984 அன்று விண்வெளியில் நடந்த முதல் பெண்மணி என்ற வரலாற்றைப் படைத்தார். சல்யூட் 7 இல் தனது பயணத்தின் போது, அவர் விண்கலத்திற்கு வெளியே மூன்று மணி நேரத்திற்கும் மேலாக சோதனைகளை மேற்கொண்டார். சவிட்ஸ்காயாவின் விண்வெளிப் பயணம் ஒரு முக்கியமான தருணம், விண்வெளி ஆய்வின் எதிர்காலத்திற்கு இன்றியமையாததாக இருந்த புறவெண்கலச் செயல்பாட்டிற்கான (extravehicular activity)) உடல் மற்றும் தொழில்நுட்ப சவால்களை பெண்கள் கையாள முடியும் என்பதைக் காட்டியது.

விண்வெளி வீரர்களைத் தவிர, பல பெண்கள் சோவியத் விண்வெளித் திட்டத்தின் திரைக்குப் பின்னால் விஞ்ஞானிகள், பொறியியலாளர்கள் மற்றும் வடிவமைப்பாளர்களாக பணியாற்றினர். விண்கலங்களின் உட்புறங்களை வடிவமைத்தவர்களில் நடாலியா கொரோலேவா (இவரது கணவரான செர்ஜி கொரோலேவா சோவியத் விண்வெளித் திட்டத்தின்

தலைமை வடிவமைப்பாளர்), கலினா பாலாஷோவா போன்ற பல பெண்கள் விண்வெளிப் பயணங்களின் வெற்றிக்கு ஒருங்கிணைந்தவர்கள். விண்வெளிப் பயணத்தின் ஆராய்ச்சி, திட்டமிடல் மற்றும் செயல்பாட்டு அம்சங்களில் பெண்கள் கணிசமான பங்களிப்பை வழங்கினர். இதன் மூலம் நீண்ட காலமாக ஆண் ஆதிக்கத்தில் இருந்த தடைகளை உடைத்தனர்.

நிறைமுகம்

சோவியத் யூனியனால் எவ்வாறு விண்வெளியில் முன்னோடியான சாதனைகளைப் படைக்க முடிந்தது. பெண்களின் விளைத்திறனான பங்களிப்பைச் சாத்தியமாக்கியது எது. சோவியத்தின் ஆட்சிக் கட்டமைப்பும் பொதுக் கொள்கையும் எவ்வாறு இது இரண்டையும் நடைமுறைப்படுத்தியது. இக்கேள்விகளுக்கான பதிலைத் தேடுவதற்கு சோவியத் விண்வெளி நிகழ்ச்சித் திட்டம் உருவான வரலாற்றை நோக்க வேண்டும். அத்தோடு ரஷ்யப் புரட்சியைத் தொடர்ந்த அறிவியல் மீதான கவனம், சோவியத் ஆட்சியாளர்களின் விண்வெளி ஆய்வுகள் மீதான விருப்பம், ஸ்டாலினின் தனிப்பட்ட அக்கறை என்பன முக்கியமானவை. அவற்றை அடுத்த கட்டுரையில் பார்க்கலாம்.

காதலும் கண்ணீரும்

நான் உன்னை

விரும்புகின்றேன்...!

நானும் அப்படித்தான்

நான் கணக்கியல்

டிப்ளோமா தானே படித்தவன்...!

அதற்கென்ன

B.A யும் Diploma வும்

எங்களில் சங்கமம் ஆகட்டுமே...!

நான் சுத்தமான சைவன்

நான் உண்மையான

கிறிஸ்தவம்

எனது பாட்டன் ஒரு சைவன்

என்று தெரிந்து வைத்திருக்கிறேன்

பாடத் தெரியுமா...?

ஆம் கிறிஸ்தவ சங்கீதம்

தேவாரம் தெரியுமா...?

நான் சைவப் பாடசாலையிலும்

படித்தவன்

எனது சமயத்திற்கு வருவாயா?

நிச்சயமாக...!

நான் சமஸ்கிருதம்

படிச்சவன்

உன்னைத் தொடலாமா...?

ஏன் அவசரம்...?

தூக்கிச் செல்வேன்...!

உண்மையாகவா...!

இல்லை; திருமணம் செய்வோமா...?

இல்லை...

உங்கள் எனது சகோதரர்கள்

கொண்டு விடுவார்களாம்...

எதற்காக...

நீங்கள் வேறு சாதி

நாங்கள் வேறு சாதியாம்

அப்ப முடிவென்ன...?

நீங்கள் சாகக் கூடாது...!

காலம் பூராவும் நான்

உங்களுக்காகவே

வாழ்வேன்...!

(அவள் அழுது கண்ணீர்

வடிக்கின்றாள்)

ஆவூரான் ச. சின்னராஜன்

ஏகாதிபத்தியம், தேசியம், சோஷலிஸம்

ஒரு சிந்தனைக் கிளறல்

பி. முத்துலிங்கம்

19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலேயே இங்கிலாந்து, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகள் முதலாளித்துவத்தின் உச்சக் கட்ட வளர்ச்சியை அடைந்துவிட்டன. 18ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியை அடுத்து தமது முதலாளித்துவ நலனிற்காக ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளை தமது ஆளுகைக்குள் கொண்டுவரத் தொடங்கிவிட்டன. "முதலாளித்துவத்தின் உச்சக்கட்ட நிலையே ஏகாதிபத்தியம்" என லெனின் வரையறுக்கின்றார். இந்த ஏகாதிபத்திய நாடுகள் உலகில் உள்ள நாடுகள் முழுமையாகவோ, பகுதியாகவோ தமது காலனித்துவத்தின் கீழ் கொண்டு வர போட்டியிட்டன. இந்தப் போட்டியின் விளைவே 1914 தொடக்கம் 1918 வரை நடைபெற்ற முதலாவது உலக மகா யுத்தமாகும். இந்த யுத்த காலத்திலேயே ஜார் மன்னனின் கொடுங்கோல் ஆட்சியிலிருந்த அரைமுறை முதலாளித்துவ நாடான ரஷ்யாவில் 1917 ஒக்டோபரில் தொழிலாளர் புரட்சி ஏற்பட்டு, பல்வேறு தேசிய இனங்கள் சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் ஒன்றாக்கப்பட்டு சோவியத் சோஷலிஸக் குடியரசுகளின் ஒன்றியம் லெனின் தலைமையில் உருவானது.

பொதுவுடைமையின் பிதாமகர்கள் எதிர்பார்த்தது போல் வளர்ச்சியடைந்த முதலாளித்துவ நாடுகளில் சோஷலிஸப் புரட்சி ஏற்படவில்லை. காரணம் ஏகாதிபத்திய நாடுகள் தமது திரட்டிய மூலதனத்தை காலனித்துவ நாடுகளில் பெருந்தோட்டங்கள், கைத்தொழில்கள் என்பவற்றில் முதலீடு செய்து தேறிய இலாபத்தையும் மூலப் பொருட்களையும் தம் நாடுகளுக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தார்கள். இதனால் ஏகாதிபத்திய நாடுகளில் செல்வம் பெருக, சமூக நலத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியொன்று ஏற்படுவதை தடுத்தார்கள். இந்நிலையிலேயே,

"உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று சேருங்கள்"

"ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களே ஒன்று சேருங்கள்"

என்ற கோஷம் முன் வைக்கப்பட்டது.

யப்பான், பிரான்சு, இங்கிலாந்து போன்ற ஏகாதிபத்தியங்களால் சுரண்டப்பட்ட சீன மக்கள் சன்யாட்சன் தலைமையில் ஜனநாயக விடுதலைக்காக போராடினார்கள். 1919இல் மா-ஓ-சே துவ் தலைமையில் உருவான சீன கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மக்கள் போராட்டத்தின்மூலம் 1949 ஒக்டோபர் 01 இல் மக்கள் சீனக் குடியரசை நிறுவினது. இந்த தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியையும், 1956இல் தொழிலாளர், விவசாயிகள் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தலைமையிலான ஆட்சி மூலம் சோஷலிஸ நிர்மாணப் பணிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. பொருளாதாரக் கட்டுமானங்கள் மாத்திரம் கருத்தியல் மாற்றங்களைக் கொண்டுவராது என்பதையுணர்ந்த மா-ஓ கருத்தியல் புரட்சிக்கு அறைகூவல் விடுத்தார். இதுவே 1966இல் கலாசாரப் புரட்சியாக வெடித்தது. இவை தொடர்பான அநுபவங்களைத் தலைவர் மா-ஓ குறிப்பிட்டிருந்த போது "தான் மாக்ரஸிஸத்தை 10%இனை நூல்களிலிருந்து கற்றதாகவும், மிகுதி 90%இனை நடைமுறை வாயிலாகவே கற்றதாகவும்" குறிப்பிடுகின்றார்.

இன்று சீனா சோஷலிஸ சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் ஊடாக உலகப் பொருளாதார நிலையில் உயர்ந்த இடத்தில் உள்ளதாகக் குறிப்பிடுகின்றார்கள். இவ்வாறே பிரான்சின் காலனித்துவத்திற்கு எதிராக வியட்நாமிய மக்கள் ஹோ-சி-மின் தலைமையில் போராடி வெற்றி கண்டார்கள். பின்னர் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக நீண்ட காலம் போராடி அதன் பிடியிலிருந்து தென் வியட்நாம் மீட்டு வியட்நாம் சோஷலிஸக்

குடியரசை ஹோ-சி-மின் தலைமையில் வியட் கொங் விடுதலைப்படை 1975இல் நிறுவியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறாக சீனா, வியட்நாம் போராட்டங்கள் வெற்றியடைய அன்றைய சோவியத் ஒன்றியத்தின் ஆதரவும், பங்களிப்பும் முக்கியமானவை. இந்திய தேசிய விடுதலைப் போராட்டமும் 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியிலிருந்து இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர் மகாத்மா காந்தி தலைமையில், சுபாஸ் சந்திரபோஸின் இந்திய தேசிய இராணுவம், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, பகவத்சிங் போன்ற தேசப்பற்றுள்ள வீரர்கள்; ரவீந்திரநாத் தாகூர், சுப்பிரமணிய பாரதியார் போன்ற தேசியக் கவிஞர்கள் என எல்லோரும் ஒன்றிணைந்து வெகுஜனங்களைத் திரட்டி பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராகப் போராடி 1947இல் சுதந்திரத்தைப் பெற்றார்கள். 1947இல் அமைந்த தேசிய முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தின் முதல் பிரதமர் பண்டிட் ஜவகர்லால் நேரு தலைமையில் அம்பேத்கர் அவர்களால் சுதந்திர இந்தியாவின் புதிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. இச் சட்டத்தின் பிரகாரம் 1950இல் இந்தியா குடியரசானதோடு; மதச் சார்பற்ற, மொழிவாரி மாநிலங்களின் கூட்டாட்சி நாடானது. இன்று உலகிலேயே அதிக சனத்தொகையைக் கொண்ட இந்தியக் குடியரசு மத்தியில் மக்களவை, மாநிலங்கள் அவை எனவும், மாநிலங்களில் சட்ட சபையையும் கொண்ட முதலாளித்துவப் பாராளுமன்ற முறைமையைக் கொண்ட நாடாகவுள்ளது.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரை அதன் முழுமையான சுதந்திரத்திற்காக 1919 இல் இலங்கை தேசிய காங்கிரா நிறுவப்பட்டது. பெரும்பான்மையின மேலாதிக்கத்தால் 1921இன் சேர். பொன். அருணாசலம் வெளியேறி தமிழ் லீக்கை உருவாக்கினார். 1924இல் உருவான யாழ்ப்பாண இளைஞர் சங்கம் பிரித்தானியரிடமிருந்து இலங்கையின் முழுமையான விடுதலையை வலியுறுத்தியது. 1935இல் உருவாகிய லங்கா சம சமாஜக் கட்சி இலங்கையின் தொழிலாளர் வர்க்கத்தை அணிதிரட்டி தேசிய விடுதலைக்காகப் போராடினார்கள். இதே காலப்பகுதியில் 1936களில் திரு S.W.R.D. பண்டாரநாயக்க சிங்கள மகா சபையை நிறுவினார்.

இவற்றைப் பார்க்கும்போது எல்லோரும் ஒன்றிணைந்து இலங்கையின் தேசிய விடுதலைக்காகப் போராடிய வரலாறு இல்லாமல் போய்விட்டது. 1947இல் பாராளுமன்றத் தேர்தல் வந்ததும் தேசிய காங்கிரஸ், சிங்கள மகாசபை எனப்பல சேர்ந்து ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை உருவாக்கினார்கள். அதுவே முதல் ஆளும் கட்சியாகவும், லங்கா சமசமாஜக் கட்சி முதல் எதிர்க்கட்சியாகவும் தெரிவாகின. சில வருடங்களில் சிங்கள தேசியவாதத்தின் குரலாக ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும், தமிழ்த் தேசிய வாதத்தின் குரலாக இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியும் வளர்ச்சி கண்டன. தொடர்ந்து எல்லோரும், தங்கள் வர்க்க நிலைப்பாடுகளுக்கு ஏற்ப, அதிகாரப் போட்டிக்காக இனவாதத்தை நிறுவனமயப்படுத்தினர். இதனால் நாடு பிளவுண்டு இனக்கலவரங்களும், உள் நாட்டு யுத்தமும் ஏற்பட்டது. அரசாங்கம் யுத்தச் செலவு, சமூக நலன்கள், நிவாரணங்கள் என்பவற்றிடம் மில்லியன், பில்லியனாக கடன் பெற்றது. இவற்றில் ஊழல், மோசடிகள் தாராளமாகவே இடம்பெற்றன. 2022 இல் கடனையே திருப்பிச் செலுத்தமுடியாத அளவுக்கு நாட்டின் பொருளாதாரம் வங்குரோத்தானது. இன்று நாடு வல்லரசுகளின் கடன் பொறிக்குள்ளும், சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கடன் மறுசீரமைப்பு நிபந்தனைகளுக்குள்ளும் சிக்கியிருக்கின்றது.

தென் ஆபிரிக்காவில் நடந்த தேர்தலில் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் பெரும்பான்மையை இழந்தது. இதற்கான காரணம் அந்நாட்டின் பொருளாதார வளங்களை பல் தேசியக் கம்பனிகளிடமேயுள்ளது. நாட்டின் செல்வங்களின் பயன் கறுப்பின சாதாரண மக்களைச் சென்றடையாமையினால் அங்கு வறுமை, வேலை வாய்ப்பின்மை அதிகரித்துள்ளது. அதுவே வாக்காளர்களின் அதிருப்திக்கு காரணமாகும். ஏனைய ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் தங்களின் வளங்களைச் சுரண்டும் மேற்கத்தைய நவதாராளவாதிகளுக்கு எதிராக மக்கள் கிளர்ச்சி செய்வதைக் காணலாம்.

1917இல் உருவான சோவியத் சோஷலிஸ்ட் குடியரசுகளின் ஒன்றியமே தேசிய முதலாளித்துவத்தை உடைத்து சர்வதேசியத்தை நோக்கிச் சென்றது. அதனாலேயே பின்னர் நடந்த சீனப் புரட்சி, வியட்நாம் விடுதலை, கொரியப் புரட்சி, கியூபப் புரட்சி மற்றும் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் என்பவற்றுக்கு சோவியத் ஒன்றியம் தனது பங்களிப்பை வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1864இல் லண்டனில் கார்ல்மார்க்ஸ் தலைமையில் நடந்த உலகத் தொழிலாளர் மாநாட்டில் முதலாம் சர்வதேசியம் உருவாக்கப்பட்டது. இரண்டாம் சர்வதேசியம் 1890களில் ஏங்கல்ஸ் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. மூன்றாம் சர்வ தேசியத்தை சோவியத் தலைவர் V.I. லெனின் உருவாக்கினார். இன்று சோசலிஸ சர்வதேசியம் மறைந்து முதலாளித்துவ தேசியமே அபிவிருத்தி அடைந்த, அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளில் மேலோங்கி வருவதைக் காணலாம். இதுவே இன்று நாடுகளுக்கு இடையேயான முரண்பாடுகளுக்கும், போர்களுக்கும் காரணமாகின்றது எனலாம்.

ஆதங்கம்

ந. பார்த்திபன்

நான் வோட்டில் இருக்கும் போதுதான் எனக்கு அழுகை அழுகையாக இருந்தது.

சுடலை ஞானம் போல ...

வோட்டிலும் ஞானம் பிறக்குமென்று ஏன் சொல்ல மறந்தனர்.

ஓ...முன்னோர்கள் நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம் என்று வாழ்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு சுடலை அவசியமான அளவுக்கு ஆஸ்பத்திரி அவசியமாகத் தெரியேல்லை. அதனாலே...

வோட்டில் இருக்கும்போது மூன்று நேரப் பார்வைக்கும் எனது கணவர் அல்லது மகன் யாராவது ஒருவர் வந்து பார்த்துவிட்டுப் போயிடுவர். ஆனால்... பக்கத்துக் கட்டில்களுள்ள ஆக்களுக்கு, அதுவும் சிங்கள ஆக்களுக்கு எத்தனை பேர் வந்து கட்டிலைச் சுற்றி நின்று...

மூன்று நேரமும் சாரை சாரையாக வந்த வண்ணம் இருக்குங்கள். ஒருநாள் கணவர் வந்த போது நான் அழுதுகொண்டிருக்க...

"ஏன்பா அழுகிறீங்க? கால் வேதனை தாங்காமல் இருக்கிறதோ?" என்று கேட்டார்.

"இல்லையப்பா... இந்தப் பக்கத்துக் கட்டில்களுக்கு எத்தனை பேர் வந்து போறாங்க, எங்களுக்குத்தான்..."

"சும்மா மனசைப் போட்டு அலட்டிக்கொள்ளாதேங்கோ. அதுக்கு ஆயிரம் காரணங்கள் இருக்கு"

"என்ன, நாங்க யாரையும் பார்த்திருந்தாத்தானே எங்களையும் பார்க்க...என்று சொல்லப் போறீங்களோ?"

"ஓ... நான் இதை யோசிக்கேல்லத்தான். ஆனா நான் சொல்ல வந்தது..."

"வேறையென்ன...?"

"ஒன்று எங்கட தமிழ் ஆக்கள் கவண்மென்ற ஹோஸ்பிற்றலுக்கு வாறதை விரும்புறேல்லை."

"ஆ...நீங்க இனி கிரந்தம் வாசிக்க தொடங்கிடுவீங்க..." நான் கோபத்துடன் சொல்கிறேன்.

"கிரந்தமில்லையப்பா... உண்மையைச் சொன்னா நீங்க கிரந்தம் என்கிறீங்க"

"பின்னை என்னப்பா...?" என்றேன்.

"உண்மை கிரந்தமாத்தான் தெரியும். நாங்க ஆயுர்வேதத்துக்குப் போறது, அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிக்குப் போறது எல்லாம் அநாகரிகம், பிறைவேற்றுக்குப் போறதுதான் நாகரிகம் என்று வளர்க்கப்பட்டு விட்டோம்.

"உண்மைதானே... பிறைவேற்றில கவனிக் கிற மாதிரி இங்கை பாக்கிறதில்லைத்தானே"

"ஆனா இரண்டிலும் ஒரே டொக்ரர்தானே? நீங்க பின்னேரம் போய்ச் சனலிங் சென்ரலில பாருங்கோ. ஒரே டொக்ரர் என்பதைத் தெரிந்து கொள்வீங்க."

"நீங்க சொல்லுறதிலும் கொஞ்ச உண்மை யிருக்கு" என்று நான் சொல்கிறேன்.

"என்ன கொஞ்ச உண்மையென்கிறீங்க... அதுதான் உண்மை.நாங்க பெரிய ஹோட்டல் சாப்பாடுதான் சிறந்தது. ஆடம்பரந்தான் கவரவ மென்று வளர்க்கப்பட்டு விட்டோம். பள்ளிக் கூடத்தை விட ரியுசனில படிப்பு நல்லம். இப்பிடி... எத்தனையோ."

"அப்ப பிறைவேற்றே கூடாது என்கிறீங்களோ"

"ஓரளவுக்கு நீங்க சொல்றது சரி... அதுவும்

எங்கட நாட்டுக்கு... காசுள்ளவன் மேலும்மேலும் காசைக் சேர்க்க வசதியாகுது."

"அவங்கள் ஹாடவேக் செய்யிறாங்க... சம்பாதிக்கிறாங்க... சோம்பேறிகள்தான்..." என்று கூறியபடி அவரைப் பார்க்கிறேன்.

கொடுப்புக்குள் சிரித்தபடி "சோம்பேறிகள் என்று சொல்லாதேங்கோ... வசதிபடைச்சவன் சுரண்டுவதற்குரிய பல காரணங்களில் இதுவும் ஒன்று."

"....."

என் மௌனம் தனக்கு வாய்ப்பாக அமைய... "அரசும் எல்லாத்தையும் தனியார் மயமாக்கி, ஒரு சிலர் உழைச்சு... வசதியில்லாதவை... முந்தி மூன்று நேரம் சாப்பிட்டதுகள் இப்ப இரண்டோ, ஒரு நேரம் சாப்பிடுற நிலைக்கு வந்தாச்சு. பட்டினிச்சாவு கனதூரத்திலில்லை. பட்ட கடன் கொடுக்கத்தொடங்கத்தானே எல்லாம் வெளிக்கும்."

"சரி, சரி... பாக்க வந்தவர்கள் போங்க,நேரம் முடிஞ்சுது" என்றபடி காவலாளி வருகிறான்.

"ஓண்டையும் யோசிக்காதேங்கோ, எங்களைப் பார்க்க கஷ்டப்பட்டபேர் எவ்வளவோ இருக்கினம்என்று கூறியபடி கணவர் போகிறார்.

பொி சிப்பு என்பது புத்தகத்தை படிப்பது அல்ல
 புத்தகத்தில் லயிக்கும் உன்னதமான கலை
 கலை என்றால் அது ஏற்றத்தாழ்வு காட்டும் வரம் அல்ல
 அனைவருக்கும் பொதுவான உன்னதம்
 உன்னதம் பெற்று உலகில் வாழ்ந்தவர்கள் வாழும்
 வரையில் வாசிப்பை வாய்ப்பாக்கியவர்கள்
 வாய்க்கும் நேரத்தை வாசிப்பிலேயே செலவிட்டார்கள்
 செலவு என்பது வாசிப்பிற்கும் உண்டு
 வாசிப்பதற்கு எல்லை இல்லை
 இல்லாத எல்லைகளையும் வாசிப்பினால் அடைய இயலும்
 இயலாத வேதனைகளையும் சாதனைகளாக்க முடியும்
 முடியுமானவரை வாசித்து எழுதலாம் - ஆகவே
 எழுத்தாளர்களை விட வாசகனே மேன்மையானவன் - ஆகவே
 மேன்மையான வாசிப்பை நேசி - ஆனால்
 நேசிப்பு மட்டும் அல்ல வாசிப்பு
 வாசிப்பில் வசிப்பதே வாசிப்பு

வாசிப்பு

ச. அருணன்

விரியும் உணர்வுகள்

தணிகையன்

அதிகாலைப் பனியில் வீட்டுக்கு வெளியே அவர்கள் சேகரித்து வைத்த விறகுகள் யாவும் நனைந்து ஈரலிப்பாகி இருந்தன. முற்றாக நரைத்த தலைமுடி அவளது முதிர்ச்சியின் அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தி நிற்க, காலை உணவுக்கான தோசை அடுப்பைப் பற்ற வைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தாள் விசாலாட்சி. பனிநீரால் இளகிய விறகில் நெருப்பை வைத்து ஊதி ஊதி பற்றவைக்கும் அந்த முயற்சியை விடாது தொடர்ந்ததால், இருதய நோயாளியான அவள் இருமி இருமி நன்றாகக் களைப்படைந்திருந்தாள். ஆற்றாமையால் சோர்வடைந்த மனநிலையிலும் ஒரு கடதாசித் துண்டு கிடைத்தால் இலகுவாக அடுப்பை பற்றவைக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன், இருக்கையில் அமர்ந்தபடி வீட்டின் கதவுப்புறத்தை நோக்கி திரும்பினாள்.

"பிள்ளை... வேதாக்குட்டி... வேதா... ஒருக்கா ஓடிவா அம்மா.."

தீப்பிடித்தும் சுடர்விட்டு எரியாமல் புகைந்து கொண்டிருந்த அந்த அடுப்பில் இருந்து எழுந்த புகைமண்டலம் எங்கும் பரவி அவளது கண்களையும் எரியவைத்தது. புகையின் எரிவால் கூசிய கண்களை பாதிவரை மூடியபடி அவளது பேரக்குழந்தையை உதவிக்காக உரத்த குரலில் அழைத்தாள். பதில் எதுவும் வராத ஏமாற்றத்தால் அவளது முகத்தில் சற்று மாறுதல்

ஏற்பட்ட போதும் முன்புபோல கோபமோ வெறுப்போ இல்லாத ஒரு நிதானமான மனநிலை அவளிடம் வெளிப்பட்டு இருந்தது.

"அதுகளுக்கு காது கேக்கேல்ல போல.. காலமை எழும்பி கால் ஏலாத நான் இதிலை குந்தி இருக்கிறன்.. எல்லாரும் எழும்பி அவரவற்றை வேலையளோடை இருக்கினம்... ம்.. அதுதானே எங்கும் நடப்பாப் போச்சு... அடுத்தவையைப் பற்றி ஒருத்தரும் கவலைப் படுறேல்லை "

அவளது வாயில் இருந்து புறுபுறுப்பாக வெளிப்பட்ட அந்த வார்த்தைகள் கூட குடும்பத்துக்கும் அப்பால் சமூகத்தை நோக்கியும் விரிவதுபோல இருந்தது.

கார் விபத்தொன்றில் அவளது இடது காலின் தொடை எலும்பு முறிவடைந்ததால் 'வோக்கரி'ல் இரு கைகளையும் ஊன்றியபடி ஒருகாலை மட்டும் ஊன்றி மறுகாலை இழுத்தபடி அந்த வீட்டின் எல்லைகளுக்குள் மட்டும் நடமாடி வாழும் வாழ்வாக அவளது வாழ்வின் எல்லைகள் மட்டுப்பட்டு விட்டதை மருத்துவ மனையில் இருந்து வந்தபோது அவள் உணர்ந்திருந்தாள். அதற்காக அவள் ஆரம்ப நாட்களில் மிகவும் வேதனை அடைந்தாள். அது தனது வாழ்க்கை மீதும், மற்றவர்கள்

மீதுமான வெறுப்பாகவும் அமைந்துவிடுமோ எனப் பயந்திருந்தாள். அவளது துயர நிலையை நன்கு புரிந்து கொண்ட அவளது கணவனின் ஆறுதல் வார்த்தைகளும். அக்கறையுடனான உரையாடல்களும் அவளது மனதின் எல்லைகளை விரித்து வாழ்வின் மீதான நம்பிக்கையை அவளுக்கு ஏற்படுத்தி இருந்தது.

"இஞ்சேரப்பா.. ஒரு கால் முறிஞ்சதோடை உங்களின்ரை வாழ்க்கை முடிஞ்சதெண்டு துன்பப்பட்டு சோர்ந்திருக்கத் தேவையில்லை, நீங்கள் இன்னும் சக்கர நாற்காலிக்கு முழுமையாப் போகேல்லைத்தானே... இந்தப் புத்தகத்திலை சக்கர நாற்காலியிலை இருக்கிறவரைப் பாருங்கோ.. இந்தநிலையிலை இருந்து கொண்டும் உலகத்தின்ரை நன்மைக்காக இவர் சிந்திச்சவர். நீங்களும் 'வோக்க'ரேடை நடந்தபடி மற்றவைக்கு உதவியாத் தன்னும் இருக்கலாம்தானே."

நல்ல புத்தகங்களை தேடிப் படிக்கும் பழக்கமுள்ள முதியவரான அவளது கணவர் தம்பிமுத்தர், ஒருநாள் ஒரு மாத இதழின் முகப்புப் படத்தை அவளிடம் காட்டி அப்படத்தில் இருந்தவரைப் பற்றிச் சொல்லி இருந்தார், அதில் சக்கர நாற்காலியில் அமர்ந்தபடி, உடலின் அவயவங்கள் பல செயலிழந்த நிலையிலும் மரணத்தின் இறுதிவரை விண்வெளி ஆய்வுகளிலும், மக்களுக்குப் பயனுள்ள அறிவுத் தேடல்களிலும் ஈடுபட்டிருந்த அந்த விஞ்ஞானியின் படமும். அடுத்த மனிதர்கள் மீது அவர் கொண்டிருந்த அக்கறையையும், அவரது வாழ்வுத்தடங்கள் பற்றிய கணவனின் விளக்கமும் அவளுக்கு வியப்பையும், நம்பிக்கையும் அளிப்பதாக அமைந்திருந்தது.

எல்லோரிடமும் இயல்பாக இருப்பது போலவே அவளிடமும் இருந்த தமது குடும்பத்தினர் மீதான அக்கறையையும், பேரப் பிள்ளைகளின் மீதான அன்பையும், அவர்களது எதிர்கால வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் தன்னால் இயன்றதைச் செய்யும் உணர்வையும், தனது அன்றாட வாழ்வின் உயிர்ப்புக்கு இயல்பாக்கிக் கொண்டாள். சுயமாக தனது காலில் எழுந்து நின்று சமையல் செய்ய முடியாத அவளுக்காக

இருக்கையுடன் கூடிய அடுப்படி அந்த வீட்டுக்கு வெளியே தாழ்வாரத்தில் அமைக்கப் பட்டிருந்தது.

கால் தடுக்கி வீழ்ந்துவிடாமல் மற்றவர்களின் அவதானிப்பிலும், உதவியிலும் கடக்க வேண்டிய வாழ்க்கையாக அவளது வாழ்க்கை அமைந்திருந்தாலும் உண்டுறங்கிக் கிடக்காமல் அதிகாலையில் அவளது கணவன் எழும்பும் போதே தானும் எழுந்து பாடசாலைக்குச் செல்பவர்களுக்கான காலை உணவை தயாரிப்பதற்கான முயற்சியில் அவள் இறங்கி விடுவாள். அவளுக்கு கையுதவியாக தம்பிமுத்தரும் வந்து நிற்பார். அப்படி நிற்கும்போது அவர்களிடையே நடைபெறும் உரையாடல்கள், முன்பு அவளிடமிருந்த பழைய நம்பிக்கைகளை கேள்விக்கு உட்படுத்தி வருவதை அவள் உணர்ந்திருந்தாள்.

அத்துடன் முன்பைவிட புத்தகங்கள் வாசிப்பதற்கான ஆர்வமும் அவளிடம் அதிகரித்திருந்தது. அவைகளுக்கூடாக குடும்ப எல்லைகளுக்கும் அப்பால் சமூகம் பற்றிய அக்கறையும் அவளிடம் துளிர்விடுவதை அவளே உணர்ந்திருந்தாள். அவள் நாளாந்தம் எதிர்கொண்டு அனுபவிக்கும் சமையல் பொருட்களின் விலை ஏற்றம், சமூகங்களுக்கு இடையே உறவாடல்களில் வெள்ளிப் பேணிகளிலும் இன்னும் நீங்காது மனித மனங்களில் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் வேறுபாடுகள், பெண்களின் ஏக்கப் பெருமூச்சுகள் எல்லாம் இன்றும் மாறாமல் இருப்பதை அவள் உணர்ந்தாள். கடவுளர் மீதான அச்சம் அவளிடம் சிறிது இருந்தாலும், இவைகளை இன்றுவரை தீர்க்காத கடவுளர்களின் இருப்பில் கூட அவளது கணவரைப் போலவே அவளது மனதிலும் கேள்வி எழுவதை அவள் அவதானித்தாள். அத்துடன் நில்லாது இதேபோன்ற மாறுதல்களுக்கான உணர்வுகள் ஏன் இவற்றால் பாதிக்கப்படும் மக்களிடம் விரிந்து பரவவில்லை என்ற கேள்வியும் கூட அவளிடம் எழுந்திருந்தது.

காலையில் அவள் அடுப்பை பற்றவைக்க முன்னர் தம்பிமுத்தர் வழமைபோல வந்து சமையலுக்குத் தேவையான அனைத்துப் பொருட்களையும் விசாலாட்சியின் கைகளுக்கு

எட்டிய தூரத்தில் எடுப்பதற்கு வசதியாக அவள் அமர்ந்திருக்கும் கதிரையைச் சுற்றி வைத்துவிட்டு, தோசைக்கான சம்பலைச் செய்வதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த போது அவளது மனதில் அடிக்கடி எழுந்த அந்தக் கேள்வியை அவரிடம் அவள் கேட்டிருந்தாள்.

"நீங்கள் செல்லுறதுகள் சரிதானப்பா... ஆனால்... இதுகளை எங்களைப் போலை கஸ்டப்படுற சனங்களே ஏன் உணருதில்லை"

"என்னப்பா... பெரிய கேள்வி எல்லாம் கேக்கத் தொடங்கி இருக்கிறீர்... இது எல்லாரிடடையும் எழவேண்டிய கேள்விதான்... ஆனால் பதில்தான்..."

தம்பிமுத்தர் அவளது கேள்விக்கான பதிலை முடிக்காமல், அருகில் உள்ள தென்னை மரத்தின் கீழ் விழுந்திருந்த தேங்காயை எடுத்துக்கொண்டு அலவாங்கு இருக்கும் இடத்தை நோக்கி நடந்தார். கூரிய அலவாங்கில் தேங்காயைக் குத்தி சிரமத்துடன் பிரித்து தென்னம் மட்டையை நீக்கிவிட்டு தேங்காயில் மீதமிருந்த தென்னம் தும்புகளையும் அகற்றி துப்புரவு செய்தபடி திரும்பி வந்தார்.

"உண்மையை சனம் அறிஞ்சா எங்கடை நாட்டிலை கூட என்ன செய்யும் எண்டதை ரி.வி. யிலை பாத்தனீர்தானே. அதை உணர்ந்துதான் அவங்களும் உண்மையை மறைக்க பொய்யளைத்தான் பலபல வடிவங்களிலை கவர்ச்சியா சனத்திட்டை திணிச்சுக் கொண்டிருக்கிறாங்கள். ஆனால் பிரச்சினையள் முத்தி வெடிக் கேக்கை சனங்கள் பொங்கி எழும்புறதையும் நடைமுறையிலை பாக்கிறம் தானே" என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றிருந்தார்.

விசாலாட்சிக்கு அவரது பதில், முன்னால் தூரத்து வெளியில் வெய்யில் ஒளி படும் வரை அதிகாலைப் பணிப்புக்காரில் மறைந்து தெரியும் அழகான பெருமரங்களைப் போலத்தான் இன்னும் அறியவேண்டிய பல உண்மைகள் உண்டு என்பதையும், மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தே தீரும் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டிநிற்பதாக உணர்ந்தாள். இவைபற்றிய சிந்தனைகளில் ஆழ்ந்துகொண்டு அடுப்பைப் பற்றவைக்க முயன்ற போதுதான் அவளுக்கு உதவிக்கு பேத்தி வேதாவையாவது அழைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

மீண்டும் அடுப்படியில் இருந்து வந்த விசாலாட்சியின் உரத்த அழைப்புக்குரல் தனியே 'வேதாவுக்கானது மட்டுமல்ல என்பதை உணர்ந்த தம்பிமுத்தர் சற்று பதற்றத்துடன் படிப்பதற்காக திறந்த புத்தக ஒற்றையின் நடுவே பென்சிலை செருகி வைத்துவிட்டு வேகமாக எழுந்து அடுப்படியை நோக்கி நடந்தார். சற்று முன்னர்தான் உறக்கத்தில் இருந்து எழுந்த அவரது சிறிய பேத்தி வேதா அறைக்கு வெளியே 'கோலில்' சோம்பலுடன் சோபாவில் படுத்திருந்தாள். கையில் தாயாரின் 'ஐபோனி'ல் அவளுக்குரிய பக்கங்கள் விரிந்து கொண்டிருந்தன. அவளைக் கண்டதும் அவர் வழமையாக அவளுக்கு கூறும் காலை வணக்கத்துக்குக் கூட பதில் வணக்கம் கூறமுடியாத நிலையில் போணுக்குள் ஒன்றிப்போய் இருப்பதைக் கண்டதும், அடுப்படியை நோக்கிய தனது நடையின் வேகத்தை மேலும் அதிகரித்தார்.

"என்னப்பா... என்னவேணும்... என்னைக் கூப்பிட்டிருக்கலாம் தானே"

"உங்களை ஏன் குழப்புவான் எண்டுதான்... பாத்தியனே... நீங்கள் பேந்தும் ஓடியந்திட்டியள்... அதுகள் கூப்பிட்டாலும் ஏன் எண்டு கேக்குதுகள் இல்லை... பேத்தி 'போணுக்கை' தலையோட்டிப் போட்டு இருக்கிறாவாக்கும்... பள்ளிக்கு வெளிக்கிடுற நேரமாகுது.. எனக்குத்தான் ஏதாவது சொல்லுவியள்.. அதுகளுக்கு ஏதாவது சொல்லி கண்டிக்க மாட்டியள்.. அடுப்பும் எரியுதில்லை. ஒரு பழைய பேப்பர்துண்டாதல் எடுத்துத் தாங்கோ..."

"அதுகளிலையும்... மாற்றங்கள் ஏற்படும் தானே.. முந்தி நீங்கள் 'ரி.வி.'யிலை நாடகங்கள் அமளியாப் பாக்கேக்கை அடுத்தவையை கவனிச்சனீங்களே... அந்த மாதிரித்தான்... அதுகளும் சிறுகுள்தானே படிப்படியா மாறுங்கள்... கவனமில்லாமல் அதுகளைக் கண்டிக்க கூடாது... ம... இன்னும் ஏதாவது எடுத்து வைக்கவேணுமோ?"

தம்பிமுத்தர் வந்த வேகத்தில் திரும்பவும் நடந்து போய் காய்ந்த தென்னம் தும்பை தேடி எடுத்து வந்து தானே அடுப்பை மூட்டியபடி கூறுகிறார்.

"தண்ணிப்போத்தில் களை நிரப்பி வைச்சிட்டீங்களே? அந்த நல்லெண்ணைப்

போத்திலை ஒருக்கா இதிலை எடுத்து வைச்சிட்டுப் போங்கோ.. அதுக்கையும் கொஞ்ச ஊறல்தான் கிடக்குதுபோலை.. ம்.. அவையளுக்கும் காணாது போல.."

எதையோ நினைத்தவளாய் பெருமூச்சை இழுத்து விட்டபடி கூறுகிறாள் விசாலாட்சி.

"ஓ... பேரன் பேத்திக்கு சாப்படு சரியில்லை எண்டு கவலைப்படுறீர் போலை.."

"இப்பிடயே நிலைமைகள் நீண்டா... அதுகளின்ரை காலம் எப்பிடய் போகப் போகுதெண்டுதான் யோசிக்கிறன்"

"பாத்தியளே... அடுப்படியிலை இருந்து யோசிச்சாத்தான் சரியான யோசனையள் வரும் போலை"

"ஓ.. மனிசர் சாப்பிட்டு உசிரா இருந்தால்தானே எல்லாம்.. இப்பதான் அடுப்பெரியுது.. என்றை வேலை முடிஞ்சிடும்.. நீங்கள் பிள்ளையனை கொண்டுபோய் விடுறதுக்கு வெளிக்கிடுங்கோ"

பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்லும் நேரம் நெருங்கிவிட்டால் வீடே அமர்க்களப்படத் தொடங்கிவிடும். அந்த வீட்டில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் வீட்டுச் சுவரில் உள்ள கடிகார முட்களின் அசைவை இடையிடையே பார்த்தபடி அதன் வேகத்தோடு இயங்கிக் கொண்டிருப்பர்.

"அப்பா... சாப்பாட்டுப் பெட்டியளையும் தண்ணிப் போத்தல்களையும் கொண்டுபோய் வையுங்கோ"

பாடசாலைச் சீருடைகளுடன் புத்தகப் பைகளை தோழில் மாட்டியபடி 'அம்மம்மா' என்று அழைத்தபடி, 'வோக்கரை' ஊன்றியபடி வழியனுப்பக் காத்துநின்ற விசாலாட்சியை நெருங்குகின்றனர். ஒருகையால் 'வோக்கரை' இறுகப்பற்றி திடமாக நின்றபடி குனிந்து மறுகையால் அவர்களை அணைத்து முத்தம் கொடுத்தபடி 'கவனமா போட்டு வாங்கோ பிள்ளையள்' என்று சொல்லி அவர்களை வழி அனுப்புகிறாள் விசாலாட்சி. அதனைக் கண்டு நிறைவடைந்த தம்பிமுத்தரின் மன உணர்வு புன்னகையாக முகத்தில் வெளிப்படுகிறது.

தம்பிமுத்தர் பிள்ளைகளைப் பாடசாலையில்

விடவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தபோது தொலைக்காட்சிப் பெட்டிக்கு முன் அமர்ந்திருந்தாள் விசாலாட்சி.

"செய்தியள் என்ன சொல்லுது"

"வழமையான செய்தியள்தான்.. ஆசிரியர் மாற்றை வேலை நிறுத்தத்துக்கும் கண்ணீர்ப்புகை அடிச்சிருக்கிறாங்கள்.."

"அரசாங்கம் தன்ரை கல்விக் கொள்கையைப் பரப்பிறவைக்கே சம்பளம் குடுக்குதில்லை.. கேட்டால் அடிச்சக் கலைக்குது.. ம்.. வேறை 'சனல்' பாக்கப் போறிங்களோ.."

"காசாவிலை இன்னும் சண்டை நிக்கேல்லை... என்ன?"

தம்பிமுத்தருக்கு அவளது கேள்வி அதிர்ச்சியைத் தரவில்லை. நவக்கிரக மாற்றங்களால்தான் தங்களது வாழ்வில் மாற்றங்கள் நிகழும் என்று நம்பும் உலகில். நாட்டு மக்கள் உலக மக்களின் மனநிலைகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களால்தான் அனைத்து மக்கள் வாழ்விலும் நல்ல மாறுதல்கள் ஏற்படும் என்று நம்புபவர்களில் ஒருவராக அவரும் இருந்தார். அதனால் நாளாந்த ஊருலக நடப்புக்களை பல்வேறு ஊடகங்களுக் கூடாக அவர் பார்ப்பதுடன் விசாலாட்சியுடனும் அவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்வார்.

காட்சி ஊடகங்களுக் கூடாக விரிந்த 'காஸா'வின் யுத்தக் கொடூரங்களையும், அதற்கு எதிராக உலகெங்கும் பலஸ்தீன கொடிகளைப் பிடித்தபடி எழுந்த மக்களின் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களில் பெரும் எண்ணிக்கையில் திரண்ட மக்களதும், பல்கலைக்கழக மாணவர்களதும் உணர்வெழுச்சிகளை விசாலாட்சியும் தொடர்ச்சியாகப் பார்த்திருந்தாள்.

அவள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அந்த மண்ணில் மக்களோடு மக்களாக தாங்களும் பட்டுணர்ந்த அந்த தொடர் யுத்தங்களில் ஏற்பட்ட பெரும் உயிரழிவுகள், இழப்புக்கள், துயரங்கள் கூட அவளது மனதில் ஆழப் பதிந்திருந்தன. அதுபோன்ற யுத்தநிலை எங்கும் தொடரக் கூடாது என்ற மன உணர்விருந்துதான் அந்தக் கேள்வி அவளிடம் எழுந்தது என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார்.

"அது நிக்கிற சண்டையளா தெரியேல்லை.."

இடமும் காலமும் தான் மாறுது.. எங்கும் தங்டை ஆட்சி அதிகாரங்களுக்காக சனங்களைத்தான் வதைச்சுக் கொல்லுறாங்கள்"

அவளது கேள்விக்குப் பதிலைச் சொல்லி விட்டு தம்பிமுத்தர் 'சனலை' மாற்றுகிறார். பிரதான செய்தியாக 'காஸா'வின் போர்க்களச் செய்தியும் காட்சிகளும் தான் திரையில் விரிகின்றன. தொலைதூரக் காட்சிகளாக பெரிய மருத்துவமனைத் தொடர்மாடிக் கட்டிடமொன்றின் மீது குண்டுகள் வீழ்ந்து வெடித்துச் சிதறி புகைமண்டலமாக மேலெழுகிறது. அடுத்து நெருக்கமான காட்சிகளாக அந்த இடிபாடுகளில் சிக்கி இறந்தவர்களை சிறுவர்கள், பெண்கள், வயதானவர்கள், இளையவர்கள் என இரத்தம் தோய்ந்து உருக்குலைந்த உடல்களை, கண்ணீர் விட்டுக் கதறி அழுதபடி கிளறி எடுத்துவரும் காட்சிகள் பார்ப்பவர்களின் நெஞ்சை உருக்குகின்றன.

கதிரையில் அமர்ந்திருந்த விசாலாட்சி உணர்ச்சி வசப்பட்டவளாய் வோக்கரைப் பற்றிப் பிடித்தபடி பதற்றத்துடன் எழுந்து தொலைக் காட்சிப் பெட்டிக்கு முன்னால் செல்கிறாள். தமது

பேரப்பிள்ளைகள் போன்ற பல சிறுவர்கள். பெண்கள் உட்பட பலருக்கும் ஏற்படுத்தப்பட்ட கொடூர மரணங்கள் அவளைக் கதிகலங்க வைக்கிறது.

"ஐயோ எங்கடை பேரப்பிள்ளையளைப் போலை எத்தனை பிஞ்சுகளப்பா... உந்தக் கோதாரி விழுவாருக்கு நெஞ்சிலை கொஞ்சமும் ஈரமில்லையே... இஞ்சையும் உதுகள்தானே நடந்தது... உந்தக் கொடுமைக்கெதிரா சனங்கள் தான் தெருவிலை இறங்க வேணும்... நானும் 'வோக்கரோடை' வந்து நிற்பன்"

கோபத்துடன் கண்கள் கலங்க உணர்ச்சி வசப்பட்டு உடல் நடுங்கியபடி சொன்ன விசாலாட்சியை அவசரமாக இருக்கையை விட்டெழுந்த தம்பிமுத்தர் ஆதரவுடன் அவளின் தோள்களைப் பற்றிப்பிடித்து அமைதிப்படுத்தி இருக்கையில் அமர்த்துகிறார். அவளது கோபமும், அநீதிகளுக்கு எதிரான உணர்வும், மக்களின் விடுதலைக்கான உணர்வுகள் எங்கும் விரிவடையும் என்ற நம்பிக்கையை மேலும் ஆழப்படுத்துகிறது.

சமத்துவமே தர்மம் என்று தெரிகிறதா?

“கலி போதும்: வீண் துன்பங்களும் அநாவசியக் கஷ்டங்களும் பட்டுப் பட்டு உலகம் அலுத்துப்போய்விட்டது... சமத்துவமே தர்மமென்று தெரிகிறதா? அப்படியானால் வாருங்கள்: மாந்தர்களை லக்ஷக்கணக்காக விடுதலை செய்வோம். ஜாதி பேதங்கள் பீரயோஜனம் இல்லை என்று தெரிந்ததா? நிற வேற்றுமைகளும் தேச வேற்றுமைகளும் உபயோகம் இல்லாததென்று தெரிந்ததா? நல்லது வாருங்கள். கோடிக்கணக்காக, சமத்துவ நெறியிலே பாய்ந்துவிடுவோம். பழைய கட்டுகளை லக்ஷக்கணக்கான மக்கள் கூடிநின்று தகர்ப்போம்: ... கோடிக்கணக்கான மானிடர்... கலியை அழிப்போம். சமத்துவத்தை நாட்டுவோம்.

பாரதி

(‘வாசக ஞானம்’ என்ற கட்டுரையில்)

கச்சான் கோதுகள்

க. சிவகரன்

பள்ளிக்கு வரும் பொழுது அணியவேண்டிய ஆடை தொடர்பில் அவள் கவலைப்படுபவள் போல் தெரியவில்லை. ஒரு சாதாரண சட்டை அணிந்திருந்தாள். நாவல் நிறத்தில் கறுப்பு வெள்ளை புள்ளிபோட்ட அந்தச் சட்டை அவளுடலை நெருக்கமாக வருடியிருந்தது. ஓட்டிய வயிறும், சிறுத்த இடையும் நல்ல கட்டுடல் கொண்ட அவளின் தேகம் அவளை மேலும் இளமையாகவே காட்டியது. அவளின் கழுத்து சற்று உயரமாயும் மூக்குக் கூராயும் இதழ்கள் சிறியவையாயும் கண்களும் சிறியனவாகவும் இருந்தன. கறுப்புநிறம் எனப் பொதுவாக அழைக்கும் நிறம் எனக்கு பக்கவாட்டில் சற்று பின்னே இருந்த அவளை நான் அதிகம் பார்க்கவில்லை. அவளுடைய பிள்ளைகளின் பள்ளிக்கூட வரவு தொடர்பாய் கதைப்பதற்கே அவள் அழைக்கப்பட்டிருந்தாள். அவளுடைய எட்டாம் தரம் படிக்கும் மகளை முன்றிறுத்தியபடி வகுப்பாசிரியை நின்றிருந்தார்.

அம்மா நீங்கள் நல்லூரில் கச்சான் வியாபாரம் செய்யப்போகும் பொழுது இந்தப் பையனையும் ஏன் கூட்டிக்கொண்டு போகிறியள். படிக்கிற பிள்ளையல்லவா. திருவிழாத் தொடங்கி முடியும் வரை பிள்ளை பள்ளிக்கூடம் வரவில்லை. எப்படிப் படிக்க முடியும். வரவு முக்கியமல்லவா. நீங்கள் எவையும் கூறத் தேவையில்லை. கோயிலிலே நின்ற விடயம் இங்க பல பேருக்குத் தெரியும். எனக்கு தகவல் வந்தபடியே இருந்தது. இது ஒருமுறையல்ல பலமுறை நடக்குது. அப்பாவும் அம்மாவும் வியாபாரம் செய்யும் இடமெல்லாம் பிள்ளையையும் கூட்டிக் கொண்டுபோய் வைத்திருக்கிறியள். இங்க பாருங்கள் சேர் வந்திருக்கிறார் கல்வியதிகாரி. அதிபரின் இந்த கதையைக் கேட்ட பின்பும் கூட அவள் மௌனமாகவே இருந்தாள். என்னை அவள் பார்க்கவேயில்லை. ஒரு அதிகாரி என்ற பின்பு கூட அவள் ஏதும் பயப்பிட்டு பரபலரப்பானதாக தெரியவில்லை. ஒரு சாதாரண வழிப்போக்கனைக் கடந்து செல்வது போல்தான் அவள் என்னைக் கடந்து செல்ல நினைக்கிறாள் போலும்.

அந்தப் பையனை ஒருமுறை பார்த்தேன். நீலக்காற்சட்டை பளுப்பான வெள்ளைச் சட்டை. பாடசாலையின் கழுத்துப்பட்டி. தாயின் சாயலிலேயே அவன் தோற்றமும் நெற்றியிலே திருநீறும் சந்தனப் பொட்டும் காணப்பட்டது. அவன் முகத்தில் இருந்து அவனின் அகத்தின் குறைகள் தெட்டெனத் தெரிந்தது. என்னை நேரிடையாகப் பார்ப்பதை அவன் கண்கள் தவிர்ந்தன. அவன் எழுதவும் வாசிக்கவும் சிரமப்படக் கூடியவன் என்பது எனது அனுபவத்தில் இருந்து தெரிகின்றது. ஒரு பிள்ளையைப் பார்த்தவுடனேயே இந்த விடயத்தை அளக்கக் கூடிய எனது அனுபவம் அதை எனக்குக் காட்டியது. என்ன கோயிலில்தானே நின்றனீர். அவன் ஆமெனத் தலையாட்டினான். அவனை அழைத்துக் கொண்டு

போகும்படி. அதிபர் கூறியதும் வகுப்பாசிரியர் அவனைக் கூட்டிக் கொண்டு வெளியேறினார்.

அதிபர் தொடர்ந்தும் மென்மையாவே பேசினார். அம்மா உங்கடை வேலையாலே எங்களுக்கு எவ்வளவு பிரச்சினை. ஏன் அம்மா. எத்தனைமுறை வந்திட்டியள். உங்களுக்குச் சொல்லுவது விளங்கவில்லையா. கட்டாயக் கல்வி வயதுப்பிள்ளையை பாடசாலைக்கு அனுப்பாது வைத்திருக்க முடியாது என்பது தெரியும்தானே. ஏன் இப்படிச் செய்யிறியள். அவள் மௌனமாகவே இருந்தாள். அங்க கூட்டிப் போய் வியாபாரத்தில் வேலை செய்வது சட்டப்படி குற்றம். அப்பாவின் கிளிப்புக் கடைக்கும் அம்மாவின் கச்சான் கடைக்குமாக அவன் சுற்றித் திரிவது தெரியும். இல்லை சேர் அவன் வேலை செய்யவில்லை. அப்ப ஏன் கூட்டிப் போகிறியள். எங்க விட்டுட்டுப் போறது. ஏன் வீட்டில்தானே. வீட்டில் யார் இருக்கினம். தனியே விட்டுட்டுப் போக முடியாது. நாங்கள் எங்களோடை அவனை வச்சிருக்கிறம். தனிய வீட்டிலை விட்டுட்டுப்போக பாதுகாப்பில்லை. அவள் தன்னுடைய பக்க நிலைப்பாட்டைக் கூறி முடித்தாள்.

அதிபர் விசாரணையை மறுபக்கம் திருப்பினார். எங்க சிலுயன்? அவன் ஏன் பள்ளிக்குடம் வாறதில்லை? அவன் எங்கை போட்டான்? மேசன் வேலைக்குப் போவதாக கேள்விப்பட்டோம். அவன் ஒரு வேலைக்கும் போறதில்லை. சும்மாதான் நிற்கின்றான். அவன் பள்ளிக்கூடம் வரமாட்டானாம். 'ரீச்சர்மார் இஞ்சை வரவேண்டாமெண்டு பேசினவையாம். தன்னை வரவேண்டாமென்று சொல்லியதாகக் கூறுகிறான். யார் கூறியது. ரீச்சர்மார்தான். என்ன பள்ளிக்கூடம் வரவேண்டாமெண்டு கூறினவையே. அப்ப ஏன் இப்ப நாங்கள் கூப்பிட்டுக் கேட்கிறம் அம்மா. அவன்ரை குழப்படி தெரியும் தானே. வகுப்பிலை படிக்கிற பிள்ளையளையும் படிக்கவிடான். வகுப்பைக் குழப்புவதுதான் அவனுடைய வேலை. அவனை ரீச்சர்மார் பேசுவது வழக்கம்தான். அதுக்கு உப்படியோ சொல்லுறது. அவன் பொய் சொல்லுகின்றான். அவள் வெடுக்கென்று பதில் சொன்னாள். "என்ரைபிள்ளை பொய் சொல்லாது" மௌனம் நிலவியது. அதிபர் என்னைப்பார்த்து புன்முறுவல் செய்தார். அதில் ஒரு வெறுமை நிலவியது.

அதிபரின் எந்தக் கேள்விக்கும் அவள் தன்னை குறையாகவோ, குற்றமாகவோ காணாது வெடுக்கெனப் பதில் சொன்னாள். அதிபரையோ, ஆசிரியர்களையோ அவள் எள்ளளவும் மதிக்க வில்லை என்பது தெரிகின்றது. என்னை அவள் ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. நான் அங்கிருப்பதுபற்றி அவளிற்கு எந்த அக்கறையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நான் ஒருமுறை அவளைப் பார்த்தேன். பின்னர் உரையாடலை ஆரம்பித்தேன்.

அம்மா, உங்களுக்கு, அரசாங்க உதவிகள், சமுர்த்தி அப்படியேனும் கிடைக்குதா. அவள் இல்லையென்றாள். வீட்டுத்திட்டம் கிடைத்ததா. ஆம் அதிலைதான் வீடு கட்டினோம். அதை மட்டும் மறுக்க முடியாது கூறினாள். ஏனையவற்றை அவள் அசட்டை பண்ணுவது தெரிந்தது. அம்மா, அரசாங்கம் உங்களுக்கு உதவி வழங்குது. பாடசாலையிலும் இலவசக் கல்விதான், இலவசப் புத்தகம், சீருடை, சப்பாத்து, காலை உணவு இவளவும் செய்தும் நீங்கள் என்ன செய்யிறியள். உங்களின் செயல் சட்டப்படியும் பிழை, கட்டாயக் கல்வி வயதில் பிள்ளையை மறிப்பது குற்றம். "சேர்" நீங்கள் 'உ எஸ்' 'ஒபிசில்' முறைப்பாடு செய்யுங்கோ. சிறுவர் நன்னடத்தை அதிகாரி பிடிக்கட்டும். அவர் பிடித்தால் பொலிசில் முறைப்பாடு செய்ய வேண்டும். அதன்பின் நீதிமன்றம் அங்க கேட்கிற கேள்விகட்கு பதில் கூறட்டும். கதைத்துப் பிரயோசனம் இல்லை. அவள் மௌனமாக இருந்தாள். அவளின் கண்கள் கலங்குவது தெரிந்தது. அவளின் கவலை கோபமாக வெளிப்பட்டது. என்ன பொலிஸ் பிடிக்குமோ. எங்களைப் பிடிக்குமோ. வரட்டும் பொலிஸ். இந்தப் பொலிஸை நான் கேள்வி கேட்கிறன். என்ரை தம்பியை குத்திக் கொண்டவரை காட்டிக்கொடுத்தும் இன்னும் பிடிக்கவில்லை. எங்களைத்தான் பிடிக்கப்போகினம். கடந்த வருடம் அந்த ஊரில் கொலையொன்று நடந்தது என் நினைவில் வந்தது. அவள் மேலும் கோபப்படமுன், நான் கேட்டேன். ஏன் பிள்ளையை கூட்டிக்கொண்டு கச்சான் வியாபாரம் செய்யப் போறியள். பிள்ளை பள்ளிக்கூடத்தில் அல்லவா இருக்கவேண்டும். பள்ளிக்கூடத்தால் வந்து அவன் எங்கை நிற்கிறது. எனது பிள்ளைக்கு

வீட்டில் தனியா நிற்கும் பொழுது ஒன்று நடந்தா நீங்கள் பாதுகாப்பா. உவர் ஆர். ஆரெண்டாலும் எனக்கென்ன. என்ன வெருட்டுறார். பொலிஸ் பிடிக்குமாம். அரசாங்கமாம். சட்டமாம். எங்கடை பிள்ளையை வளர்க்க எங்களுக்குத் தெரியும். அவனின் பாதுகாப்பு எங்களுக்கு முக்கியம். ஊரிலை நடக்குறதுகள் உங்களுக்குத் தெரியுமோ. அவள் மேலும் மேலும் என்னைத் திட்டினாள். அம்மா உங்களாலை பிள்ளையை வளர்க்க முடியாவிட்டால் பாதுகாப்பு இல்லையென்றால் அரசாங்கம் பொறுப்பெடுக்கும். கட்டாயக் கல்வி முடியும் வரை பாதுகாப்பு இடங்களில் வைத்துப் பராமரிக்க சட்ட ஏற்பாடு உண்டு. தெரியுமா. அவள் என்கதையைக் கேட்பதாகத் தெரியவில்லை. அவள் கோபப்படுகிறாளே தவிர. மற்றவற்றைப்பற்றி எதையும் பொருட்படுத்தவில்லை. பாடசாலையையோ. அதிபரையோ, ஆசிரியர்களையோ, என்னையோ, சட்டத்தையோ, எதையும் அவள் மதிப்பதாகத் தெரியவில்லை. தங்களுடைய வாழ்வில் தேவையில்லாமல் நாங்கள் தலையிடுவதாக அவள் எண்ணுகின்றாள். தன்னை, அழைத்து கேவலப்படுத்துவதாக அவள் எண்ணுகின்றாள். அவள் கோபம் அடங்கியதாகத் தெரியவில்லை. அவள் போட்ட சத்தம் காரியாலயத்தில் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது என்னை. அவளின் பேச்சுகளிலும் அவமதிப்புகளிலும் இருந்து காப்பாற்ற முடியாது. அதிபர் செய்வதறியாது நின்றார். அங்கே நின்ற பாடசாலைப் பணியாளர் பெண்ணும் சித்திரபாட ஆண் ஆசிரியரும் என்னைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தனர்.

அவள் இருக்கையில் இருந்து எழுந்து வெளியேற முற்பட்டாள். அம்மா, கடிதம் எழுதித் தந்துவிட்டுப் போங்கோ. அதிபர் தடுத்தார். நான் அங்கிருந்து எழுந்து வெளியே மூச்சு வாங்குவதற்காய் வெளியேறத் தலைப்பட்டேன். அப்போது அவளை மறுபடியும் பார்த்தேன். அவள் எழுந்து நிற்கும் பொழுதுதான் அவளின் கால்களைக் கவனித்தேன். அவளின் ஒரு கால் பொய்க்காலாய் இருந்தது. எனது மனம் சட்டென்று மாறியது. வெளியே வந்து நின்றேன்.

அதிபரிடம் அவள் கடிதம் எழுதிக்கொடுக்கவும் முரண்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

என்னுடன் அவள் கதைத்த விதம் தொடர்பாக அதிபர் அவளைப் பேசுவது என்காதில் கேட்கிறது. எனது மனம் அவளின் நிலையைப்பற்றி கவலைப்பட்டது. அவள் ஒரு காலை இழந்திருக்கும் விடயத்தை நான் முன்பே கவனிக்கவில்லை. அதிபர் அவளுடன் மென்மையாகப் பேசியதும் எச்சரிக்கையுடன் பேசியதும் என்னுடைய ஞாபகத்தில் வருகிறது.

அதிபர் வெளியே வந்தார். நான் அவரிடம் அவளின் கால் தொடர்பாய் விசாரித்தேன். அவள் யுத்தகாலத்தில் அதில் ஈடுபட்டவள். காலை இழந்தவள் என அதிபர் கூறினார். எனது மனம் அவளுடைய வாழ்வுபற்றி கவலைப்பட்டது. யுத்தம் முடிந்து பதினைந்து வருடங்கள் கழிந்தும் பொது வாழ்வில் இணைய முடியாத அவளின் வாழ்வு பல கேள்விகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆலயத்தில் நடக்கும் திருவிழாக்களில் வாங்கி உண்டுவிட்டு கீழே எறியும் கச்சான் கோதுகள் பேசும் கதைகளை என் மனம் கேட்கத் தொடங்கியது. ●

வர்க்க முரண்களின் வெளிப்பாடுகள்

வரலாற்றுப் போராட்டங்களனைத்தும் அவை அரசியல், மதம், தத்துவம், அல்லது ஏதாவதொரு கோட்பாடு போன்ற தளங்களில் நடந்தாலும் ஏறத்தாழ சமூக வர்க்கங்களின் போராட்டத்தினுடைய தெளிவான வெளிப்பாடுகளே. இந்த வர்க்கங்களின் இருப்பும் அவற்றுக்கிடையிலான மோதல்களும் தம் பங்கிற்கு அவற்றினுடைய பொருளாதார நிலையின் வளர்ச்சிப் பரிமாணத்தால் தகவமைக்கப்படுகின்றன.

ஏங்கல்ஸ்

பொறுக்கியும் திருடர்களும்

ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார்

அவன் பெயர் எவருக்கும் தெரியாது. எவருக்கும் அதை தெரிய வேண்டிய தேவையும் இருக்கவில்லை. அவனுள் ஒரு வேகம். எந்த நேரமும் பரபரப்பாக நடந்து கொண்டிருப்பான். எந்த மேடு பள்ளங்களிலும் ஒரே கதியில் நடை இருக்கும். அவனை முதலில் பார்ப்பவர்கள் ஒரு தொழிலாளியாகவே எண்ணிக்கொள்வார்கள். தெருவில் அடிக்கடி பார்த்த பின்னரே இயல்பற்றவன்

என்பதைக் கண்டுகொள்வார்கள். அவனொரு பொறுக்கி ஏனெனில் வீதியில் தென்படுகின்ற காகிதப் பெட்டிகளையும், தடிகளையும், பொலித்தீன் பை போன்ற கழிவுகளை பொறுக்கியெடுத்து சுமந்து செல்வான். அவை சில வேளைகளில் சுமக்க முடியாத அளவுகளில் இருக்கும். சுமப்பவை அவனுக்கு கழிவுகள் அல்ல, அவற்றை அவன் பெறுமதி மிக்க பொருட்களாக தன் கற்பனையில் செதுக்கி வைத்திருக்கக்கூடும்.

அவனை வீதியின் சமிக்ஞைகள் கட்டுப்படுத்தியதில்லை. சமிக்ஞைக்கு கட்டுப்பட்டு பச்சை விளக்கிற்காக காத்திருப்பவர்களில் பெண்களை மட்டும் நிதானித்து பார்த்து சிரிப்பான். பலர் பார்த்திருக்க அது நடப்பதால் அப்பெண்கள் இவனைப் பார்க்காமலே சங்கடத்திற்கு உட்பட்டு நிற்பார்கள். அவனுக்கு சூழல் பற்றிய எந்தச் சங்கடங்களும் இருப்பதில்லை. பார்ப்பதையும், சிரிப்பதையும் திடீரென நிறுத்திவிட்டு தன் வேக நடையோடு மறைந்து போவான். அவன்; ஊமையல்ல, ஆனால் அவன் பேசியதை எவரும் பார்த்ததில்லை.

பிரதான நகரத்தின் சந்தியில் போர்க்காலத்தின் போது இரானுவப் பாதுகாப்பு பணிக்காக வைக்கப்பட்ட இரும்புக் கூண்டொன்று இருக்கின்றது. அது தான் அவனது பொருள் சேகரிப்பு நிலையம். காணும் இடங்களில் தூக்கி வரும் பொருட்களை அங்கு வைத்து விடுவான். வைத்தவற்றை திரும்ப எடுக்கின்றானா? என்பதை இனங்காண முடியாத அளவில் அங்கு அவனது செயல் இருக்கும். அதற்குள் வேகமாக நுழைவான். வேகமாகத் திரும்புவான். கூண்டு நிறையக் காகிதப் பெட்டிகள் இருக்கும். சில வேளைகளில் அவை எதையும் காண முடிவதில்லை. நகரத்தின் துப்பரவுத் தொழிலாளிகளும், காகிதப் பெட்டிகளை சில்லறை விலைக்கு விற்கும் சிறு வியாபாரிகளும் அதை எடுத்துவிடுவார்கள். அவன் தன் சேகரிப்பு தொலைவதை எண்ணி கவலையுற்றதாக தெரியவில்லை. தொலைந்ததை தேடித்தான் வீதியெங்கும் பரபரப்பாக திரிகின்றானோ? எனச் சிலர் பேசிக்கொள்வார்கள்.

அவன் சிறிது நாட்களாக, எங்கு மண்வெட்டியைப் பார்த்தாலும் எடுத்துச் சென்று விடுகின்றான்.

கடை வாசலில் விற்பனைக்காக வைக்கப்படும் மண்வெட்டிகளும் இதில் அடங்கும். கடையில் இருப்பவர்கள் எடுப்பதைக் கண்டு, பறிப்பதற்கு முயல்கையில், அவன் எட்டாத தூரத்திற்குச் சென்று விடுவான். எவரும் துரத்திச் சென்று பறிப்பதற்கு முயற்சிப்பதில்லை. போனது போகட்டும் என்று விட்டுவிடுவார்கள். ஆனால் இப்போது வாசலில் மண் வெட்டிகளை விற்பனைக்கு வைப்பதில்லை. ஆனாலும் அவன் தோளில் இடையிடையே மண்வெட்டியைக் காண முடிகின்றது. அது பெரும்பாலும் நகரத்தை தாண்டி கிராமங்களை நோக்கி நடந்து திரும்பும் போது இருந்தது. செம்மண்ணால் அழக்கேறிய அவனது உடையும், மண்வெட்டியும் ஒரு விவசாயியாகவே எண்ணத் தோன்றும்.

அவனுக்கு காகிதப்பெட்டியும், சிறுகுச்சிகளும் மண்வெட்டியும் ஒன்றுதான் எடுத்து வரும் மண் வெட்டிகளையும், சந்திக்கூண்டில் வைத்துவிட்டு நடப்பான். மண்வெட்டி மட்டும் வைத்த கணத்திலேயே காணாமல் போய்விடும். அவன் எதைப்பற்றியும் கவலைப்படாது நடந்து கொண்டிருந்தான். அவனிடம் இரண்டு நாட்களாக வேகநடை இல்லை. நொண்டி நொண்டி நடந்துகொண்டிருந்தான். அவனது முகத்தில் இயலாமை தெரிகிறது. ஆயினும் தன் நடையை நிறுத்தவில்லை. இடையிடையே சிறிது கணம் இருப்பான் திரும்பவும் நடப்பான். அவனுக்கு காலில் அடிபட்டு இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. அருகில் சென்று காரணம் கேட்க முடியாது. கேட்டால் சொல்லப் போவதுமில்லை. ஆகவே வீதியில் போவோர் வருவோர் நடையோடு நடையாக காலைப் பார்க்கின்றனர். பாதத்தின் மேற்பகுதியில் ஒரு ரூபாய் நாணயத்தின் அளவில் காயம் இருக்கிறது. தன் வேகநடையால் எங்கையாவது விழுந்திருக்கக்கூடும். இல்லையெனில் பொறுக்கல் வேலையில் எதையாவது காலில் தூக்கிப் போட்டிருக்கக்கூடும். என ஆளுக்கு ஆள் காரணத்தை கண்டுபிடித்து அவனைக் கடந்தார்கள். சிறிது நாளில் வழமை போல் நடக்க ஆரம்பித்தான்.

ஒரு நாள் அதிகாலை இருகைகளிலும் நாலைந்து புடைவைக் கடைகளின் வர்ணப்பைகள் அதற்குள் பொறுக்கிய தாள்கள் அடைத்து

வைத்திருந்தான். அதே பாரத்தோடு தோளில் மண்வெட்டியைப் பிடித்து நடந்தான். பஞ்சினை நனைத்து சுமக்கும் வேலை போன்று அவனது செயற்பாடு இருந்தது. தோளில் சாய்ந்திருந்த மண்வெட்டி எங்கோ ஒரு தோட்ட வெளியில் தூக்கப்பட்டது என்பதை அதன் மீது ஓட்டியிருந்த செம்மண்கட்டி வெளிப்படுத்தியது. அவனது வேகநடையோடு இன்னொரு இளைஞன் நிழலாய் பின்தொடர்ந்து கொண்டிருந்தான். இளைஞன் சாதாரணமாக வீதியில் செல்பவன் போல தன்னை காட்டிக்கொள்ள முற்பட்டான். ஆயினும் வேகநடைக்கு வேகநடை சந்தேகத்தை கொடுத்தது.

கழிவுப் பொருட்களோடு சந்திக்கூண்டிற்குள் நுழைந்தான். கூண்டு முழுவதும் கடதாசிப் பெட்டிகள் மிதிபட்டு தாள்கள் போல விரிந்து கிடந்தன. கம்பிகளில் புடவைக்கடை பைகளும், பொலித்தீனுமாக தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. இவை யாவும் முதல் நாள் சேமிக்கப்பட்டவை மட்டும் ஆகும். மாநகர சபை ஊழியர்களின் வேலை பகிஷ்கரிப்பினால் அவனது சேமிப்புக் களஞ்சியப் பொருட்கள் பாதுகாப்பாக இருந்தன. அவற்றின் மீது தான் காவி வந்தவற்றையும் மண்வெட்டியையும் போட்டு விட்டு வெளியே வந்தான். வீதியில் நாகரீகமற்ற முறையில் வீசப்பட்டிருந்த வெற்றுச் சோடாப் போத்தலை எடுத்துக் கொண்டு நகர்ந்தான்.

பின் தொடர்ந்த இளைஞன் காத்திருந்து கூண்டிற்கு உள்ளே போனான். மண்வெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தான். எங்கிருந்தோ பாய்ந்து வந்த இருவர் அவனைப் பிடித்துக் கொண்டனர்.

"என்னத்துக்கு மண்வெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு போறாய்....?"

"இது என்ற மண்வெட்டி தோட்டத்திலை இருந்ததை அந்த பைத்தியம் தூக்கியத் திட்டுது...."

"பொய் சொல்லாதே நேற்று அவன் வைச்ச மண்வெட்டியையும் நீ தான் எடுத்தனி... நாங்கள் பாத்தனாங்கள்; அதுவும் உனர் தோட்டத்திலை தான் தூக்கினதோ..?"

இருவரும் இளைஞனை இறுகப் பிடித்தனர். அவன் திமிறினான் இனிப்பிடித்து வைத்திருப்பவர்களிடம் பொய் கூறுதல் பிரயோசனமற்றது. தன்னை அவர்களிடமிருந்து விடுவித்துக் கொண்டான்.

"ஓநான் தான் தூக்கினனான் அதுக்கென்ன? உங்கடையை தூக்கேலை தானே...?"

இளைஞனின் கையில் இருந்த மண்வெட்டியினை இருவரும் இழுத்தெடுக்க முயன்றனர். அவனோ அதனைப்பறி கொடுக்காது போராடினான்.

"நேற்று நீ தானே எடுத்தனி... இண்டைக்கு நாங்கள் எடுக்கிறம் விடு..."

ஒருவன் இயலாமையில் வாய் தவறி உளறிக் கொட்டிவிட இளைஞனுக்கு ஒரு புதிய உத்வேகம் ஏற்பட்டது. ஒரு இழுவையில் மண்வெட்டியை தன்வசப்படுத்திக் கொண்டான்.

"நானும் உங்கட தான் மண்வெட்டியெண்டு நினைச்சுப் போட்டன்."

"உனக்கு என்னத்துக்கு ரண்டு மண்வெட்டி கொண்டு போய் வித்துட்டு குடிக்கிறத்துக்கு தானே?"

"நான் என்னமும் செய்வன்"

இளைஞன் அவ்விடத்திலிருந்து விலக முற்பட்டான் இருவரும் போக விடாது, முன்னே பாய்ந்து தடுத்தனர். அவர்களுக்கு சிறிது கணத்தில் மண்வெட்டியை எடுக்க தாமதித்து விட்டோமே என்ற ஆதங்கம் இருந்தது. மெதுவாக ஆரம்பித்த தர்க்கம் உச்சம் பெற ஆரம்பித்தது. வீதியில் கிடைத்த காகிதப் பெட்டியுடன் மீண்டும் திரும்பி வந்தவன், தன் கூண்டிற்குள் போக முடியாதவாறு, இடையூறாக இருந்தவர்களை விலக்கி போக முற்பட்டான். முடியவில்லை அவர்கள் இவனைக் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. வாய்ச்சண்டை கைச்சண்டையாக மாற ஆரம்பித்தது.

"அட விசர் மடையரே அங்காலை போய்த் துலையுங்கோ..."

கோபத்தில் அவர்களை பிடித்து தள்ளிவிட்டு உள்ளே போனான். போட்டு விட்டு திரும்ப நடந்தான். மூன்று பேரும் தள்ளப்பட்டதால் வேறு வேறு திசையில் விழுந்தனர். இளைஞன் தப்பித்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொண்டு வேகமாக எழுந்து மண்வெட்டியோடு ஓட ஆரம்பித்தான். அவனைத் துரத்திப் பிடித்துவிட மற்றைய இருவரும் பின்னால் ஓடினார்கள். பொறுக்கியின் வேகநடை இவர்களது ஓட்டத்தில் தோற்றுப் போனது.

வாகன ஓட்டுனருக்கு

போதையில் நாட்டமே ஆயினும் ஓட்டிப் பாதையில் வேண்டாம் வீடு.

அவதியே ஆயினும் வீதியில் வாகனம் வேகம் அதிகரிக்கா தோட்டு.

சிக்கிரம் போகவே சிக்கனலில் வாகனம் நிற்காது ஓட்டுதல் தீங்கு.

வீடுத்திடு வேகமதை விஞ்சிய ஓட்டம் தடுக்கா விபத்தை உணர்.

உயிரே உணதும் அவரதும் அஃதே தெரிந்தே தெருவிலே ஓட்டு.

வருவார் உயிரது உந்தன் உயிரினும் காத்தற் குரியது காண்.

தேவை உடையவர், மூத்தவர், நோயாளர் வீதியில் வந்திடில் நோக்கு.

சமீக்கை அவதானி தீர்மானி தீர்க்கமாய் வீதியில் சென்றிடத் தீர்வு.

முந்தை நினைவினை மீட்டிடாது வீதியில் சிந்தையை அவ்வழி ஓட்டு.

மொபைல்போன் உரையாடல் ஓட்டுநர் ஈர்ப்பெனில் செல்வழி சேர்வது பாழ்.

அ.மு. பகீரதன்

ஐந்து கொலம்பியக் கவிதைகள்

தமிழில்: மீநிலங்கோ

மாயைகளின் ஓவியர்

ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட கெரில்லாப் போராளியின்
கனவுகள் பிரபஞ்சத்தை அன்பால் வரைவதற்கு
என் தூரிகைகளை நான் துலக்குவேன்
வீடுதலையை தூய்மையானதாகக்கி - அதை
நான் காற்றினால் சாயமிடுவேன்.
சொர்க்கத்தின் பரந்த மூலைகளையும்
பூமியின் ஒவ்வொரு புள்ளியையும், - நான்
சகோதரத்துவத்தால் பூச்சிடுவேன்.
மாபெரும் கடலையும் மக்களின் நம்பிக்கையையும்
நிறந்தீட்டுவேன் - அதனால்,
பழமையான நிறங்களை விடுத்து
சுயநலம் இல்லாத மனித சமூகம் கொண்ட,
கம்ப்யூனிசத்தின் வண்ணமயமான வீருந்தை
நான் கற்பனை செய்வேன்

- ஜீசஸ் சான்ட்ரிச்

போருக்கு போகாதவனின் போரோலம்

பாலத்தின் தண்டவாளங்களை நான் கண்டதில்லை
நதியை சீர் செய்வது போல ஊசியைக் கோர்க்கும்
அசிரிய கண்கள் கொண்ட இனிமையான பெண்ணையோ
போர் மற்றொரு பருவம் போல் கடந்து செல்ல வேண்டும் என்று
கிராமங்களில் தனிமையில் காத்திருக்கும் பெண்களையோ
நான் கண்டதில்லை
நான் ஒருபோதும் போருக்குச் சென்றதில்லை, அவசியமிருந்ததில்லை.
ஏனெனில் சிறுவனாக இருந்தபோது
நான் எப்பொழுதும் எப்படி போருக்கு செல்வது என்று கேட்டேன்
அழகான தாதியர் ஒருவர் என்னைப் பார்க்காமலேயே
நீண்ட நடைபாதையில் ஓடியடி, என்னைப் பார்க்காமலே கத்தினார்:
நீ ஏற்கனவே போரிஸ்தான் உள்ளாய் குழந்தாய். போருக்குள்ள்தான் இருக்கிறாய்
நான் போர்விமானத்தளத்திற்கு ஒருபோதும் சென்றதில்லை,
நான் ஒருபோதும் கொடி பிடிக்கவில்லை.
பெரிய புல்வெளியில் குதிரைவீரனாகவோ, விவசாயப் போராளியாகவோ இருந்ததில்லை.
இராணுவத்தாலும் பியராலும் நிறைந்த நாடுகளின் மேல்
சூடான காற்று பல்லாணில் பயணம் செய்ததில்லை
உங்காரெட்டி* போல அகழிகளில் இருந்து காதல் கடிதங்கள் எழுதவில்லை.
ஐப்பாணில் மரணச் சூரியன் எரிவதைப் பார்த்ததில்லை
சீட்டு வீளையாட்டில் உலகத்தை தங்களுக்குள் பிரித்துக் கொள்கிறார்கள்.
போரில் வென்ற முன்னோரின் சிலைகளின் காலடியில்
வீரர்கள் வெள்ளைச் சின்னங்களைக் கழுவதைப் பார்க்கவோ - பின்னர்
அவர்கள் சமாதானம் பேசுவதைக் கேட்கவோ
நான் ஒருபோதும் போருக்குச் சென்றதில்லை, அவசியமிருந்ததில்லை.

-யுவான் மனுவல் ரொக்கா

* கியூசெப் உங்காரெட்டி புகழ்பெற்ற இத்தாலியக் கவிஞர். முதலாம் உலகப்போரில் பங்கெடுத்த இவர் தனது கவிதைகளை தான் போர்க்களத்தில் இருந்த அகழிகளில் எழுதினார்

ஆட்டோகிராப்

கடந்த காலக் கவிஞர்களை
பெரிய அளவில், அக்ரோஸ்டிக்ஸ் எழுதச் சொன்னார்கள்.
ஆனால் இப்போது,
எனக்கு உச்சரிக்க தெரிந்த ஒரே வார்த்தையாக
வெறுப்பு என்பது இருக்கும்போது
ஓலைச்சுவடிகளில் எனக்குள் வாழ்கின்ற
ஆழ்ந்த அவமதிப்பை என்னால்
வெளிப்படுத்த இயலுமா ?
அது எனக்குள் வாழ்கிறதா?
கூதல் ரசவாதங்களை ஒதுக்கிவிட்டு - நான்
பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு, தொடர்கிறேன்.
ஆண்டுக்கு இரண்டு மூன்று முறை
இரங்கல் எழுதுவதே
ஏன் பணியாயுள்ளது.
கடந்தகாலத்துடனும் அவமானத்துடனும்
போராடுபவர்களுக்குக் கூட:
இது பிரமாண்டமான அர்ப்பணிப்பாக இருக்கலாம்,
பின்னர் பதினான்கு வசனங்களுக்கும்
வாய்மொழியாக புத்துயிர் ஏற்றப்பட்டது.
அவர்கள் உன்னிடம் ஏற்கனவே சொல்லாத எதை
நான் உன்னிடம் சொல்ல

- ஜுவான் குஸ்டாவோ கோபோ போர்டா

என்றாவது ஒரு நாள், உங்கள் தெரு முலையில், மரணம் உங்களிடம் வந்தால்

ஒரு நாள், உங்கள் தெரு முலையில், மரணம் ஒரு தவறான தோட்டாவாக உங்களுக்கு வந்தால்; மரணம் உங்களை பின்னால் இருந்து பிடித்து, உங்கள் கழுத்தின் பின்புறத்தில் தன் ஈயப் பற்களால் முத்தமிட்டால்; நான் உன்னை நேசிக்கிறேன் என்று மரணம் உங்கள் காதில் கிசுகித்தால்; நடைபாதையில் அதன் அருகில் படுத்துக் கொள்ள உங்களைக் கேட்டால், நீங்கள் ஜோஸ் டி எஸ்ப்ரான்செடா* பற்றி நினைப்பீர்களா? இந்த இடம் என்னுடையதல்ல உன்னுடையது என்று சொல்வீர்களா? போதைப்பொருள் விற்பனையாளர்களுக்கும் காலவந்துறையினருக்கும் இடையிலான மோதலில் இறப்பதற்கு, காலைப் பானோடு வீடுசேர முதல் எந்த காரணமும் இல்லாமல் இறப்பதற்கு, நாட்டின் பிற்பகுதியில் இறந்தோர் போல் இறப்பதற்கு, தொட்டியால் நசுக்கப்பட்ட பூவைப் போல இறப்பதற்கு... நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்: அவ்வாறு இறப்பதில் எந்த நியாயமுமில்லை. இது நியாயமில்லை. நியாயமில்லை என்று நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறீர்கள். நீங்கள் தொடர்ந்து நடக்கிறீர்கள்.

- கார்லோஸ் அகுவாசாகோ

* ஜோஸ் டி எஸ்ப்ரான்செடா 19ம் நூற்றாண்டில் ஸ்பெயினில் வாழ்ந்த கவிஞன். இவரது காதல் கவிதைகள் மிகப் பிரபலமானவை.

சுவர்

எந்த விஷயத்திலும்
எப்போதும் ஒரு வலி இருக்கும்
ஒரு படம்
ஒரு சுவை
ஒரு கவிதை
நினைவூட்டுகின்றது
ஒரு ஒற்றை இறந்த மொழியின்
குழந்தைகள் நாமென்று

- மார்கரிட்டா லோசாடா வர்காஸ்

21.06.2024 மாலை 'இலங்கை அரசியலில் சிலில் சமூகம் எனப்படுவோர் என்னதான் செய்கிறார்கள்?' என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை முருகையன் கேட்போர் கூடத்தில் இடம்பெற்ற சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்ட கலந்துரையாடல்.

20.07.2024 மாலை "சமூக ஊடகங்களின் வகிபகத்தில் எழும் கேள்விகள்..." என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை முருகையன் கோட்போர் கூடத்தில் இடம்பெற்ற சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்ட கலந்துரையாடல்.

"சுற்றாடல் முதல் சூழலியம் வரை மக்கள் விழிப்பினிற் மேன்மையுறுமா?" என்ற தலைப்பில் வவுனியா சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்டத்தின் திறந்த கலந்துரையாடல் 16. 06.2024 மாலை தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையில் இடம்பெற்றது.

"உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கு தனித் தனி கோரிக்கைகள் தீர்வாகுமா? ஐக்கியப்பட்ட கோரிக்கைகள் தீர்வாகுமா?" என்ற தலைப்பில் வவுனியா சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்டத்தின் திறந்த கலந்துரையாடல் 14. 07.2024 மாலை தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையில் இடம்பெற்றது.

தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையின் புத்தக அரங்கவிழா-அராலி 24,25,26.05.2024

தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையின் புத்தக அரங்கவிழா-சாவகச்சேரி 28,29,30.06.2024

தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை ஹற்றனில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி நினைவு கருத்தரங்கு 23.12.2024

தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையின் புத்தக அரங்கவிழா-சங்காணை 26,27,28.07.2024

இருபாலை பாரதி கலாமன்றத்தில் இடம்பெற்ற பாரதி விழாவில்

தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை முருகையன் கேட்போர் கூடத்தில் 08.12.2024 மாலை பேராசிரியர் க. கைலாசபதி 42வது நினைவுக் கருத்தரங்கு

தாயகம் -110 இதழ் தாயகம் வெளியீடும் கலந்துரையாடலும்- கெம்பியன் த ம வி, பொகவந்தலாவை

19.08.2024 மாலை "தேர்தலும் தேர்வுகளும் தீர்வின்றித் தொடரும் மக்கள் பிரச்சினைகளும்" என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை முருகையன் கோட்பேர் கூடத்தில் இடம்பெற்ற சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்ட கலந்துரையாடல்.